

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Terentius Comico Carmine

Terentius Afer, Publius

Argentina, 1503

VD16 T 361

[Eunuchus]

[urn:nbn:de:bsz:31-324200](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-324200)

Quintus Actus

foelicitate nō obliuiscaris: m Tuus est nūc Carinus, Lu-
cillus in secūdo. Nunc p̄cor tuus est meus si disceſerit ho-
mo gentili. n Atq; adeo longū est illū expectare. Quia
audacter: & artificioſe
binos amores duorū
adoleſcētū: binas nu-
ptias i vna fabula ma-
chinatus est: et id extra
p̄ſcriptū Menādrī: cu-
ius comediā transferi
rebat. iccirco aliud in
proſcēnio. Aliud poſt
ſcēnam rettulit: ne vel
iusto longior fieret: v̄l
in eandem proter rerū
ſimilitudinem cogeren-
tur. o Sequere me
int' apud Glycerum.
Iam poſt ſcēnam itur:
quia vltimus in proſcē-
nio agitur. p Tu
Daue abi domū pro-
pere. Hi plus v̄lq; ad il-
lum: Gnaram tibi me-
am Philomenam vxo

Sunt, adibo: & colloqr. Par, Quis hō ē: o carine i tpe
Ipſo m̄ aduenis. Ca. Bñ factū, par, hē audisti: Ca, oīa
Age me ſecūdis i reb' tuis respice. tu' ē: nūc dremes
Factur' (q̄ voles) ſcio eē oīa. Pa. memi: atq; adeo lōgū
Est expectare illū dū exeat, ſequere me hac intus: apud
Glycerū nūc ē. tu daue abi domū p̄pere, accerſe hīc q
Auferāt eā: qd ſtas: qd ceſſas: Da, eo ne expectetis dū
Exeat huc. itus deſpondebitur: itus tranſiget: & ſi qd
Est qd reſtat, vos valetē & plaudite. Calliopi' recenſui.

rē negant Terētii eē adeo: vt in plurib' ex' planib' bonis nō in-
ferantur. q Ne expectetis dum exeat huc: intus deſpō-
debitur. Mire dicit latenter ſe laudans: quo verbo audum
adhuc populum audi-
endi: Adeoq; cupidū:
& intentum oſtendit:
vt ſine comēdie cur-
niſſe non ſenſerit.
Intus tranſigetur:
ſi qd eſt quod reſtat:
Artificioſe poeta h̄re-
ditatis iuſſā petitionē
ex Critonis perſona p̄-
termiſit: quē ei Glyce-
rio cognita iure tribue-
bat: ne v̄l p̄raue rei Cri-
tonis tractatu: aut de-
ſraudatiōe Glyceri iuſ-
ſuſcarēt. Finis fabulæ
ad ſcēnam exitum ſpe-
ctans: s Si quid eſt
quod reſtat: quia nara-
ratione dignum nō eſt
quod Carnus rogar:
Finit andria.

Acta ludis Megalenſibus. L. Poſthumio Albino,
L. Cornelio Merula: ædilibus curulibus. Egere Am-
buius Turpio. L. Attilius præneſtinus: græca Menē-
dri prima: acta ſecunda. Modulauit Flaccus Clau-
dij tibijs duabus dextris. Marco. Valerio. C. Mutio
Fannio conſulibus.

Aeliū Donati Grammatici. Cl. In Sexti. p.
Terentii Afri, Eunuchum Commentarium

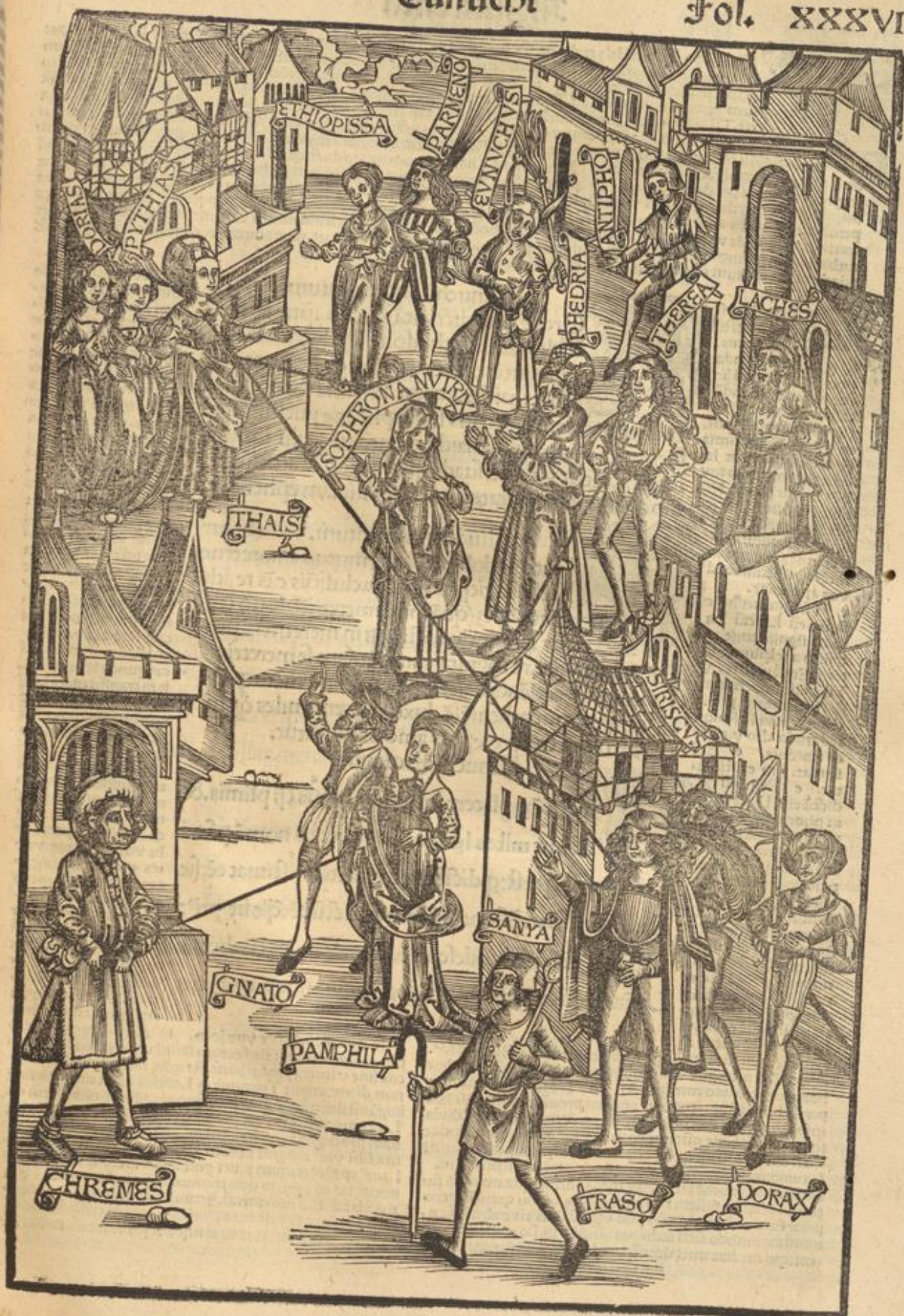


Eac masculini generis nomine nuncupata fabula est Eu-
nuchus: & est Palliata Menandri ver'. Quā ille auctor de
facto adoleſcentis: qui se pro Eunuchō deduci ad meretri-
cem paſſus est noīauit. Itaq; ex magna parte notoria eſt.
Atq; in hac comœdia: qui perſonā parmenionis actor fu-
ſtinet: prima s habet partes: ſecundę ſunt Chæreg, Tertię
ad Phædrā ſpectant, huius prologus ſane eſt cōſtitutor.
Nā & obicit crimina aduerſantibus & cōminat in po-
ſtremum, & accuſatorie narrat iniuriam Terentio factam: & ad vltimū
tumultuoſe: & cum magna inuidia defendit poetam. Hęc & Prothe-
ſin & Cataſtrophē ita æquales habet. vt nuſquam dicat longitudine operis Terētium deſaſſatū dormitaſſe. Actus ſan-
plicatiores ſunt in ea: vt q nō facile parū doctis diſtingui poſſint. Ideo qa tenendi ſpectatoris cauſa vult poeta noſter oīs
qncq; act' velut vnū fieri: ne reſpiciat qdā mō itaq; diſtincta alicubi cōiunuat: ſe ſuccedētū reſq; aū aulea ſublata faſtidioſus
ſpectator exurgat. Acta plane Ludis Megalēſib'. L. Poſthumio. L. Cornelio Cur. ædilib'. i. curā editiū hñtib'. ē: nē pſonaſ.
L. Numidio Prothimo. L. Ambuſio Turpide. itē modulāte. Flacco claudij tibijs dextra & ſiniſtra ob ioculantiā v̄l multa
pmixta grauitate: & acta eſt tāto ſucceſſu: ac plauſu: atq; ſuffragio: vt ruruſ ſeſervēdita: & agerēt iteq; p noua p̄que ea p̄
tū: quod nulli aū ipſā fabulā cōtigit octomil' ſeſtertij numeratē poetæ. p̄toterbia multa ſepe p̄nūcata: & cātica ſepe
mutatis modis exhibitā ſunt.

Nūc q; habet. Sed ſuis tm̄ pſonis v̄t in hac Terēt': delectat facietis: p̄deſt eē
plis: & v̄t a hominū paulo mordat' q; in ceteris carpiſt. Exēpla aū mox hic trina p̄cipue p̄donūſ: Vrbani. ſ. paraſiti: et
militar'. Hęc edita terū ē: & p̄nūciata Terētū Eunuch' q̄ppe ſā adita cōmēdatiōe poetę: ac meritis i genū notiorib' p̄p̄o:
Facta aū ex duabus gręc vna eſt latīna. Nā ex Eunuchō & collate Menādrī fabulis: hęc Eunuchus terētiana ſcripta eſt:
nō ſine crimine: quod multa in hęc trāſlata ſint ex multis poetis latīnis: quod totū p̄ prologū purgat atq; defendit.

Rapta quēdā ex Attica virgo nobilis: atq; adducta eſt Rhodū: lbtq; m̄i Thaidis meretricis ab amico dono da-
ta eſt: et educata velut ſoror vna cū ſilia. Sed Thais relicta m̄e Rhodo cū amatore qdā athenas ſe cōtulit: ab eo
q; h̄res inſtituta: mortuo mox a milite Traſone, d̄ſſigebat nimis. Qui cū matrē athenis p̄ſect' Thaidis mortuā
Rhodi cōperiffet: & eā virginē quā dixim' ab h̄redib' mortuę aia duertiffet venū eē p̄poſitā: cuius ignar' rerū
omniū: emit tū: et dono amatē Thaidi veſit athenas. Veſ poſtq; aduentēs rivalē Phædrā apud amica repp̄nit.
quē p̄ e' abſentiā ſibi meretrici cōſiliarat: affirmauit ſe nō aū datuſ p̄miſſā virginē. q; Thais ſoras emulū pepuliffet: Illa
igit et ſi amaret phædrā: cupiditate tū recupandę virginis et cuius atq; et quā a paruulo (vt ſorore dilexerat) excluſit Phæ-
drā. Hinc ille prio iratiffet: poſt accepta facti rōne a Thaidē leniffet: et in bidui ſpaciū ſpōte p̄cedēs militi. Ruſ p̄ſciſſit: et
q; ne ab emulo milite munerib' ſuparet: Eunuchū et puellā parmenoni iuber ab iſ ad Thaidē deducere. Ve�: Q̄tera ſiat
phædrę tūcephēb': viſa in via virginē iuſſā maſ amore e'. Atq; eo euafit vehemētī ardore: vt p̄ Eunuchō ipſe deducere
ad thaidē. Hac occaſione viciat virgo: et mox cuius et nobilis cognita: datur vxor Chæreg. Phædrā vero et miles ex ma-
libus concordēs per paraſitum redditi communi amica ſine certamine potiuntur.





Argumenta



In primo actu phedria exclusus a Thaidē: & secū primo & mox cū parmenone cōuenit fortunas suas: & ad postremū corā accusat Thaidē: rursus permulcet ab eadē: & voluntate digredies rus sese cōcessurum in spaciū bidui esse promittit. Secundus actus professionē phedrię cōtinet: & deligantis seruo deductio nem Eunuchi: & puellę ad Thaidē. Tū parasitum loquentem: per quē virgo a milite dono missa est. Tū interuentū Chæreę amātis virginē: eiusdēq; cū parmenone cōsiliū de eadē potienda per fallaciā: q̄a pro Eunucho ipse supponitur Thaidi. Tertius actus charactere exprimit militis: & parasiti per ridiculū colloquiū. Tū inuitationē ad cenā Thaidis, tum oblatio: emyelut Eunuchi Chæreę & puellę ex ghib opia per parmenone factam: cum verba Chremetis ad Thaidē venientis, perductiq; ad militē Antiphonis: Chæreęq; col loquiū de vitata per doliū virginē. In quarto actu Dorias cū nunciaturgiū inter milicē & Thaidē reditū ex villa phæ drię: & querelā pythię de vitata virginē apud phedriā: & eiusdē stupentis: quod audiebat errorē ebrii Chremetis: & verba perulantia Thaidis aduersum militem: & militis aduersum Thaidē parata prelia ridiculęq; deposita. Quintus actus hęc continet querelā de vitata virginē primo cū Pythia: postea cū ipso Cherea: cū interuentū Chremetis: atq; nutricis: cū per turbationem parmenonis per dolum pythię: atq; eius indicio per senem qui rure tunc aduenerat confirmatas nuptias: & ad vltimum reditum in gratiam militis cum Phædrina & cetera.



I quisq; est q̄ placere studeat bonis. Attedenda poetę copia: quod in tot prologis ab eadē causa isidē vere sentētiis variis verbis vtit, a Bonis q̄ plurimis & minime multos la dere: ἰσοροῦν τιστον b In his poeta, hic nomē profitef suū: cū dixisset quisq; incult in his: & alibi: cuius mos maxime est con similis vestitū: hi se ad vos applicant. c Tū si quis: et bene si quis eū Lusciū La uinū significet: ne vel ipsum a se lesum eē faz teref: Et tū p̄p̄erea: vt Tū canit hesperidum. d Inclementi. pro in clementer, vt lā senior, sed cruda deo viridit q; senectus. e Exi stimat. Pro existima uit. e Respōsū nō dictū esse. Deest ei: vt in phormiōe. Si quis reddat magna habenda est gratia. Nō dictū esse: superius dictū participiū est: inferius nomē a q̄ etiā dicaces dicitur: qui iocosis fa libus maledicunt. Res pōsum nō dictū esse satura: nā dictum: his numero positū: supra nomen significat: infra participiū: vt in heu zonti. In quē quid vis harū rerū conuenit q̄ sunt dicta in stultum.



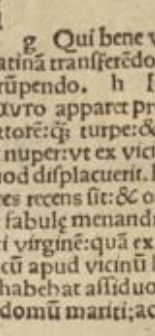
Eunuchi Argumentum.
Ororē falso dicitatā thaidis ipm ignorās Miles aduexit thralo: ipiq; donat, erat hęc Ciuis attica: eidē eunuchū quē emerat tradi lubet thaidis amator. phedria thraloi orat Biduū cōcedere: ephēbus frater phedrię puellulā quū Reperiret dono missā thaidi: ornatū eunuchi induit. Introijt. vitiat virginē: suadet parmeno: sed attic' ciuis Inprimis repertus frater: collocat vitiatam ephēbo.



Aliud Argumentum. (batur)
Eretrix adolefcēē (cui' mutuo amore tene Exdusit, eiq; p̄uocato exclusiōis cās re ldi Ei' si minor natu' ḡię (quā miles meretrici dono (dit: Miserat) amare coepit, deductusq; in meretricis pro Eunucho: vitiat, re cognita: cum illufam se meretrix Doleret: ab eodē adolefcēte placatur, interuētūq; fr̄is Ei' cognitā ciuē atheniēse duxit vxorem, miles q; in partem meretricij receptus amoris illuditur.



Eunuchi Prologus.
I quisq; e q̄ placere se studeat bonis q̄ plurimis, & Mime mltos ledere, i his poeta h nomē p̄fitef Suū: tum si q̄s est: q̄ dictū i se iclemētū existimat eē: sic Existimet: sciat: p̄sumat r̄nsum n̄ dictū eē: q̄le sit pri': Qui bñy tēdo: & eas describēdo male ex gr̄cis bonis Latias fec̄n bōas: idē menādr̄i phasma nūc nup dedit;



Qui bene ventēdo. Bñ p̄ valde, & ventēdo in linguā latinā transferēdo. Plautus. Vertit bar bare: aut vertendo corrūpendo. h Idē menandri nūc mu per dedit phasma: totvto apparat pronūciatū: quasi hoc ipso admouerit spectatore: q; turpe: & imperite hęc fabula scripta sit: & bene nūc nuper: vt ex vicinitate facti ostendat nihil esse dicēdū: q; quod displicuerit. Hęc cōmedia Lusciū Lauinū: propterea q; res recens sit: & omnes meminerint. Phasma autē nomē est fabulę menandri: in qua nouerca su perinducta adolefcēti virginē: quā ex vicino quodā inces perat furtiue ductam: cū apud viciniū latebris haberet in p̄ simū: hoc modo secū habebat assiduo nullo conscio: panes vem: qui medius inter domū mariti: ac vicini fuerat: ita per

vero non totū: sed ex vno loco: 1 Atq; in t̄ḡfauo scri p̄sit causam dicere: thesaurum latini veteres secū dum gra cos sine v littera proferebant. Atq; in thesaurō scri p̄sit cau sam dicere, arguit Terentius q; Luscius cōtra cons. eudine litigatū defensionē ante accusationē induxerit: h̄mōi enī est Lusciū argumentū. Adolefcens qui rem familiarem ad neq tiam prodegerat: seruū mittit ad patris monumentum: q; se nex sibi viu' magnis opibus apparauerat: vt id app̄t illi latū' epistolas: quas pater post annū decimū cauerat sibi inferi: sed eū agrū in quo monumentū erat senex quodā aua rus ab adolefcēte emerat. Seruus ad aperendū monumentum auxilio vsus est senis: thesaurum cum epistola eidem repperit. Senex thesaurum tanq; a se per tumulum hostiē

fodit: vt ipse trāstet fa erum locū esse simula: ret. Cuncq; trāstū inōs deret scitis: ac frōde sce licit: rem diuinā sepe fa cens: & vocaret ad se virginē. Quod cū anti maductūz adolefcēa prio aspectu pulchre yginis, velut numinis visu percussus exhorra it. Vade phasma ē no mē fabulę: Deide pat latim re cognita cau sit in amorem puellæ: ita vt remedium tanq; cupiditatis: nisi ex nu ptis nō reperitur. Ita ex cōmodo matris: ac virginis: & ex voto ar matonis cōsensuq; pa tris nuptiarum ei bri tate sine accipit fabu la. Vtrum ergo hoc dī cat quod tātam fabu lam transferendo laze rit. Lusci' lauius: ac non hoc de quo rātū reprehendat: sed his si gnis velit ostēdere quē dicat virōse thesaurū cōposuisset i thesau ro sic culpa: nō in phas mate: k Nunc nup dedit. Nūc nuper ex il lis verbis est: que vete res propter ambiguit tatem cū adiectione p ferebant: nam nisi ad deret nunc: hoc nuper olim: pridem: et iam si gnificasset. Idē menan dri phasma nūc nup dedit: hanc fabulā tot tam damnat: vt appa ret silentio: thesaurum

Ille defolium retinet: & sibi vendicat. Adolefcens iudicem cap: apud quem prior senex: qui aurū retinet: causam suā sic ait. Acheniensis bellū cū rhodiēsis quod fuerit: quid

la reprehētio est: si quidē licet trāsferre de greco in latinum. Et nihil dedisse verborum tamen. Aut neminem sefellif se. Aut nihil apposuisse de suo. Et nihil dedisse verborū ta-

Atq; a thesauro scripsit causam dicere prius vnde
Petitur aurum. quare sit suū. quā ille qui petit: vnde is

Sit thesaur⁹ sibi: aut vñ in patriū monumētū puenit:

De hinc ne fraudet ipse se: aut sic cogitet. defunctus iā

Sū nihil est qd dicat mihi, is ne erret moneo: & desinat

Laceffere: habeo alia multa nunc: que condonabūtur:

Que proferentur post: si pergit ledere ita vt facere

Instituit: quā nūc actur i sum⁹ menādri eunuchū postq;

Aediles emerūt: perfecit sibi vt inspiciūdi esset copia

Magistratus quū ibi adesset: accepta ē agi. exclamat

Furē nō poetā fabulā dedisse: & nihil dedisse verborū.

Tamē collacē esse neuii: & plauti veterem fabulā.

Parasiti personam inde ablatam & militis.

Si id est peccatum: peccatum imprudentia est.

poetę: qui non furtum facere studuerit.

Id ita esse vos iam iudicare poteritis.

Collax menandri est: in ea est parifitus collax:

Et miles gloriosus: eas se non negat:

Personas transtulisse in eunuchum suam

Ex gręca: sed eas fabulas factas prius

Latinas scisse se: id vero pernegat.

Quod si personis iisdem vti aliis non licet:

Qui magis licet currentes seruos scribere:

Bonas matronas facere: meretrices malas:

Parasitum edacem: gloriosum militem:

Puerum supponi: falli per seruum senem:

Amare: odisse: suspicari: deniq; nullum

men. Aut nemine sefellif lisse. dare em verba: de cipere ē: quia qui rē ex peccat: & nihil præter verba inuenit decept⁹ est: vñ alibi vba istac sunt: & de cōstratio: cū videas censeas: aut ali ter nihil addidisse de stilo suo Terentiū. a Si id est peccatum imprudentia est. Id est ignorantia: vt imprudens harum rerū: non em stultitia. i. p. rasil personā inde ablatā: & hoc mire non ver⁹ sus obicit: sed personā esse translata. Quid stultius: aut calumnio sius dici pōt. Si id est peccatum. Peccatū im prudētia est poetę: pri mo negat peccatū: idē inde concedit per ipru dentē ignorantia non impretiam. Si id est peccatū nlochi n. pec carum superius nomē est: sequens participiū & primo negat pecca tum: deinde si peccatū est: purgat idipsum ve niali qualitate ab ipru dentē partibus. b In eunuchum suā. Ad fabulā non ad ho minem retulit: vt cen tauro inuehit magna. c Bonas matronas: Vt Nausistrata. Bonas matronas face re: meretrices malas. Sic est in heuautonti: Scottari crebro volūe crebro conuolari. & ar tificiose ostendit omne materiā comicorum. d Eacere. Adu vnde Aroia fabula. e Meretrices malas: Vt Thaidē: atq; bacha idem: f Parasitum. Vt Gnatonem. Gloriosum milite: vt Thrasonē: gloriosum militem: facere subau ditur. h Falli p ser uum senem: vt Deme an: & Simonem. i Amare: odisse: suspi cari. Mire a psonis ad gesta cū varietate tran sitū fecit: omne em qd in orationem venit: vñ persona: vel factū est. Amā: odisse. Quia o dere non est latinū in infinitiuo modo. k Nullum iam dictum quod non sit dictum prius. Dictum bis positum: vt superius: peccatum diuersa significat. l Quare equū ē vos cognoscere atq; ignoscere. σχμιλλογογ παρομοιογ. F 3

cap: apud quem prior senex: qui aurū retinet: causam suā sic ait. Acheniensis bellū cū rhodiēsis quod fuerit: quid ego hic predicē rē. q contra naturā iuriscō sūctudinē posita ar gumenta notat Teren tius: quod ille ordo po tior erat: vt adolefcens prior proponeret cau sam: qui petitur indu citur. m Prius vñ de petitur aurū. Vnde a quo. Vir. Gen. vñ la rinū. Nam possessorē fecit priorem agere: q; petitur: quod ab or ret a consuetudine: & iuris & litiū. n Quā ille. Deest di cat. Qui petit. id est pe titor: Quam ille qui pe tit. esset recta locutio: si diceret q; petitorem. aut q; illum qui petit sed q; ille maluit dice re: vt subaudiam⁹ cau sam dicat per zeugma a superiore figuratū. p Dehinc. Si loquaf. Ne frustret ipse se. οχι μη δειχοιαιτ ηθος: vñ dicitur: sed post ad dit: aut sic cogitet si tas ceat: q Defunctus iam sum. Id est iā egi fabulas meas: & iam defuncti perichlan in edē dis comedis: aut cer te iam edidi quā tu re prehendis fabulā. Dei functus iam sum. Ni hil est quod dicat mē hinc sit (inquit) de su is vitis securus propf vetustatē: nihilomin⁹ a me reprehenderet. r Is ne erret moneo. οχι μη ησικησ & desinat maledicere. s Habeo alia multa q nūc condonabunt. Sic in phormione. Ar gentū quod habes cō donamus te. Nam & dono ablatio casui tū gebant veteres: condo no accusatiuo. t Ita vt facere institu it. Obliqua narratio fa cta est secundū casum accusatiuum: ac bene. v Postq; ediles eme runt. Mire: cū ordo me lior videretur: si sic di cret. postq; ediles eme runt: quam nuac actur i sum⁹. x Perficat vt inspiciūdi esset co pia. Emerunt autē me diam corripe: vt ma in longa decē tulerunt fastidia menses. y Perf. cit. Mire quasi difficile & illicitū. y Exclamat furem non potam. Mire reprehendit antevitium: q; de cau sa maledictū dicat. Exclamat furem nō potam. Adhuc nul

Primus Actus

m Quae veteres faci-
tarunt: si faciunt noui:
Cum magna defensio
ne Terentii semel facie-
ris: id quod saepe veteres.
n Animaduertite.
Nos *Διαιρητικὸς* dicti
mus attendite: quod
veteres plane animad-
uertite.

Est iam dictum: quod non dictum sit prius;
Quare aequum est vos cognoscere: atque ignoscere
Quae veteres faciunt: si faciunt noui:
Date operam: & cum silentio animaduertite
Vt pernoscat is quid sibi eunuchus velit.

o Vt pernoscat is. Vt
alibi. Nam prohi deus:
atque hominum fidem
quid vis ubi aut quid
quaeris.
p Quid sibi eunuchus
velit: *ὑποχαισίου*



Vid igitur faciam. In hac protasi exemplū ponitur
quod nō suū potestatis sit q̄ amat: q̄ sapiat: q̄ non
amat: neq; aliter affectus est. a Quid igitur fa-
ciam? *ἀλλοιοῦσθαι* apparet: & multa cogitare ad
descentem: et tandem in hęc verba prorupisse. Quid

bitationis in eo fuisse: v. rogatus rediret. Interiorē: vt ne ro-
gatus quidē. h Non si me obsecret. Bene de ea que to-
rum pterue agens exclusit: & reuocat: & nō petit: nec roget:
nec oret: sed obsecret inquit: q̄ homo omnium in maiore parte
esse vltimū. Si quidē herde possis *ἀλλοιοῦσθαι* quasi ad

igitur faciam: Menan-
der. hinc
Vir. Heu quid agam:
& *ἄλλοιοῦσθαι* per
dit mentis post mul-
tā frustra cognitionē.
b Igitur. Pro deinde.
vt Plaurus in Amphi-
trione. Si aliter fuerint
animati: neq; dent: neq;
q̄ petant: sese igitur sum-
ma vi: armisq; oppidū
oppugnassent.

c Non eam ne nūc q̄
dem. Hoc videtur nō
esse contrariū: sed est.
Nam dubitat vtrū me
retretis satisfactionem
expectet: an illam om-
nino non querat. Non
eam ne. n. q. Non eam
probus distinguit: qui
secūdū Menandri exē-
plum legunt: iungūt.

d Comparem: cōsti-
tuam. Vt q̄ inique cō-
paratum est. e Nō

perpeti meretricū contumelias: sic in andria: Priusq; harum
scelera & lachrymę conficte dolis: cū vni sit iratus: de om-
nibus queritur: i Exclusit. Reuocat. vtrumq; iniuriā fe-
cit: ex verbo dicendo exclusit. & potiusq; non admisit: & re-
uocat potiusq; petit: vt redeam quod erat moderatius.
g Redeam: non si obsecret. Vides ergo superiorē partē dū

alter. vt nefas heu p-
dita. nec dū Laumedō
ta. s. p. g. k Nihil
prius neq; fortius. De-
est: est vt Maltum ille
terris iactatus & alto.
Et prius: modo ad laut-
dem: nō ad ordinē per-
tinet. vt Salu. Quis pri-
ma mortales dicit: &
ipse in Heautonti. &
suauia que essent pria
habere. i Gnauiet.
A naue ductum a qua
in alium nullū dicitur
forium est. m Inse-
cta pac: Emphasis p̄
methaphoram.

n Indicans te amare.
Non verbis indicans:
vt alibi. Ibi tum exant-
matus Pamphilus. be-
ne dissimulatum amo-
rem & celatū indicat:
o Actum est. De iure
translatum. q̄ Illi-
cet. De iudicio peristi.

de supplicio actū est. Vltro ad eū venies relatum est: aliter
adiudicans te amare. peristi ad ferre non posse. Illi-
per in fine transactę rei ponitur. q̄ Peristi: Hyperbole.
r Eludet vbi te victum senserit. Eludere proprie gladi-
torū est cū vicerint. Cicero. Quam diu etiam furor iste tuus
nos eludet. eludere est finem ludo imponere. s Proin tu

Primus Actus.

Phædria. Parmeno.

Vid igitur faciā: adeam ne eam nunc

Quidem cum accersor vltro: an potius

Ita me comparem non perpeti meretricum

Contumelias: exclusit: reuocat:

Redeā: nō si me obsecret. Pā. si quidē herde possis: nihil

Prius aut fortius: verē si incipies: neq; pficies gnaui.

Atq; vbi pati nō poteris cū nemo expetet infecta pace

Vltro ad eā venies: iudicās te amare: & ferre non posse.

Actū est: illicet: pūisti: eludet vbi te victum senserit.

vt exin: et exinde: sic p
 in: & proinde dicitur.
 t Here que res in se
 neq: 12. Obcellum est
 in palliata poetis co:
 mli's seruos dñis sapi
 entiores fingere: quod
 idem in togata facere
 non licet. v Et cō:
 filio regere non potes:
 Nūc dño seruus est sa
 piētor: quia nec ama
 tor: nec amans: vt Idē
 in andria: Facile cū va
 lemus recta consilia x
 grotis damus. x In
 amore hęc oīa insunt
 vitia. Duas prepositio
 nes in amore: & insūt.
 y Inducij. Inducij sūt
 pax in paucis dies: vt
 quod m diē dentur: vt
 quod indies octum p
 beant. 3 Pax
 rursus. Bene vt conso
 laretur vltimā partem
 posuit. a Hęc si tu
 postules. i. si velis vel
 coneris. b Nihil
 plus agas. Id est nihil
 agas. c Et quod tu
 te teū iratus cogitas.
 Pro que. vt sic confes
 quēs hęc verba: sic in
 Andria. Quod pleriq:
 oēs faciunt adoleſcens
 tes horū ille nihil:
 d Ego ne illam que
 illum. Familiaris edy
 plis irascētibz nā sin
 gula sic cōplecti. Ego
 ne illam. Non vlciscar.
 e Quē illū. Recipit. f
 f Que exclusit me.
 Que nō admittit: etēn
 necesse habet: nec pōt
 cōplere orationē: q &
 secū loquitur: & dolo
 re vexatur: nam amat
 apoliopesim nimia in
 dignatio: vt Vir: Quos
 ego: sed motos preſtat
 componere fluctus.
 g Hęc verba. Pro
 prie dixit que. f. nihil ef
 factiua sunt.
 h Vna me herde fal
 sa lachrymula. Expres
 sio ad auxesim dices
 non vera: sed falsa: &
 non lachryma: sed la
 chrymula: & nō vltro
 flens: sed oculos tergē
 do: & nō facile: sed vit
 & non exullauerit: sed
 expreſſerit. Sic Vir. Ca
 pticq: dolis lachrymis
 r: coactū. i Quam
 oculos. t. m. vix vix.
 Totum sensum ver
 bis significantibus protulit. vt Stridenti miserū stipula dis
 perdere carmen: & vna dolo diuū si femina victa duorū
 est. k Nunc ego & illā scelestā. Nunc. id est sero: vt Virg:
 Nunc scio quid sit amor: & nunc augur Apollo: nunc lycig

Ph. Proin tu (dū est tempus) etiā atq: etiam cogita:
 pa. Here q̄ ueres in se neq: consiliū: neq: modum
 Habet vllum eam consilio regere non potes.
 In amore hęc omnia insunt vitia: iniuriæ: suspitiones:
 Inimicitig: induciæ: bellum: pax rursus.
 Incerta hęc si postules ratione certa facere: nihilo p̄
 Agas q̄ si des operam vt cum ratione, insanias:
 Et quod tute tecum iratus cogitas
 Ego ne illam quæ illum: quæ me: sine modo.
 Mori me malim, sentiet qui vir siem,
 Hęc verba vna me herde falsa lachrymula:
 (Quam oculos tergendō misere vix vi expresserit)
 Restringuet, & te vltro accusabis: & dabis ei
 Vltro suplicium, Ph. o indignum facinus
 Nunc ego: & illam scelestā esse: & me miserum sentio:
 Et tedet: & amore ardeo: & prudens: & sciens:
 Viuus: vidensq: pereō. nec quid agam scio.
 Par. Quid agas: ni si vt te redimas captum quam queas
 Minimo: si ne queas paululo: at quantiqueas.
 Et ne te afflictes, Ph. ita ne suades. Par. si sapias:
 Neq: præter quas ipse amor molestias
 Habet addas: & illas quas habet recte feras.
 Sed eccā ipsa egreditur nostri fundi calamitas:
 Nam quod nos capere oportet: hęc intercipit:
 Thais, Phædrīa, Parmeno:
 Iserā me, vereor ne illd' grauius phædrīa
 Tulerit: ne ue aliorum atq: ego feci acceperit.
 Quod heri intromissus non est, Ph. totus parmēno
 Tremo: horreoq: postq: aspexi hęc, pa. aio bono esto

fortes: 1 Et prudēs:
 & sciens. Prudens est
 qui intelligētia sua ali
 quid sentit. Sciens. qui
 alicuius inditio rem co
 gnoscit: ergo prudēs p
 sese. Sciens per alios.
 m Viuus vidēsq: pe
 reo. Mire & noue viū
 pereō. & propterea sic
 dixit: vt intelligamus
 occidit: & viuus qua
 si sapiens: & sciens.
 Viuus vidēsq: pereō:
 Bene addidit videns:
 nam viuus perit: q̄ et
 am dormiēs opprimū
 tur. Vidēs autem: qui
 vigilans vim patitur:
 & perit. Nam videre p
 vigilare posuit: vnde
 etiam sic Vir. cū de silē
 tio dicat. Iamq: videt
 sanguineis frontē mo
 ris: & t p. ergo viuū nō
 mortuus: videns non
 dormiens. n Cas
 ptum. Salu. Sin capt
 prauis cupidinibus.
 o Quam queas mis
 nimo. Perseueravit in
 translatione: quā iā
 dudū sumptit a bello:
 p Si sapias. Id est si sa
 piās: ad inferiora iun
 gēdū est: nam aliter nō
 intelligitur.
 q Nostri fundi cala
 mitas. Proprie calami
 tatem rustici grandinē
 dicunt: quod cōminus
 at calamū: hoc est cul
 mū: ac segetem.
 r Intercipit. Proprie q̄
 si totum capit. Plaut
 in aulularia. Que sola
 inter bibere corinthier
 sem fontem: & pyrenā
 um potest.

Miseram
 meves
 reor ne
 illud q̄
 uius tu
 lerit Phædrīa: ne ve alio
 rum: Aliorum i all
 am partem: vt seorsū
 retrorsum dicitur.
 b Quod heri intro
 missus non est. Hęc le
 uius: vt ne factō suo
 loquens: exclusit: reuo
 cat (inquit) redēam, nō
 si me obsecret.
 c Trēo horreoq: post
 quam aspexi hanc. Ex
 quam aspexi hanc. Ex
 fri
 gore nimio effectū ignis existit secundum illud quod phisio
 ci aiunt. hinc & Virgilius. Aut Borreg penetrabile frigus ad
 urat: Inquit igitur. I remohorreoq: postquam aspexi hanc:

Primum Actus



natura magni caloris etiā horrore incute vt: nimis febres.
d Accede ad hūc ignē. A prius ignem meretricē accipim⁹
 quā arā Apollinis: vel quia amator vritur: vt Vir. At mihi
 se offert vltro meus ignis Amyntas: vř quia auida & au
 ra est alimētorū: vt ignis. **e** Iam caleces plus satis: no

rior post admonitionem: sed hñ intelligit: quia a meretricē
 ridente mollitur: & osculum porrigente dei accipit.
n Quid missa. Magna virtus poetę est: non sententia for
 um de cōsuetudine: ac de medio tollere: & ponere in comce
 dia. Verum etiam verba quędam ex cōmuni sermone quod

ue sed intelligitur: quo
id de quo: & alibi.
 Quā nequid in illum
 iratus plus satis fa
 xit pater. Iam caleces
 plus satis. noue. sed in
 telligitur plus satis cū
 horrueras. Hoc quidā
 putāt. At mihi de his
 videtur esse: quę a ve
 teribus geminabatur:
 vt plerūq; omnes: hoc
 est oēs: & pleraq; om
 nia. i. omnia. sic & plus
 satis pro satis.

f Quis hic loquitur.
 Non imperite intelli
 gūt: qui existimāt me
 retricem: etiam hoc si
 mular: quod non pre
 uiderit Phędriam. Nā
 & personę: & dictę q̄
 cętis hoc conuenit: et
 tunc erūt gratiosa om
 nia quę supra dixit.

g Cur non recta itroi
 bas via. Quasi parum
 fuerit: itroibas: satis mi
 rejāditum recta.

h De exclusione ver
 bum nullum. Plus ad
 mirationis est. nec ac
 cusationis: nec satisfacti

oni locum reliquisse meretricem callida & dissimulata inju
 ria **i** Quid taces. Et hoc callide quasi innocens ne suspice
 rur quidem quid succentat adolescens. **k** Sane vero quę
 semper hęc mihi patent fores. Tolle sane: & vero & pronun
 ciandj adiumenta vultumq; dicentis illarum ist: vt in ver
 bis non negatio. sed confessio esse credatur: nam vero semp
 Ironię conuenit. vt Vir. Egregiā vero laudem: et spolia am
 pla referis. **l** Aut quia sum apud te primus. Duo dixit
 quę dolent: quia clausę fores: & quia posterior habetur pre
 lato milite. Aut quia sum apud te primus. Subauditur nō
 recta introiui. **m** Missa hęc face. Alia dissimulatio: et du

Accede ad ignem hunc. iam caleces plus satis.

Tha. Quis hic loquitur: hē tu ne eras hic mi phędria?

Quid hic stabas: cur non recta introibas?

Pa. Ceterū de exclusione verbū nullū. Tha. qd taces?

phę. Sane x̄o quę hęc mihi sp̄ patēt fores: aut quę sum

Apud te primus. Tha. missa istęc face. Phę. qd missa o

Thais vtinā eēt mihi pars eq̄ua amoris tecū: ac pariter

Fieret: vt aut hoc doleret tibi itidē vt mihi dolet:

Aut ego istuc abs te factum nihil ipenderem.

Tha. Ne crucia te obsecro anime mi phędria.

Non pol quęcū quo plus amem: aut plus diligam

Eo feci. sed ita erat res. faciundum fuit.

Pa. Credo (vt fit) misera pre amore exclusisti hūc foras.

est. Tu nec hic eras mi phędria. **r** Non pol quo quem
 quā plus amem: aut plus diligam. Hoc totum nimis blā
 de: & cum contractione adolescentis dicit meretrix.

s Fac undum fuit. Legendum: factendum scribendum: to
 tum hoc semper necessitati adiungitur. Virgilius. Aut pacē
 troiano ab rege petendum: & alibi: Alma. a.

t Credo vt sit misera pre amore exclusisti hūc foras. Ora
 torie: ac facite additum misera: & cū illa a derivatione cau
 se argumentetur: mire a Parmenone correpta est. Verū
 le non esse: vt si quis quempiam amet eundem possit exclu
 dere. **v** Exclusisti hūc. *f. ἡ ἴσχυρος ἀόκω ἰνυλί ἰτις*

a it nūc. Quid missa: o
 Thais Thais. vinam
 ellet mihi pars equa
 amoris tecū: vř aman
 di: vel non amandi sci
 licet. o Ac pariter
 fieret. Pariter: similiter.
 Salustius. Quam nisi
 pariter obuiam iretur:
 ac parit fieret: vt hoc.
 aut tibi doleret: idem
 vt mihi dolet. Aut si
 ambo amaremus.
p Ne crucia te obse
 cro anix: mi phędria.
 Hęc rursus nisi am
 plectens adolescentem
 mulier dixerit: videbit
 ne crucia sine affectu
 dicere: sed sic dicit: ne
 crucia te in co gestu q̄
 si in eo etiam ipsa cru
 ciaretur: nam ideo sub
 iccit anime mi: hoc est
 animus meus.
q Anime mi phędria.
 Mi vocatiū est ab eo
 quod est meus: vř de q̄
 familiariter hoc idē re
 petit blādimētū: vult
 em Terē. velut peculia
 re verbū hoc esse Tha
 dis: ideo totiens dicitū

Non pol quo quem
 quā plus amem: aut plus diligam. Hoc totum nimis blā
 de: & cum contractione adolescentis dicit meretrix.

s Fac undum fuit. Legendum: factendum scribendum: to
 tum hoc semper necessitati adiungitur. Virgilius. Aut pacē
 troiano ab rege petendum: & alibi: Alma. a.
t Credo vt sit misera pre amore exclusisti hūc foras. Ora
 torie: ac facite additum misera: & cū illa a derivatione cau
 se argumentetur: mire a Parmenone correpta est. Verū
 le non esse: vt si quis quempiam amet eundem possit exclu
 dere. **v** Exclusisti hūc. *f. ἡ ἴσχυρος ἀόκω ἰνυλί ἰτις*

puellam: & ostendens phœdriā: vt ostendat q̄ falsa & re
pugnancia loqua tur meretrix. Age: sed huc qua gratia te. f.
a uicula: corripientis est modo age: nō horantis aduerbiū.
x Te accerli iussi ausculata. Hoc est quod supra ait. Nō eā
ne nūc quidē cū accerfor vltro. y Dic mihi. Meretricia cal
liditate comedat que dicitura est. z Ego ne optime. Be

stiruta segna. 1 Arbitror. Bene arbitror & nihil certi. qm̄
em̄ ausur⁹ esset parmeno adornare Chærea ad viciādū hāc
virginē: si p̄scillet ciuē esse: m̄ Matris no. zc. Quē infantē
memorie p̄xima sunt. Nā quid prius grā illa: q̄ patrē ma
trēq̄ cognoscere. n̄ Et signa cetera. Id est domū: patriā:
regionē. o Neq̄ per gratē. p. Hoc id addidit: ne esset min⁹

ne nō expectauit seru⁹
vt p̄ se dūs n̄ deat Tha
id. a Verum heus
tu hac lege tibi. Asture
seruus reponit Thaidi
vicem. nā illa vt ma
gnū voluit expectari
quod dictū est: iste vt
falsum contemnit.
b Meā astringo fidē:
Fidem promitto: quia
vincula fidei dicitur.
c Quē p̄a audui ta
ceo. Mire vicē parmēo
reddidit meretrici: nā
vt seruū diffidit est ta
cere cōmissarita mere
tricē parū est vera dice
re. Quē vera audui: s̄
gura hęc. nō p̄a kev. Cō
tineo optime: proprie
a methaphora valorū
transiuit verba.
d Si falsum: aut va
nū: aut fictū est. conti
nuo palā est. Falsū est
quod tegit id quod ia
ctū est: vanū quod fie
ri nō potest: fictū qd
nō est factū et fieri po
tuit: v̄ falsum est fictū
mendatū sine veri
tate: vanū nec possibi
le nec verisimile. fictū
rorum sine vero: sed ve
risimile falsum loqui
mēdaciū est. Fictū cal
lidi. Vanam stultū: Fal
sum loqui culpe ē. Fi
ctum virtutis. Vanū
verecūdiū: fictū delecta
mur. Vana cōtēnim⁹.
e Hac atq̄ illac p̄ r̄
fluo. Cōtra continuo
palā est: plenus rimarū
sum. Hac atq̄ illac per
fluo. Vils atq̄ abiecta
trāslatio: et apta apud
meretrice loquēti. trāsl
fata autē est ab aq̄ro
vale futū. f Proim
ea. zc. Vtrū taceri aut
eū dicitū: an imperfo
naliter: an iūmto mō.
g Samia. m. m. f. Pu
dicit dicere Thaidē me
retrix mihi mater fuit:
qd̄ in significauit dicē
do aliū de ciuē alibi ha
bitasse. Nā ideo meret
trices: peregrinæ dicitæ
sūt in comœdiis: vt in andria. Adeō est demēs ex peregrina:
h Pōt. t. h. Id verisimile est: nec hoc ad laudē p̄ticit: sed ad
dedec⁹ meretricis: Pōt taceri hoc. f. peregrinā nasci meretricē:
& id p̄cē verū videri. i Puellā. d. q. Aetas & sexus sunt
amoris cā cur eā Thais puellā dilgat. Puellā qui. mer. do. d.
Proppter hoc oñdit meretricē fuisse matrē: & dono id accipe
puellā potuisse. k Ex attica hinc. at. Quia athenis est cō

Tha. Siccine a is parmeno: age, sed huc qua gratia
Te accerli iussi ausculata. Phg. fiat. Tha. dic mihi
Hoc primū. potin est hic tacere. Par ego ne: optime.
Verum heus tibi hac lege meam astringo fidem.
Quē vera audui taceo: & contineo optime
Sin falsum; aut vanum: aut fictum est.
Continuo palam est. plenus rimarum sum:
Hac atq̄ illac perfluo. proin taceri si vis vera dicitō:
Tha. Samia mihi mater fuit, ea habitabat rhodi.
Par. Potest hoc taceri. Tha. tum ibi matri paruulam
Puellam dono quidem mercator dedit
Ex attica hinc arreptam. Phg. ciuem ne. Tha. arbitror.
Certum non scimus matris nomen: & patris
Dicebat ipsa patriam: & signa cetera
Neq̄ sciebat: neq̄ per gratem etiam tum potuerat.
Mercator hoc addebat e predomibus
(Vnde eam emerat) se audisse abreptam e senio.
Mater vbi accepit cepit studiose omnia
Docere; educare: ita vt si esset filia;
Sorore pleriq̄ esse meam credebant.
Ego cum illo quo cum vno tunc rem habebā hospite
Abii huc: qui mihi reliquit hęc (quē habeo) omnia.
pa. Vtrūq̄ b̄ falsū ē. effluet: Tha. qd̄ istuc: Pa. Rogas:
Quia neq̄ tu vno eras contenta: neq̄ solus dedit.
Nā hic quoq̄ bonā; magnāq̄ partē ad te attuli.

elegans: que ne sciret.
p Mercator. Hoc ad
debat ad matris. f. nos
mē: & p̄is quod puel
la dicebat. q Vnde
emerat. Id est a qb⁹ ve
Vir. Gen⁹ vndelacitū:
& Quō e Dauo audiu
ui. & cām dicere vnde
prius peteur aurum.
r E senio. Seniu pro
monoriū est athenis
sū: & in co rru vena
liū ē: rōrū est s Ma
ter vbi accepit. Hęc
figura in narratōe hā
sis d̄r: cū omnia pedes
centim dicitur infinu
andi grā: vt nūc. Mri
mercator dono dedit.
Mater vbi accepit: &
simul conuenit mulier
n̄ loquēti huiuscemōi
mora. t Cœpit stu
diose zc. Mire nā non
decur: sed cœpit. docē
re.
vide q̄ satis multib⁹
ter dixit: Mater vbi ac
cepit: accepit simpli
citer: an audiuit inge
nuā: vt capigōdi & c.
a: t̄b. sed melius prius.
v Ita vt esset filia. Et
go: vclut soror habens
da esset Thaidis: & id
sequit. Sororē pleriq̄
est credebant meā: &
oratorie cumulat dig
nitatē: & amorē puel
læ: vt eius cōparatiōe
lenaf iuria facta phe
driē. x Ego cū zc.
Totū dixit: & qd̄ ho
spite: et qd̄ rē habebat
& bene t̄c̄: et nō nūc.
Nā nūc cū duob⁹.
y Quo cū vno. r. h.
Id ē cōsuetudinē: amo
rem. z Lo sp̄te. Id ē
attico. a Abii huc:
Id ē rhodo, athenas. f.
b Qui mihi reliq̄t hęc
quē habeo omnia: hoc
ideo nō tantūde obles
g exigit phœdria adeo
cōtra parmeno.
b vtrūq̄ hoc falsū ē:
effluet: Ipse exponit b̄
vtrūq̄ quid dicat: &
cōtra dicitū est: quia
cōtra dicitū est: quia
cōtra dicitū est: quia

p̄ns amator quāst hoc dicto. c Neq̄. tu. v. zc. Quispe q̄
ad miseris militē. d Neq̄. solus dedit. Quippe q̄ nō oīa
tua ill⁹ fuere mortui. e Nā hic q̄. Nō phœdria.
Sed hic dixit tangens illū: quasi inuito illo exprobrēt:
f Bonā magnāq̄ par. zc. Hęc dicit 150 dicos ut vt abs
te petere & poscere an pot⁹ bonā sp̄te: magnā quāitate: et
nē discretiue dicitū ē: nā al⁹ hōa p̄ magna et mīta accipim⁹.

Primus Actus

g Ita est. Non erat negandū meretrici quod dixit Parmeno fatissimē cupienti: & nō tacenti culpā in conscientia esse.
 h Interea loci cognouit oratorie priorē amatorē facit mīlitē q̄ phædrīā. nā postertus dicit hūc cognitū per absentia militis. Ergo cū militi Phædrīa ritualis superductus sit: cōsequens est: vt miles queri debuerit. non phædrīa: & p̄pterea nihil erratum si ordine seruato miles antepositus fuerit amatori postmodū cognito: et hoc sine puella: & nimirum causa multū pro milite: contra phædrīā valet. Sed vide me

rettricem: quia rem dixit perurentem. Quot & qualia blandimenta subiicit dicendo.

i Cognoui. Proprie cognoui.

k Tu te scis post illa q̄ intimū habeā te: & cetera. Ture scis post illa quā intimum

figura: nā hoc ad narrationem nō pertinet.

m Et mea cōsilia tibi vt credā omnia. Ex presenti actu sumpsit argumentum quod cum nunc tāq̄ consultorem adhibuerit: & bene credam se cū illud. Potin ē hic tacere.

n Ne hoc q̄ dem. Id est hoc quippe falsum est.

o Durū est id est. Me non taciturū. f. p. Hoc agite amabo. Pro aduerbio corripientis est positū: aut certe p̄ adhortatione audiētia p̄bende. sic Plautus. Hoc agite si vultis spectatores: et uenit velut nūtu audientiam significātis: & gestu hoc ipsū adiuuat. Hoc agite: id est illud definite: et hoc attendite.

d Nuper eius frater. Vt adhuc amor flagrare videatur addidit nuper.

r Aliquantulū ad rē est audior. Vultu accōmodato ad rēphensio nē pronūciandū est.

s Ad rē audior. Proprie ad rē audior pecuniam mō dicit. t Is vbi hanc for. vi. Ex aliena persona vult ostēdere preter affectū quāti sibi estimata sit: et q̄to munere miles phædrīe meruerat anteponi.

v Et fidib' scire. Vetus ita dicitur.

x Pretium sperans. Deest magnū: vt stabulo frenos.

Produci ac vendit. Nam proprie produci res venales dicuntur.

y Forte fortuna. Id est bona fortuna. z Hic meus amicus. Quia locus est meritoris: nō tā miles: sed meus amicus. Vide em̄ quid sequatur. Emit enquit eā: & dona mihi imprudens harū rerū. Hic ostēdit q̄ audis hic faceret: si rem penitus nō sciret. Simul etiam ostēditur quāta secreta dicat phædrīe: vt pote quia ritualis nesciatur.

a Imprudēsha. re. ig. om: Prudēcia naturalis est ignaritas extrinsecus venit. Imprudens per se. Ignarus per alios:

Tha. Ita est. sed sine me peruenire quo volo.

Interea miles qui me amare oecceperat

In cariam est profectus. interea loci te

Cognoui: tu te scis post illa quam intimum

Habeam te. & mea consilia: vt tibi credam omnia:

Phē. Nec hoc quidē tacebit parmeno. Par oh dubiū

Ne id ē Tha. hoc age amabo: mater illic mortua est

Nuper: eius frater aliquantulum est ad rem audior.

Is vbi hanc forma vidit honesta virginem:

Et fidibus scire: pretium sperans:

Illico producit ac vendit: forte fortuna

Affuit hic meus amicus. emit eam:

Dono mihi dedit imprudens harum rerum:

Ignarusq; omniū. is venit: postq; sensit me tecū quoq;

Rē habere: fingit causas ne det sedulo. ait si fidē habeat

Se in p̄positū tibi apud me: ac id nō metuat: ne vbi

Acceperim ab eo sese reliquam: velle se illā mihi dare.

Verum id vereri. sed quantum ego suspicor

Ad virginem animū adiecit. Phē. etiam ne amplius:

Tha. Nihil. nam quę sui nunc ego eam mi phædrīa.

Multę causę sunt: q̄sobrem cupio abducere.

Primum: quia soror est dicta. preterea vt suis

hoc est: quod hic suspicatus sit: neq; aliquo audierit.
 b Postq; me sensit tecū quoq; rem habere. Non dictum: sed quasi celatum. c Sensit me tecū rem quoq; habere. Magno pondere dicit tecū quoq; tanq̄ irascendi iusta magis sit causa militi quā phædrīe. Nam sensit tecū: & quoq; hoc significat. d Rem habere. Sic dixit: vt honesta res impura dicatur. e Ne det sedulo. Sedulo: sine dolo: hoc est impense. f Ait. Semper ait dicimus: quam vel iniuria non bis: vel audientibus: aut vana dicitur narremus alicuius.

g Si fidē habeat. Hoc est si faciam aliqua vn de credat se tibi p̄poni. Si fidem habeat. Si credere cogatur. i si credat: vnde fiduciosus dicitur. hoc est auctor crediti. h Scim̄ p̄positū apud me. Anas̄ o p̄hein verbo p̄positū iri necessaria implicatio in his: quę dure dicta sunt. i Sed ego quantum suspicor. Alta & acuta inuenio. Scit meretrix hoc solo amatores inimicos eē quod idē diligit. Magnifice igitur: vt ritualis odiū dedimet vult persuadere Phædrīe nō se amari: sed virginē.

k Ad virginē adiecit. Cur hoc inserat: vt vel legendi militis causa Phædrīa patiatur cum quę amet: & nollet virginē dono dare.

l Etū ne amplius. Mū de Terentio: vt sole iras hmō p̄ egyptum suā.

m Nihil nā quęsum. Nūc ergo optime put gaut Terentius q̄ mox liberalib' nuptis fuerat obfatur. Si vniū tā virginē duceret. Cherea necessario ergo defendit: tāq̄ q̄ honeste nuptura est. n Nūc ego. i. m. p. Mīte sit ca lē. Nō indiget cōsiderauerūt hanc meretricis orationē: q̄ illi istar cōtrouersię cōtulerūt. nā et principū est. Me miserā vereor: ne illud grauius phædrīa tulerit: & narratio. Samia mihi mater fuit: et par titio cū confirmat dē: vt Nunc ego eam mi phædrīa. multę causę q̄sobrem cupio abducere: primū q̄ soror est

dicta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

dieta zc. Reprehētio q̄. ne id timeo: et ego ne h̄ ex aio id mi sera dico: & cōdusio p̄ cōstitionē: vt quā loco rē a me impetrare abs te neq; biduū saltē: vt cedas solū: vt suis restitui am: ac reddā. Restitui m̄ his q̄b' nos volum'. Reddim' his q̄ nos volūt: ergo restitui m̄ volētes. Redim' volētib' sed in hac vtrūq; ē. o Quāobrem cu. ab. Etū hoc verbo iustitatur phædrīe: nō em̄ accipe: vt ab inimico remunerante: sed abducere: vt ab stulto: & inexperto. p Sola sū. Sola ad iā miliariū referē absentia. q habeo hic ne. Ad alieno: amicitiam: pōt em̄ sola domi esse: habere tamen aliquē foris: &

habeo hic nemine plus sonat q̄ nemine hic habeo: & sola sum: ab his quos natura coliat per se. Habeo nemine con qui voluntate iunguntur. r Neq; amicu. Bñ hoc apud amatores: an quia aliud est amator & amicus. Amator ad tempus. Amicus qui perpetuo amat. An quia in patriis po testate est Phædria. s Quamobrem Phædria. Ne in ne cessariis inopem vide retur in necessariis in terponi non licet audt entis nomē. t Quo pio aliq; parare amicos beneficio. Hic ostē dit specialiter cuiusmo di amicos q̄rat: ne phe dia contemneret videat. r parare amicos be neficio meo: qui parat ur & alieno: sed min⁹ diligunt.

v Id amabo adiuta me quo id fiat facilius Bis id posuit adiuta me. Mira coactio pro patere excludi adiuta me dixit. x Simil lum. Blande sine illi: tanq; in manu eius sit iniuriam non pati: & excludi militem. Non em̄ dixit ferant patere: sed sine priores partes.

y Hosce aliquot di es. Honeste circuloqui tur: & oratorie: ne dis cat abi foras: atq; ex cludi te patere. z Nihil respondes: lā silentiū accusat: q̄a for nihil responsum coo trarium: & satis blan de nihil mihi dixit: tā q̄ cui debeas amoris vicem. a Egon q̄c quā. Facete exprimit illud. Amantium ire amoris reintegratio ē. b Tandem perdoluit: vir es. Doluit. i. præ sensit dolorem: & tan dem quasi que impa tiens fuit. Tandem per doluit: vir es. Elegan ter variavit personam secundam & tertiam.

c Vir es. Non puer: sed iam vir: qui mere tricem cōtēnis. d Paruula hinc est abrepta eduxit mater pro sua. Vide dicitur cum odio inductam: & depravatā pronuntiatione: ita vt & non vitarent de industria oioioi dicitur. Abrepta pro sua: soror est dicta. e Hec nūc ver ba. Id est false dicta huc redeūt vt excludat. f Nisi illi plus amas q̄ me. Repudians causis quas illa attulerat per derivationem causę: hic aliud dicit esse cur repellatur. g Et istam nunc times qua aduecta est. Adeo (inqt) amas milite: vt etiā inuideas si quā amaauerit. h Tale præcipiat tibi. Ironia stomachantis amatoris. i Quid te ergo aliud sollicitat. Quid est (inqt) si hoc non est. Num solus ille dona dat. sed exigua: aut minus libenter: & ideo mentionē benignitatis adiecit. k Non vbi meam benignitatē. Sed ille benignus est. Num vbi nūquid alicubi. Aut si nūc vbi legimus erit aduerbium temporis: vt sicubi: quo in loco: q̄ in re. Num vbi meam benignitatem intelligit se & dona obtulisse: & id benigne sepe fecisse: nam plerūq; ingrata dona sunt: in quibus benignitas non apparet: que aut in quantū

tate rerū est: aut in felicitate p̄statis. k Claudier. Clau di: aut claudicare. Salustius. Neq; em̄ ignorantia claudit res: & nihil, secordia claudibat. l Nōne mihi vbi dixti. Plus dixit vbi dixti cupere te: quasi diceret fecisti vt emerem: plus est enim id p̄stitisse: quod que accōperit nūc ausa fuerit po stulare. m Cupere te. Vult rem parū precii ex illius cupi ditate: & suo labore p pendi. n Ex æthiopia nō æthiopiā sed honestius ex æthiopia: o Relictis rebus omnibus que siuit: Hec iam omnia in be neficiis considerari so lent. p Que siuit. Vt de que admodū exo hubeat erumnas: sibi difficilimum numerū imposuisse meretricē. Ex æthiopia ancillus Jam (inqt) dixti te cu pere. Q̄ ego feci. Mi re cœli & solis: ac pene orbis alterius que siuit. non enim in promptu erat: deinde nō petisti: sed dixisti: nec velle tes sed cupere: non nigrā: sed ex æthiopia: nec de di: sed relictis reb⁹ om nibus q̄siuit. Quid hic non exquisitum: quid non ita expressum: vt nihil addi possit. q Porro eunuchum: Dande: vt postea: vel multo post. r Eū nuchum velle. Eunu chos a p̄sis institutos putat ex captis baby lonis: & em̄ elamiticus antigor extat id habuisse. Porro: eu. d. velle. Vide que admodū: vt maius faciat qd p̄stitit nō semel imputat duo mancipia: sed priō pu ellā: deinde eunuchū: q̄a solē vtūt his regie: illā q̄a ex æthiopia: hūc q̄a solē his regie vtūt. Quid tale Thaidi riu lis. dedit Eunuchum

Restituam ac reddam, sola sum, habeo hic neminem:

Neq; amicu: neq; cognatum: quamobrē phædria

Cupio aliquos parare amicos beneficio meo:

Id amabo adiuta me: quo fiat facilius:

Sine illum priores partes per hosce aliquot dies

Apud me habere, nihil mihi r̄ndes: Phe, pessima es:

Egon quicquam cum istis factis respondeam

Par. Hei noster (laudo) tandem perdoluit, vir es.

Phe. At ego nesciebam quorsum tu ires.

Paruula hīcē abrepta: eduxit mat, p sua, soror dicta ē.

Cupio abducere: vt reddā suis, nēpe oīa h̄ verba nunc

Huc redeūt, deniq; excludor: ille recipitur: qua gratia:

Nisi vt illū amas pl⁹ q̄ me: & istā nūc times q̄ aduecta

Est: ne illū talem præcipiat ibi. Tha, ego ne id timeo:

Phe. Quid te ergo aliud sollicitat, cedo: nūc ille sol⁹ dat:

Num vbi meam benignitatem sensisti in te claudier.

Nonne vbi mihi dixti cupere te ex æthiopia

Ancillulā: relictis rebus oib⁹ que siui: porro et nuchū

Dixti velle te (quia solē vtuntur his regie) repperi:

Hei minas viginti pro ambobus dedi:

itate rerū est: aut in felicitate p̄statis. k Claudier. Clau di: aut claudicare. Salustius. Neq; em̄ ignorantia claudit res: & nihil, secordia claudibat. l Nōne mihi vbi dixti. Plus dixit vbi dixti cupere te: quasi diceret fecisti vt emerem: plus est enim id p̄stitisse: quod que accōperit nūc ausa fuerit po stulare. m Cupere te. Vult rem parū precii ex illius cupi ditate: & suo labore p pendi. n Ex æthiopia nō æthiopiā sed honestius ex æthiopia: o Relictis rebus omnibus que siuit: Hec iam omnia in be neficiis considerari so lent. p Que siuit. Vt de que admodū exo hubeat erumnas: sibi difficilimum numerū imposuisse meretricē. Ex æthiopia ancillus Jam (inqt) dixti te cu pere. Q̄ ego feci. Mi re cœli & solis: ac pene orbis alterius que siuit. non enim in promptu erat: deinde nō petisti: sed dixisti: nec velle tes sed cupere: non nigrā: sed ex æthiopia: nec de di: sed relictis reb⁹ om nibus q̄siuit. Quid hic non exquisitum: quid non ita expressum: vt nihil addi possit. q Porro eunuchum: Dande: vt postea: vel multo post. r Eū nuchum velle. Eunu chos a p̄sis institutos putat ex captis baby lonis: & em̄ elamiticus antigor extat id habuisse. Porro: eu. d. velle. Vide que admodū: vt maius faciat qd p̄stitit nō semel imputat duo mancipia: sed priō pu ellā: deinde eunuchū: q̄a solē vtūt his regie: illā q̄a ex æthiopia: hūc q̄a solē his regie vtūt. Quid tale Thaidi riu lis. dedit Eunuchum

s Regie. Id est diuites: sed

nō est q̄a solē vtūt his regie. Varie eunichū dixit: et intulit his vt si q̄q; ē q̄ se placere studeat bonis q̄ plurimis: & minime multos leder em̄ his poeta. nomen p̄stet suū. t Repperi. Plus ē q̄ em̄. Et vide q̄ p̄p̄ris: & amplissimis verbis vsus ē: q̄a & ancillā ex æthiopia: & eū nuchū: illā q̄siuit: et hūc repperi: neutq; em̄ hoc facile positū erat q̄a solē vtūt his regie. Nota quū eunuchū singlari nū mero p̄posuerit his subiūxisse. sed his nō ad eunuchū retrū lit: sed ad delicias: aut qd tale: q̄a solē vtūt h̄mōi delicias: set utiq; regie: & orator hic subdidit qd i ancillula p̄tra misit: q̄a nulla æthiopiā honesta dici potuit: & reginas has mō diuites dicit: vt in phormiōe. regē me eē oportuit. v Hei mi. vi p am. de. Meli⁹ ambob⁹. Recetiora h̄ficiā gūlora aduersū ingratos sūt. ergo a tpe induci & exprobra to. p ambob⁹ dedi: meli⁹ ambob⁹ p̄cū q̄ si separatim diceret q̄ tūlo emeret ancillulā. deinde mox dicit. hic sūt tres ming. nam constar eunuchum solum em̄ptum esse mitis viginz & ipse Parmeno conficitur seni.

Paruula hinc est abrepta eduxit mater pro sua. Vide dicitur cum odio inductam: & depravatā pronuntiatione: ita vt & non vitarent de industria oioioi dicitur. Abrepta pro sua: soror est dicta. e Hec nūc ver ba. Id est false dicta huc redeūt vt excludat. f Nisi illi plus amas q̄ me. Repudians causis quas illa attulerat per derivationem causę: hic aliud dicit esse cur repellatur. g Et istam nunc times qua aduecta est. Adeo (inqt) amas milite: vt etiā inuideas si quā amaauerit. h Tale præcipiat tibi. Ironia stomachantis amatoris. i Quid te ergo aliud sollicitat. Quid est (inqt) si hoc non est. Num solus ille dona dat. sed exigua: aut minus libenter: & ideo mentionē benignitatis adiecit. k Non vbi meam benignitatē. Sed ille benignus est. Num vbi nūquid alicubi. Aut si nūc vbi legimus erit aduerbium temporis: vt sicubi: quo in loco: q̄ in re. Num vbi meam benignitatem intelligit se & dona obtulisse: & id benigne sepe fecisse: nam plerūq; ingrata dona sunt: in quibus benignitas non apparet: que aut in quantū

Primus Actus

z Tamen contemptus abs te: & hoc seruat in beneficiis. Nam maiora sunt cessantibus meritis eorum quibus prestatur. **y** Ob hoc facta abs te spernor. Sic Vir. Nos muneribus templis. Quippe tuis ferimus: famamque fouemus inanem: & vel quas tulit cum interrogatio: aut cum increpatione profertur potest. Ob hoc facta abs te spernor. Hic duplex est pronuntiatio: vel per inuidiosam exprobrationem: vel per interrogationem: & melius indicatio modo quam interrogatio profertur. hic enim est multo grauior illo. **3** Quid istuc: Hoc ad

uerbum consentire in ciuitate est: & est etiam plerumque deest enim rememoratur: aut quid tale. **a** Quamquam illam cum pro abducere: abduces re dicitur: tanquam ab stultitia. nec per verum meritum: sed per fraudem: Cicero. per vim: atque dolu abducta ab rhodio tibi sine.

b Atque hac re arbitror. Non dicitur: quia hoc est ex te. Verum tamen scit meretricis contentio ne quaedam negari: quae fingit se vinci: ut adulescentem moliat. & ipsa cedit: ut & illa remittat pertinaciam.

c Potius quam te inimicum habeam. Hoc totum loquitur tanquam magis ipsa amet Phaedriam: quam ab illo amet. Te inimicum habeam. Huic contrarium est: ut te amicum habeam. **d** Faciam ut iusseris. Nec voluntate: nec vultu contententis hanc meretricis agit: sed callide tentat omnia: nam quia per sistendo non perficit: quod expectat. Docet Phaedriam etiam ipsum negligenter negare: quod poscitur: & adeo hoc subtiliter. ut statim impetraverit: puulgatque est enim quod summa defendere: quum extorqueretur: hoc idem postmodum remittere remittenti. **e** Utinam istuc verbum. Et istuc verbum: pro tota sententia: verbum pro dicto: sed proprie in sententia: vel enuntiatione: quae vno ligatur & astringatur verbo. Hoc verbum a veteribus dicebatur.

f Ex animo ac vere dices. Certe est: quia quae ex animo dicitur fallatur: tamen potius quam te inimicum habeam. Tatum in animu Phaedriae haec descendit: & tam reperat: quod amica dixerit adulando: **g** Syncere dici quid vis posse perperam: purum sine succo & simplex: ut mel sine cera bene ergo ut mel blandimentum meretricis dulcescatur. sed negat esse syncerum. **h** Labascit. Omnia inchoatiua tri sillaba fere media producta enuntiantur. **i** Victus vno verbo. Ut istuc verbum: & vno verbo (ut diximus) sic accipere: & verbum dictum intelligas quod verbo amplectitur: & complectitur sententiae pronuntiatione quod noiaf. **victus** vno verbo: quam cito. At qui illum falsa lachrymalis vincto crediderat posse plus factum est. vno victus est verbo. & cito. **k** Egone iam ex animo misera dico. Quod sensu multum valuisse hoc Tha

is inculcat animo amici sui. Et ego. vide quanta significet. Conuenit hoc pronomen blanda multa exprobranti. ut Virgil. Mene fugis. **l** Quam loco a me voluisti tandem. Contra illud refert quod ait Phaedria. Nonne ubi dixi cupere te. Sed hoc vehementius: & disertius non quam re inquit voluisti. sed quod plus est re: & non dixi serio: sed loco a facilitate presentis: & voluisti non etiam dixisti. Mira dum obsequium ex voto animi pendens. Non expectat imperium: ne voluptati mora sit: dum iubet. Tu illud quod ait: profeceris. Nonne potius hoc verbum

& potest Phaedriae etiam amica: & illi obsequium vehemens: & reu difficultate quae exora te sine demonstrat: atque omnem obtexit quae lam Phaedriae. **m** Ego impetrare ne queo hoc abs te. Tu te loco non petisti cum per feceris tui. **n** At ego impetrare non possum saltem concedasolum: Argute additum & saltem: & solum: & bene concedas: ut voluntas sit. Sic enim dicit supra. Bene illum priores praehofee aliquot dies. & cetera. **o** Verumne si iam istiviginti dies. Facere biduum decuplaui: & simul quia ex eadem ratione sunt viginti: ex qua duo: & ex qua viginti: ducenti duo milia: & sic deinceps.

p Profecto non biduum. Aut Apolopelia secunda. **q** Hoc modo sine te exorem. No ue nunc non de te exorem: sed te exorem: & hoc absolute. **r** Faciendum est quod vis. Non quod oportet: dicendum multum addidit obsequio suo. **s** Marto te amo. Bene amoris mentione ad aures tendam suspicionem contentius Phaedriae fecit.

t Bene facis. In consuetudine venit: bene facis: & benefecisti: non iudicantis est: sed gratias agentis. **v** Rus ibo: & hoc amatorum est otiose: ut bene sine

amica. Nec dixit ibi ero: sed ibi me macerabo. **x** Hoc biduum. Pronunciandum est biduum: ac si dixisset biennio. **y** Ita facere certum est. Ex his apparet sibi: quam sibi amator hoc egre imperet. **z** Mos gerendus est Thaidi: cum pronuntiatione: & gestu: ut ostendat quae vis amoris sit: ut Thaidi mos gerat. Huc fac illi adducam. Eunuchos & ancilla: figurate illi: sed praegualt genus masculinum: adducantur: pro adducio eos: & bene adiectum est ne relatis ob retentionem muneribus non procederet ac si fabule: & simul quia absentia Phaedriae opus est: dum per Cherea ludis: ac meretricis. **a** In hoc biduum Thais vale. Nunc vale abscessum significat: non salutatio: non si mera salutatio est biduo solum amicae valece operat: sed praescribere conatur quanto tempore absuturus sit: & simul ostendat quam inuitus abscedat. In hoc biduum Thais vale. Accusatio utens casu: exprimit amatoris impatientiam biduum dices praescripsit de tempore. **b** Vale maior vim habet ex do

lore descendens q̄ obsequio salutantis. c Et tu nun
quid vis aliud: Vale subaudiendum saluatoriū: & intelli
gēdum post oculū dici nūquid vis aliud: quasi recte factū
d Cum milite isto. Isto bene additū: quasi odioſo: vt ali
bi. Iam vero mitte Demea tuam istam iracundiam: Et Vit
gilius: Aut quid petis
istis. Hęc enim prono
mina spernentis sunt:
odiumq; mōstrantis.
e Præsens absēns: vt
sies. Me desideres: præ
sēs absēns, vñ hōis q̄
p̄ ē ab amorē d̄iderū.

f Somnare Satis a
matorie dictū est. Me
speres cum me spectes
iam dixerit. Quid sibi
vult iterū me speres.
Inter spem & spectati
onē hoc interest: q̄a spe
ctatio certorū est: spes
vero incertorū: Et ex
pectatio propinquarū
rerū. Spes longinqua
rū: & expectatio de
ſinat tēpus. Spes nō
deſiat. An me speres
idē faceret: id ē de te co
gitare: vt sit speres cre
das: vt statim in subdi
tis inuenies. Nam ei
fratrem spero iam pro
pmodum repperisse.
g Me expectes: me sō
nies. Epanaphora pri
ma cum amare & de
siderare sit volūtatē:
atq; animi et obsequii.
h Me te oblectes. Se
ptimus casus.

i Mecum tota sis
toto animo. Nam illam nunc animum dixit esse non corp
similiter quod ipse ab eius corpore patitur: id vult militi ei
mente contingere tanquā penitus excludo ab amica.
k Quando ego sum tuus. Animus sollicit. l Me mise
ram forsitan hic mihi parua habet fidem. Recte, Thais nūc

partem argumenti: exequitur tacitam apud phædriam pr o
pter presentiam serui: quem poeta vult ita nescire: vt aude
at ad vitandam virginem subornare Chæream 2c.
m Atq; ex aliarum ingenijs nunc me iudicet. Hic Terent i
us ostendit virtutis suę hoc esse: vt peruulgatas p̄sonas no
uę inducat: & tamen a
consuetudine non rece
dat: vt puta meretricē
bonā cū facit: capiat
tamen & delectat ani
mū spectatoris.
n Neq; me fixisse qe
quam falsi. Aut dixi
se debuit dicere: aut a
bundat falsi: aut quia
& vanum aliquid fin
gi potuit: vt supra. Si
vanū aut falsum: aut
fictum est.

o Neq; meo cordi eē
quemquam cariorem.
Melius quemquā: q̄
si dixisse: militem quē
quam cariorem: quasi
meretricis non carum al
terum: sed cariorem ne
gat. p Et quicquid
feci: huius causa feci: hui
ius absolute: vt per es
dypsim desit res. q̄
cyra Ne quid sit huius
in heauton. Nihil me
istū facturū p̄ri: vt qd
perū istū. Quicquid huius.
Rei subaudiendū est: qd
eum exclusisti foras.
q Spero p̄ modū
noue spero. pro credo:
vel confido. Spero p̄
pmodum. Ideo pro
pmodū: quia homi
nem nouit: sed fratrem esse virginis nondum probauit.
r Adeo nobilem: & his hodie vēturū Adeo enim pro nis
mis positū est: aut pro expletiva particula. s Atq; expe
cto dum veniat. Futurū actū voluit promittere: non quod
aliq; gestus sit expectantis.

o Neq; meo cordi eē quemquam cariorem. Melius quemquā: q̄ si dixisse: militem quē quam cariorem: quasi meretricis non carum alterum: sed cariorem negat. p Et quicquid feci: huius causa feci: huius absolute: vt per es dypsim desit res. q̄ cyra Ne quid sit huius in heauton. Nihil me istū facturū p̄ri: vt qd perū istū. Quicquid huius. Rei subaudiendū est: qd eum exclusisti foras. q Spero p̄ modū noue spero. pro credo: vel confido. Spero p̄ pmodum. Ideo pro pmodū: quia homi nem nouit: sed fratrem esse virginis nondum probauit. r Adeo nobilem: & his hodie vēturū Adeo enim pro nis mis positū est: aut pro expletiva particula. s Atq; expe cto dum veniat. Futurū actū voluit promittere: non quod aliq; gestus sit expectantis.

Nunquid vis aliud: Ph. ego ne quid velim
Cum milite isto præsens absēns vt sies:
Dies noctesq; me ames; me desideres; me somn ies
Me expectes: de me cogites :me speres:
Me te oblectes: mecū tota sis. me^o fac sis postremo ai^o
Quando ego sum tuus. Tha^m me miseram.
Forsitan hic paruum habeat mihi fidem:
atq; ex aliarū i ingenijs nūc me iudicet, ego pol (q̄ mihi
Sū conscia) b certo scio: neq; me fixisse falsi qe q̄: neq;
Meo cordi eē que q̄ cariore hōe phædria: & qe qd feci:
Huius cā virginis feci. nā me spero ei^o fratrem p̄ modū
lā repperisse adoleſcētē adeo nobile: & is hodie vēturū
Se ad me constituit domum, concedam
Hinc intro: atq; expectabo dum veniat.



Ac ita vt iussi. Iam amatorū multiloquū: & van
loquium cōtinet ista actio: Nā & repetit: quod iā
dictū est: & id facere magis: & odioſe nimis.
a Rogitare quasi difficile sit. Deest vis: vel pergi

vt sit rogitare pergis: vel te ipsum respicis: vel hunc si aduer
sus hęc dicit: vt sit rogitare te: aut rogitare hūc: & distan cō
ne interposita inferendū vultuose: quasi difficile sit id quod
mandat: ita & ineptiā nimā circa hęc solliciti amoris exp̄
G

Secundus Actus

ste: & ostendit nihil esse facilius q̄ deducere ad meretricem munera. Cū contra sit difficilimū poscēti aliquid nō dare: Rogitare subauditur te, Mirū est quasi sit difficile eo implere quod iubes. b Vnā tam aliquid inuenire posses Phædrīa: inuenire acquirere: v̄m heauton. Sic patri cōmodo obsequare: et vt serues q̄ labore inuenierit: nā iō a precedenti etiam q̄ stus dicuntur.

c Quam hoc peribit.

d Deest facile: vt sit facile hoc petit.

e Quod mihi est carius. Pro q̄ mihi sū carior: sed ego dixit absolute occurrens huc p̄nominis q̄.

f Qui effectū dabo.

g Qui pronomē vt in heautō. Qui nolo mē stare.

h Sed nūqd aliquid iperas. In his seruis nihil vult: nisi coactus facere propter maiorem dominū: sic & alibi. Iubes ne inq̄ respondere Chærea. Co g arq; impero.

i Munus nostrum ornato vrbis. Non dixit meū: quasi & Parmenonis sit.

k Et isti deest molestū. Et odiosum: nam hoc significat istū. i Ab eo pellito. Ab eius animo & non pellifacito: sed pellito.

l Memini tamen nūl. mo. Probat seruis cap. reuani loquū domini.

m Nullus. Pro non: sic in egra. Nullus dixeris. Pla. in Trinūmo: Nullus credas.

n Ego r. ibo. Et hoc iam dictū est: sed ostēdit quā olim intercipiatur Phædrīa. n Censens me posse. arbitrar̄. vnde censores qui mōtū aliorū sunt summū arbitriū: ideo hunc putat nō censere: quia ipse desiderat fieri.

o Posse affirmare & perpeti. Verba sunt de sperantis non firmare: sed obfirmare: non patit: sed perpeti.

p Te ne. Te quod ait hanc vim habet: vt significet perditū amatorem Phædrīā esse.

q Nā aut iam reuertere. Mōdo iam pro statim.

r Mox noctu te adigēt. Hoc est ad urbem agent. In somnia: vigilię legitur & adiget: vt sit in sōnia nūeri singularis.

s Vt fatiger vsq;. Ordo ē vsq; defatiger.

t Ingratus vt dormiā. Id est etiā inuitus: et coactus. nam ingratus non vltro significat: quia vltro congrata sunt. Ingrata quā ab inimicis sunt: ac recusantibus.

v Nimis me indulgeo. Indulgeo me. sic vt cres: quod nos

mihī dicitur. alibi: Te indulgebat: tibi dabant. x Tandem ne ego illa caream: si sit opus vel totū triduū. Sic copul tanq; aliquid foret dicturus magnificū: non autem est ausus: sed vere amator magnū hoc putat vel totū triduū. Magna profectio virtutis: cū bido sit opus triduo posse dura re: & totum triduū dicat vniuersum triduū ipovikoo vniuersum: quasi triduum in multo numero sit. y Vi de quid agas. Sic dicit magna aggreddētib;.

Secundus Actus

Phædrīa. Parmeno:

Ac ita vt iussi dēducā istī. Pa. Faciā. Ph. at

Diligēt. Pa. fiat. Ph. at matur. pa. fiet. ph.

Hoc mādatū est tibi. pa. ah rogita q̄ si difficile sit. (sati

Vtinam tā aliqd inuenire facile possis phædrīa: q̄ hoc

peribit. Ph. ego q̄q; vna peteo qd mihi carius est:

Ne istuc tā iniquo patiāre aīo. Pa. minime: qn effectū

Dabo. sed nūqd aliud iperas: Ph. mun^o nostrū ornato

Quo ad poteris: & illū æmulum (q̄ ad poteris) ab ea

Pellito. Pa. ah memini tā et si null^o moneas. Ph. ego

Rus ibo: atq; ibi manebo. Pa. censeo. Ph. sed heus tu

pa. Quid vis: Ph. censens posse mē. affirmare. & ppeti

Ne redeam interea. Par. te ne: non hercle arbitror.

Nā autiā reuertere: aut mox noctu te adigent horsum

Insomnia. ph. op^o faciā: vt defatiger vsq; ingratus vt

Dormiā. Pa. vigilab; lass^o: hoc pl^o facies. ph. ah nihil

Dicis parmēo. ei; ciūda b̄ ē mollicies aī. hercle nimis

Me indulgeo. tadē nō ego illa careā: si sit op^o vel totū

Triduū. Par. hui vniuersum triduū: vide quid agas:

Ph. Stat sentētia. Par. dij boni quid hoc morbi est:

Adeō hoies imutarier. ex amore vt n̄ cognoscas eūdē

Esse: b̄ nemo fuit min^o iep^o: magis seuer^o q̄ q̄: necq;

Magis cōtinēs. s; q̄ hic ē q̄ huc pergīt: atāt hic quidē ē

Parasit^o gnato. milit; ducit secū vnā virgīę dono huic

Pape faciē hōesta. mir; ni ego turpī me hodie b̄ dabo

afflarat honores: & mox idem: ita me dii ament honest^o. h Ni ego hodie me turpiter hic dabo: Ni dabo. pro dedero. Virgilius. Quamuis solus autē celo deiecit ab alto.

i Cum meo decrepito eunucho. Facete meo ad paratū retulit cum pulchro munere venientem: & preparatio est

opus triduo posse dura

re: & totum triduū di

cat vniuersum triduū

ipovikoo vniuersum:

quasi triduum in mul

to numero sit. y Vi

de quid agas. Sic dicit

magna aggreddētib;.

Serētia itat: & vul

tu & gestu magis spe

ctabile: quod dixit stat

sententia: vel maxime

eo quod tanto sonitu

hec de se p̄mittat Phæ

dria continuo. reditur^o

vel potius non accessu

rus ad villā: tantū autē

abierit: quantum tempo

ris opus est ad viciā:

dā virginē. a Quid

hoc morbi est. Excusa

tio amoris: quādo nō

culpa: sed morb^o est.

b Adeō hoies im

mutarier ex amore: vt

non cognoscas eūdē

esse: more suo a plura

li numero ad singulari

rem se conuertit.

c Ex amore vt non

cognoscas eūdē esse:

Non solent stulti indu

ci adolescentes: & ideo

ad amorē retulit stulti

titiā Phædrīę. d Mi

nus incipit magis se

uerus. Nisi em hoc est;

quid esset: qd illū ma

lier p̄ferret militi: aut

quid relinquere pro

primum personę milis

si & hic stolidus est.

e Magis seuerus q̄

quā nec magis conti

nēs. Animaguerit: vt

amet Terentius magis

addere positio q̄ cō

paratiū facere: nā nec

q; seuerior: necq; con

tinentior tam voluit di

cere: q̄ magis seuerū:

& magis continentē.

f Hic ē parasit^o Gna

to. Hec apud Menan

dram in eunucho non

sunt: vt ipse professus

est parasiti personā &

militis: sed de collate

translatę sunt.

g Facie honesta: oco

nomia qua ostenditur

amaturus Chærea: sig

dem hāc Parmeno ipse

mirat. Facie honesta:

sic vir. Et h̄tos oculis

ad deducendū Chereā. potius q̄ deformē eū nuchū. k De creptū to hoc Eunuchū. De creptū sunt dicit quorum crepitu & platore famlię fuerāt iam conclamata funera. 1 Hęc superat ipsam Thaidem si nimis pulchritudinis: & bene ipsam propter quam dā-

Hoc si accipias: nō tū q̄ vitupaturū Thaidē: sed hyperbolicos est: ideo addidit ipsam q̄



Immortales homini quid prestat. In hac scena non stans: sed quasi ambulans persona inducitur. Constitit in aliquantulum inruens spectatores: dū secū loquitur. Exprimat aut parasitum & sub eius verbis corruptos mores in alienationem ostendit profus: vt honeste quos persona in eius culpa inuenit sint. vt alibi: Obsequiū amicos: vritas odium parit.

forde: egrum ad matrem. 1 Pannis annisq. Adversū: & ad tristitiam. Sed pannis & annis morologie parasitorū sunt. Pannis annisq. oblitū: vel parasitica vernalitate additu m est iocanti: vel quia homo dixit: & est miserie senū de-

Dii immortales. Hoc iam mire & pro seculi ac teporū reprehēsi one Tyrice Terentiū apud eū stultū vocat simplicē parasitus: & se intelligente malum. Dii immortales. Admirantis exclamatio est: eū parasiti gesticulati one. Dii immortales. h. quid. p. Morata narratio a sententia incipit solet: q̄ dī ἰπποκρίτου b Homini homo qd prestat. Alii distinguunt quid prestat stulto intelligens: alii stulto intelligens: quid interest: quia sic veteres loquebantur. c Quid interest. Hoc admirantis est. & ideo sic pronunciantū. d Cōueni. h. adueniens. Conuenisse non vidisse tantū: sed etiā collocutū fuisse significat. e Mei loci atq; ordinis. Locū ingenitū: ordinis pauperem: illud natalium: hoc fortunę est. f Quēdam hominem haud impurū. Dixit prodigiū: sed quia hoc ipsum probat. non avarum: non improbi: & sic laudam⁹ eos in quibus nihil est: quod magnopere perferamus. g Idem patria: qui obligauerat bona. Hoc ioculari vultu dicitur: & eleganter ex persona parasiti nō culpatur: quia comedit bona. h Obligauerat. Suauibus etis consumpserat. Nam ἄπο τοῦ λυγροῦ est ligurare λυγροῦ greci suauē appellant. i Video sentum. O q̄ bene video: postq̄ dixit conueni: & tempus mutauit & verbum. Sentum: horridum: sentum ad horrorem reuertit. k Squalidū. Ad

Gnato parasitus. Parmeno Seruus. **D**ii immortales hōi hō quid p̄stat: stulto itelligēs Qd̄ interest: badeo ex hac re venit i mētē mihi Cōueni hodie adueniēs quēdā mei loci hīc atq; ordi s Hoiem haud ipurū: itidē patria q̄ obligauerat bona: Video sētū: squalidū: egrū: p̄anis: ānisq; oblitū. quid Istuc in quā ornati ē: quoniā miser quod habui p̄didi. Hem quo redac̄? sū: omēs noti mei atq; amici deserūt. Hic ego illū cōtēpsi p̄ me. qd̄ hō (inquā) ignauissime:

bitum. Vnde huic magis tristitia grauitasq; displicuit aliena semp ab hominibus parasitis. m Annisq; oblitum. Bene addidit annis: quia vt quis q̄ miser est: ita senex videtur. n Oblitum. Vt sentum dixit. Oblitum: Metaphora ab agro. o Quid istuc in quā ornati est. Scire nos conuenit cum res eto casu perferunt itera rogatio non esse contumeliosum. Vt si dicas: quis hic homo est: Si autem in obliquo contemptū significat: vt quid hoc est hominis: quid mulieris: quid ornatus: Quid istuc in quā ornati est: ornatus est ad dedecus: & ad turpitudinem: vel simpliciter hoc accipe: vel yronicos: & ornati vt senati antiqu⁹ genitius. p Quoniam miser quod habui perdidit. Nō dixit id quod erat comedi: aut consumpsi. q Hem quo redactus sum. Vel habitum suum: vel corpus ostendens hoc dicit. Nec quicquam hic nisi media consuetudine collocatū est. r Omnes noti mei atq; amici deserunt. Sententia ofe: atq; mordaciter in mores. s Hic ego illum contēpsi. Hoc est illud homo homini quid prestat stulto intelligens: nam parasitice obiurgantur: tanquā in illo sit qui miser est. Et alibi: Nam nemo illorum quisquā ad re. venit: quin ita patet sese: vt abs te blanditiis quam minimo precō suam voluptatem expleat: & hoc proprie verbum ad exprimentam inhumanitatem: & ignauiam factum est. t Vt spes nulla reliqua vice sit tibi. Bene quasi qui rem a fortuna accoepit. v. Simul cum re consiliū amisisti.

Secundus Actus

Virgilius. Nec si miserū fortuna sinonem finxit: vanum me dactemq; improba fingeret: & Salustius. Nec fortuna eget: quippe quae probitatem: industriam: aliasq; bonas artes neq; dare: neq; eripere cuiquam potest. ergo haec interrogatio increpantis est: nec desiderat responsum. Nam consilium in bonis animi. Res in potestate fortunae. x Ex eodē loco. Ex eadem fortuna. Qui color: nitor: vestitus. Hoc contra illud quod ait: video sentum. Color ergo ad sentū. Nitor ad squalidum. Vestitus ad pannis annisq; oblitum.

Quae Habitudo.
Deest corporis. Plautus in epico. Corpulentior herde atq; habitior. Habitudo corporis. Ad egrū refertur. b Omnia habeo. Ad industriam retulit: neq; quaequam habeo ad fortunae culpam: & item de novo fortunae crimen. Omnia. Ad quod habui perdidit. c Ne quaequam habeo. Habeo ad mei loci: atq; ordinis hominum. d Cum nihil est. Ad suam laudem: Nihil de fit tamen. Omnia habeo: nec quaequam habeo. Alteram horum: neutrum ut potest accedat: utriq; nulli. Nihil cum est nihil deest tamen figura.

Ut apud Virgilium. Sequiturq; sequentem: & Cicero Cum tacet damnant.

e At ego infelix neq; ridiculus: ideo trāst **απο μωρητικον προσ τροπον κρικον** At ego infelix neq; ridiculus. Vehementer inuectus est in tempora & mores poeta sub hac personā: in qua hominē ita inducit poenitere probitatis fugit: ut se infelicem: non honestū dicat: & nō volo: sed nō possum. f Quid tu his rebus credis fieri. Dum qd rideat: aut vapulat. Tota erras via. μαροουοιοσ per metaphoram. g Apud seculum prius. Scilicet cum essent tempora meliora. h Hoc nouū est aucupium. vide qd in terlit cum de illo questus: hoc de aucupio: illud de sapientibus: hoc de stultis. i Inueni viam. Adeo nouū est aucupium. l Est genus hominū. Quia multi sunt huiusmodi: non dixit homines sunt: sed est genus hominū. k Hic ego nō paro me. ut rideant: quia ille dixerat. Ego infelix: neq; ridiculus esse: neq; plagas pati possum. l Sed his vltro arideo. Quid est. His arideo: aut veluti parco: id est exequor: venio: aut veluti dictis delector: atq; arideo nō sicut in parasitis fieri solet: ut his arideatur a regibus: qd potius ipsi dictis factisq; arideant alienis hoc esse intelligendū etiam res ipsa indicat e contrario: nam quod ait supra. His ego non paro me ut rideant: hoc e contrario ostēdit: quod subsonatur ex dictis. Sed his vltro arideo: vltro verisā vice

Itā parasti te: ut spes nulla reliqua in te siet tibi:
Simul consilium cum re amisisti, viden me ex eodem
Ortū loco: q color: nitor: vestitus: quae habitudo est
Corporis: omnia habeo: neq; quicq; habeo.
Nihil cum est: nihil deest tamen. ac ego infelix
Neq; ridiculus esse: neq; plagas pati possum:
Quid tu his rebus credis fieri: tota erras via.
Olim isti fuit generi quondam questus apud seculū
Prius. hoc nouum est aucupium. ego adeo hāc primus
Inueni viam. est genus hominum: qui esse primos se
Omniū rerū. volūt. nec sūt. hos cōsector. hūc ego nō
Paro me ut rideāt. sed his vltro arideo: et eorū ingenia
Admiror: simul quicq; dicunt laudo. id rursū si negāt
Laudo: id quoq; negat quis: nego: ait: aio. postremo
Imperavi egomet mihi oīa assētari. is questus nunc est
Multo vberrim⁹. Par. scitū hercle hoīes. hic hoīes. prsus
Ex stultis insanos facit. Gn. dū hęc loqmur iterealoci ad
Macellum vbi aduenimus cōcurrūt leti mihi obuiam.
Cuppediarij oēs: cetarij. lanij: coq; factores: piscatores
Aucupes: qb⁹ et re salua: & p̄dita profuerā: et p̄sū saepe.
Salutant: ad cenam vocāt: aduētum gratulant̄ meum.

an prior: an etiam insuper: hoc est vltro. m Admiror si mul. Plus intulit qd si laudo dixisset. n Quicquid dicunt laudo. Non quod dicunt: sed quae quid dicunt: id est bene male: ne vel si interclusa fuisset assentatio se nō impediret. qd contrarium laudauerit. o Id rursū si negant laudo. Id quoq; pretere Terentius: quod a satyrico de aliis dicitur: id hic de se dicentem inducit facietis multo: qd si aliter fecisset. Sed

Mores temporum tam tum viatorum semper ad assentationem: quod fere in plerisq; fauult: monstrat: ut eū in Andria. Obsequiū amicos: veritas odiū pant: & in Adelphis: Quod testis faciem et f. tibiū putant: id non fieri ex vera cura: neq; adeo ex equo et iusto: sed ex indulgendo: vlt assentando: x largiendo Mutio. p Negat quis nego. Benefic dixit negat: & ait contra ria sunt: ut Plautus in ruden: Vel tu ais: vel tu negas. q Is questus nunc est. Quam is le apud seculum prius fuerat. & vide quādam modum illib. ralem vlt tam honestiore nomine nominant aucupium post etiam questū nominauerit hic iducens. r Scitū hominē: Mire Terentius longē orationi interio quia qdam adhibet: ut saltū diū prolixitatis curat: velut nū. Pameno p cal audies Cnatorum hęc loquitur. s Intere loci. Dug pres orationis cum coniungit viam fecerit mutat accentum. t Cōcurrunt leti mihi obuiam. Et multos: & prope ros vno verbo ostendit et ex diuisio ad se feritantes. Cuppedinari omnes. Varro. humanar. in reum Humet us equitus cuppedinarius. & Aom. Ma cellus singulari latrocinio multi a loca habuerunt inuestigatis in exte lū actus publicata lū bona. et des vbi habitant dirr. atq; eae pe cuni. i. cal. oem. p̄ca

tum edificatē sunt. vbi habitant. locus vbi venient ea qd ve scendi causa in urbem erant allata. itaq; ab altero macelli: ab altera forum Cuppedinis appellatum est. v Cuppedinarii. Omnes qui esculentia: & poculentia vendūt a rebus cupidis ab alimento cuppedinarii appellant̄ & ipse subicit: q accipiendi sunt cuppedinarii. x Cetarij. Lanij: Coquitator s. Comitū. Nā in palliata romanas res vlt ē. Cetarij. Qui ceti. i. magnos pisces vendūt: & bojonas ex erēt. y Lanij. Qui laniant pecora: vlt & lanij dicit̄: laniantis praesunt gladiatorib⁹: sic & macelli a macellandis pecoribus dicit̄. z Factores. Qui insita: & sarcinaria faciunt. a Piscatores: Qui recentem piscem praebent. b Quibus & re salua. Cum de meo impendit. c Etā

ditā profuerim. Cū de alieno māticinor: & spēdo: d Sae
pe: Expletive significationis est. e Ad cenā vocant vru
ad emendam cenā: an ad conuīuū. f Aduentū gratulā
tur: Accusatiū casum pro datiuo: pro aduentui gratulan
tur: & aduentus proprie expectatoriū necessariorumq̄ dī:
g Ille vbi miser famelicus videt me. Hic ostēdit quā res co
egerit ad descendū: & simul vide secūdu vulgi opinionē loq̄

no: q̄ ut penitus nouit meretricis cōsiliū. b Sūmum
Eclipsis. Sūmū suū impartit Gnato. Hęc tota locutio para
sice elegātie: & simul yronie plena est: nā & plurimā dicit
ei salutē: quā nec exigua quidē velit condinere. Sūmū dīc̄ eū
qui nec lenis amicus sit sibi: vt alibi: Parmenonem uoco: nō
ego te. Sūmū suū: quā venuste: quod sūmū amicū nō re
saluet Parmeno.: c Quid agis. p. o blādimento: nō pro

parasiū miserū: & fa
melicū hominē hone
stis moribus p̄ditū.
Ille vbi miser famelicus
videt me: vide vt sent
ētiose demōstrat mā
los: ex bonis cōtagiōe
fieri exēplis in prauū
p̄ualentibus. h Vi
det me. Hic prodesse:
& discere opat: quod
negabat se posse:
i In tanto honore:
quā cōcurrūt salutā.
Famelicus a fame: &
edendo dīctū est. qua
si famelicus. k Sā ta
de victū q̄rere: Quia
ad cenam vocant.
l Ibi. Pro tunc.
m Homo. Mire ad
didit homo: aut addi
tū superuacue homo:
vt donat habere viro
decus: & tu tamē in ar
tis. n Vt sibi disci
cere liceat: quasi disci
plinā: aut artē: tantum
auctoritatis criminū
foelicitas sumpsit.
o Discere id de me.
Maḡ de illo: & de me
veteres dicebant: q̄ vt
nos dicimus a me: aut
ab illo. p Sectari
iussi. Proprie. Nā: & se
cti philosophorū ab eo
dīcti sūt. q Ex ip̄is.
philosophis. f.
r Vocabula. Vt py
thagorica. Platonica.
hoc igitur nō est confe
sionē ad illud qd̄ vult
dicere: nisi forte discipuli
nā pro discipulis positi
erūt. s Viden ocium
et cibus: quid faciat ali
enus. Rursus Parme
no & faciat dicit: &
distinguit longiloquū
um parasiti. t Quid
faciat. Legitur et quid
facit: vt sit figura per
modos. pro quid facio
ar. v Hanc deduce
re proprie. Nā ducitur
quis ad supplicium: de
ducitur in legitimam. x
Et rogare ad cenam. Vide parasitū
magis optare ad cenā Thaidem vocant: q̄ munus ca
pere Thaidis: & Thais legitur. y Salua res est. Quia &
ante hostiū & tristitē: ideo salua res est. Nec valet ad laeti
tā: quod Parmeno est: sed quod rivalis seruus. Salua res est.
Proverbialiter. z Nebulonē: vel furem: quia vel nebulas
obscurat: vel mollem: vt nebulā: vel inanem & vanū: vt ne
bula est. a Iste. Pro is: vetuste. Vir. His certe neq̄ amor
causa est vix ossibus hęc: quia iste debebat dicere. Iste hoc
munere arbitrat. Non immerito Gnatonē dicit: Parme

Ille vbi miser famelicus videt me esse in tāto honore: &
Tam facile victū querere: ibi hō coepit me obsecrare:
Vt sibi liceret discere id de me: sectari iussi.
Si potis est: tāq̄ philosophorū habēt disciplinā ex ip̄is
Vocabula: parasiti icidē vt gnatonici vocēt. par. vident
Ocium: & cibus quid faciat alienus. Gn. sed ego cesso
Ad thaidē hāc deducere: & rogare ad cenā vt veniat.
Sed parmenonē ante hostium thaidis tristē video:
Ritualis seruum, salua res est. nimirū hi homines frigēt:
Nebulonē hunc certū est eludere. Par. isce hoc munere
Arbitrat thaidem esse suam. Gna. plurima salute
Parmenonem summum suum impartit gnato.
Sed quid agis: Par. stat. Gn. video. nūqd nā hic quod
Nolis vides. Par. te. Gn. credo: at nūqd aliud: Par. qd̄
Dū. Gn. qd̄ tristis es: par. Nihil qd̄: Gn. ne sis. s qd̄
Vide hoc tibi mācipiū. Par. nū malū herde. Gna. vro
Hominē. Pa. vt falsus animi ē. Gn. quā hoc mū? gratū
Thaidi arbitrare eē. Pa. s nūc dices eiectos hīc nos. oīū
Rerū heus vicissitudo ē. Gn. sex ego totos p̄meno hos
Mēses q̄tū reddā: ne surrū dōrū cursites: neue vsq̄ ad
Lucē vigiles. ecq̄d beo te: Par. men: pape. Gn. sic soleo
Aicos. Pa. laudo. Gn. dētineo te fortasse tu p̄fectur alio
Fueras. Pa. nūsq̄. Gn. tū tu igit paululū da mihi op̄æ:

interrogatione nūc po
nitur. Vt noīter qd̄ sit:
Quid agis. statur: pro
quid agis: isto: & face
te: nā stat cū ingredi nō
licet. d An nūquid
aliud: cū iurgio hic de
illo respondit: & ideo
repetit dīctū Gnato.
e Quid dum. Interro
gat interrogatē: ne ip̄e
respondeat. f Nihil
equidē dices. Nihil mu
tauit vultū Parmeno
in letitiā: nō illi facere
Gnato agentū hōc m
ne. sis dixit: vt proba
ret tristē fuisse. Nihil
equidem: pro nō: infra
nihil dixit: vt sequetur
sele. g Hoc tibi mā
cipiū. Tapinosus man
cipiū dicit pueli: aut
virginē. h Nō ma
lū herde. Inimica lau
datio. i Vro hoīem.
Sibi hoc gestu: & vultu
tu parasitico dicit: & v
ro. p eo quod est dolo
re angor. k Vt falsus
animi est: similiter
& Parmeno secū gestu
& animi: pro
ferunt: Antiprosis veterū:
q̄ ingēs es vinū: & dī
ues: & opū abūdat dī
cere. Vt falsus animi ē:
ex hoc falsus animi ē:
quod putat hmōi mu
nere capi posse Thaidē.
l Quā hoc mū? gra
tū Thaidi. Mire insul
tat Gnato: quāto em
munus gratū fuerit: tā
to et ritualis exclusor.
m Heus: omnīū rerū
vicissitudo est. Vide lo
cū in quo trūpere dos
lor Parmenonis potu
it: nisi cōmissa seruaret
vt celaret Thaidis con
siliū. n Sex ego te
totos Parmeno hosce
menses quietū reddā:
quid est totos: an dies
bus & noctibus: vt po
te amatoris seruū: an
te amatoris seruū: an
qui nunc agunt. i. hoc tempore. o Quietum reddā. Face
te: quasi hoc ip̄e fecerit: & hoc est quod ait Sūmum suū in
partē Gnato Parmenonē: tanq̄ amico consulat. p Ne
surrū: deorsum cursites. Quod est laboris. q Neue vsq̄
ad lucē vigiles. Quod est exitij. r Sic soleo amicos. Hoc
est eunuchos. s Detineo te. Valde teneo te. t Fortas
se tu profectus alio fueras. Vult exprimere confessionem
cur ad Thaidem venerit: sed intrare non possit. v Paulu
lum da mihi op̄æ. Hoc quasi supplicantis vultu ad irrisio
G 3

per hoc sine vlla cēssatione & intermissione hos menses: hos
qui nunc agunt. i. hoc tempore. o Quietum reddā. Face
te: quasi hoc ip̄e fecerit: & hoc est quod ait Sūmum suū in
partē Gnato Parmenonē: tanq̄ amico consulat. p Ne
surrū: deorsum cursites. Quod est laboris. q Neue vsq̄
ad lucē vigiles. Quod est exitij. r Sic soleo amicos. Hoc
est eunuchos. s Detineo te. Valde teneo te. t Fortas
se tu profectus alio fueras. Vult exprimere confessionem
cur ad Thaidem venerit: sed intrare non possit. v Paulu
lum da mihi op̄æ. Hoc quasi supplicantis vultu ad irrisio
G 3

Secundus Actus

nem dicitur Paululi da mihi opte. Proprie dicitur adiu-
ua me sic in adelphis. Hec opera ut data sit. x Age
modo nunc hie tibi patenti fores. Ex eo quantum licere oportet
tu it ostendit qd misere
mihilli liceat Parme-
noni. y Quia ista
ducis. Hoc qd ad Gua-
tonem: sed lete: ac sub
lingua murmurat.

b Num quæquæ uos
can hic vi foras. Quia
ipse in irate nō potest:
a Sine biduum hoc
prætereat: & hoc leni-
nam si aliter pronunciet
aueris secreta produn-
tur. b Quid mihi
Non mihi

dictum est.

c Fortunatus. Ut ipse
videris tibi. d Ne
tu istas faxo. Ne val-
de. Ne tu istas faxo cal-
eb⁹ insultabis frustra.
Salustius. Multos ta-
mei ab adolescentia bo-
nos insultauit. Ne tu
istas faxo calcibus. Mi-
ra eloquentia in qua v-
traq; hyperbole expressissima est: nā neq; vno digitulo mi-
nu⁹ aliquid dici potest: neq; calcibus: sepe: et insultabis: aut
amplius: aut ingenius. e Num nam hic Nam abūdat
vt quidnam. f Relictus custos. Bene relictus. quasi ab
excluso. g Ne quis forte in emundus. Et huius veris da-
tur intelligi parasitum e domo meretricia e redi: proprie in
renunciatus. Ne quis forte intermūdius clam a milite e. ear.

& hoc facite: quasi ipse sibi Thaidem totam vendicauerit
quod miles facit. h Facite dictum Ironice: quia in face
te. i Mirare vero militi. quæ placeant. Mira pro mirum. Vir

gilius. Nota tibi: & est
yronia. Quid mirū est
inquit: facite loqui eū:
qui militi placeat. pos-
test tamen & plurali-
ter intelligi. k Sed
vid. o herilem filium.
Non potest Terentius
Trophium propriū
dicere: & id. o herilem
filium dicit.

l Miror quid ex pyr-
rao abierit. Hic cauita
ostēdit: cur potest igno-
tus esse vicinis: & pro
Eunuchō figi. Miror:
Pro nescio.

m Ex pyrro abies-
tit. Vt ex pyrro discer-
deret: symbola ami-
corum: vt huc peruen-
ret omisso negotio a
spectu virginis facti.
n Nam ibi custos pu-
blice. Adversus pædo-
num iuratus ille excu-
m

sumum attica est marit-
ma: & accessu littonis pars clementior.
o Publice est. Nunc ambigua distinctione positum est:
p Non temere est. vt Virgilius. Haud temere est visum.
q Et properans venit. nescio quid circūspectat. Mire locu-
turum ante formauit: vt gestus verba præcedat. Verba ha-
bitum consequantur.

Fac vt admittar ad illā Pa. age. mō nē tibi patēt fores:

Quia istā ducis. Gn. nū quēcūq; euocari hīc vis foras. Pa/

Biduū b̄ p̄tereat: q̄ mihi nūc vno digitulo fores (sine

Apiet fortunat⁹ ne tu istas (faxo) calcib⁹ sepe insultabis

Frustra. Gn. etiā tu b̄ stas pmēo: eho nū nā hic relictus

Custos ne q̄s forte intermūci⁹ clā a milite ad istā cursitet.

Par. Facite dictū: mira vero militi quæ placeant.

Sed vidē herilem filium minorem huc aduenire:

Miror qd ex pyrro abierit. nam ibi custos publice est:

Nūc n̄ temerē ē: et p̄perās vēit. nescio qd circūspectat.



Cecidi: neq; virgo est vsq; In hac scena nou⁹ amor ad huc ephēbi: et p̄siliū de monstrand⁹ virginis de monstratur: antea vir- tute poetæ comici: vt b̄ cōmentum non quaest: m esse sed occurrisse sua sponte vi- deatur. a Occidi neq; virgo est vsq; Non habuit quid dicere debeat aliquid properans: & circūspiciens nisi occidi:

Charea. Parmeno,
Cecidi: neq; virgo est vsq; neq; ego q̄ illā e d̄ spectu
Ami si meo vbi q̄rāvbi iue fugē: quē p̄cōter: qua

Produc mediam sylla-
bam verbi huius: &
contrarium significat
b Neq; ego qui illā
e cōspectu amisi meo:
Amatione dum illam
non inuenit: & se p̄s
didit. c Vbi quā.
Hoc circūspiciens
est. d Vbi inuestigem. Plus intulit. e Quem percon-
ter. Hoc plus iterum: nam vbi nec vestigia reperiuntur sup-
est interrogatio. f Qua insistam via. Si nec qui incedat

rogetur apud parentem. Quam insulam via: & qua via legitur: g Vbi ubi est diu celari non potest. Ob nimiam scilicet for...

tere: & non contemnere significat ut nunc. x Qui illum floccifecerit: sed eum Parmenonem salue. Decet vel: ut sit...

Insula via incertus sum. vna hec spes est. vbi ubi est: diu celari non potest. o faciem pulchram: deleo omnes de hinc ex animo mulieres: Tedet me quotidianarum harum formarum. Par ecce autem alter...

a Unde est. Modo ad quid venit significat: sed eo de loco ad locum veteres dicebant: quod mox in subiectis pro...

Hic vero est qui si accepit amare: ludum iocundum dices illum fuisse alterum: prout ut huius rabies quae dabit. Chere. Ut illum diu deest omnes senium perdat quae me hodie...

c Quorsum eam. Bene quia proxime dixerat. vbi quera vbi inuestigem quem percoeter: quam insulam viam incertus sum. Quorsum eam. Hinc ut diximus manifestum est: & aduentum significare.

Remorat est: meque adeo qui resistit: tum autem quod illum non floccifecerit. sed eum Parmenonem: salue: par. quod tu es tristis: Quid ne es alacris: vni is: Chere. ego nescio hercle neque...

d Hem si cum. har. Parmeno: si lenis Cherea. e Nunc Parmeno ostendens qui vir sit. Non si quis esset quidem: qui vir sit: an debeat praestare qui virum. se sit monstratur: est: & vir modo non ad sexum: vel ad aetatem dicitur: sed ad laudem.

Unde eam. ita profus sum oblitus mei: neque quorsum eam. Par. Qui quos: Ch. amo. Pa. he. Ch. nunc Parmeno te ostendes Qui vir sit: scis tute in sepe pollicitum esse Cherea aliquid...

f Sepe pollicitum esse. Pollicitum quod promittentem vltro significat dixit. & sepe pollicitum: an necesse sit prestare eum qui promiserit. g Cherea aliquid inueni. Induxit mimesin grammaticae...



Secundus Actus

p Promissa appareant. Utilitatem, ut cognoscam tuam.
q Siue adeo digna res est. Si persona Parmenonis est. Siue abundat. & pro expletiva cōiunctione modo est in quibusdam intelligitur adeo: ut abūdet: aut nimis significet: vel factis. Siue adeo digna res est: si Chærea dicit hic ordo: et Iesus ē: fac si vis. nunc si adeo digna res est: ubi tu neruos intēdas tuos: ut promissa appareant: ut sis si vis: ut addatur id quod est fac promissa appareant. r Vbi tu neruos intēdas tuos. Vtrum obscene hoc: ut seruus: an metaphoricos: ut ubi laborare: ac periclitari debeas: sed melius legūt qui hoc totum ad personam applicant Chærea: & melius q̄ q̄ Parmenonem hoc putant loqui: Siue adeo digna res est s Haud similis virgo est virginū nr̄arū: cuius: scilicet. i. terræ ac patrie nostræ: ut Virgilius. Non eadem arboribus pender vinde mia nostris. & salustius. Nostri foeda fuga. t Quas m̄es studet. Hoc verbo ostēdit cultum industrig: nō pulchritudinem naturālē. v Demissis humeris esse. Antiqui enim graeci etiam virginibus suis præbebant palæstrā ad componēda corpora: vel demissis humeris esse: liquide & mollior deductis: neq̄ extrābus alē immōdū. D missis humeris ē. Vincto pectore: nō accipiendū est: quasi hoc dicat: ad hoc illas studet m̄es demissis humeris esse: & vincto pectore: ut graciles sient: quasi hæc duo propter vōū illud stant: sed varie tria dicit: ne diceret: aut studet illas demissis humeris: & vinctū pect̄ ut graciles sient. x Vincto pectore. Id ē castigato: ac tenui: & velut vincto deest: ergo: velut. y Graciles sient. A singulari gracilis venit hæc dedinatio. Si qua est habitior. Inde & habitudo dicitur: ut que habitudo est corporis: nā habitior ap̄ior intelligitur. Vt namq̄: humeris de more habilem suspenderat arcū: ergo habitior: legendum est. a Pugilem esse alunt. Laus in virginem. b Deducunt cibum. Mire vituperavit formā: quam accuravit fames: & proprie deducunt. c Tameſi bona est natura. Bona: id est plena: magna: & pinguis. d Reddunt. Exhibent: p̄ficiunt. e Curatura. Cura mentis: curatio medicig: curatura est diligentig. f Iunce. Tenuis: & pallidas. g Itaq̄ ergo amantur. Itaq̄ inquit: nemo illas amat: ironia est amantur: ut eo magis hæc amanda sit: que nature beneficium non factis cōptibus: aut industria facta est pulchra. Itaq̄ ergo amantur. Atq̄ ita fit ut amētur: non nature merito: sed industria. h Quid tua istec. Recte sic em̄ ip̄e dicit: videlicet. At nihil ad nostrā hāc. Quid tua istec. Deest q̄ illis est dic. i Noua figura oris. Laudis genus est. Noua quia dixerat redet quotidianarum harum formarum. k Pap̄. Interiectio mira subito accipientis: quæ. l Color verus. Quia non de cura est: aut de victo: ac de fu-

co: sed naturalis: m Corpus solidum. Quia nō vitiatū. Corpus solidum. Plenum & forte: id est non flaccidum. n Succiplenum. Quia nemo deduxit cibum: nam succus est humor in corpore: quo habundant benevalentes. Virgilius. Et succus pecori: & lac subducitur agnis: succus proprie q̄ si fugus quem sibi ex alimentis membra sugunt: ut se repleant. Succiplenum succus est interior pinguitudo membrorum. o Anni sexdecim. Ex inde vide: quemadmodum etatem virginis mature poeta ex occasione demonstrauerit.

Sis: nunc promissa appareant ipsa. Par. siue adeo digna res est: ubi tu neruos intēdas tuos.
Chæ. Haud similis virgo ē virginū nostrarū: q̄s m̄es studet demissis humeris esse: vincto corpe: ut graciles sient: siq̄ ē habitior paulo pugilē eē aiunt: d̄ducūt cibū. Tameſi bona ē natura reddūt tali curatura iunceas. Itaq̄ ergo amāt. Par. qd tua istac. Ch. noua figura oris: Par. Pap̄. Ch. color verus: corpus solidū: & succi plenū. anni q̄t. Chæ. sexdecim. Par. hos ipse. Ch. hāc tu n̄ v̄vi: Vel dā: v̄ precario fac tradas. mea nihil refert dū potiar. Modo. Pa. qd virgo: cuiā ē: Ch. nescio hercle. Pa. v̄n̄ ē. Chæ. tantū dē. par. ubi habitat. Chæ. ne id quidem. Par. Vbi vidisti. Chæ. in via. pa. qua ratione amisti. Chæ. Id equidē adueniens mecū stomachabar modo. Neq̄ quemq̄ hominem esse ego arbitror. cui magis Bonæ felicitates omnes aduersæ sient. Par. Quid b̄ sceleris est. Ch. perij. Pa. qd factum est:

p Hanc tu mihi vel vi: vel dam: vel p̄cario. Hæc tria sunt: quibus non hite res agit: vel vi: vel dam: v̄ precario: sine preij mentione: quia virgo nō meretrix: vel q̄ n̄ p̄cario: bo spes est iallendi senis. Hanc tu mihi vel vi: vel dam: v̄ p̄cario fac tradas: secundum tus locutus est: nā his tribus mala fide aliq̄d pollidetur: v̄dam: p̄cario: vi quia virgo: dā quia custoditur: p̄cario: quia pretium non habet Chærea.

q Mea nihil refert dū potiar. Non hoc personę attribuendū est: sed effectū: nō enim quia Chærea est: sed q̄ amatōr de se cupit facere: quemadmodū potiar. r Quid virgo. cuiā est. V̄v̄ seruā. v̄v̄ filla. s Ne id: quidem. Pulchra varietas. nescio tantundem: ne id quid. m.

t Qua ratione amisti. Figura syncope p̄ amissū. Qua ratione amisti. Nihil remansisset Chærea: & consecutus virginē fuisset: aut vidisset: quo deducta fuisset priusquam Parmenonem conueniret: nō ita procederet fabula: ut nunc procederet: eunūcho adduceretur v̄terius. v Id equidē adueniens. De est ob: aut propter: ut sit ob id: aut propter id. x Mecū stomachabar. Bene mecum: quia acriorem dolore sustinet: qui sibi ipsi irasci cogitur. Mecū ergo: Pro apud me: v̄l mihi. y Homine esse arbitror. Deest q̄ me. z Felicitates omnes aduersæ sient. Felicitas aduersa est: cum ex prosperitate quod lēdat nascitur. 3 Cui magis bonę felicitates. Bonę magne: nouę. Dixit autem magnas felicitates sibi aduersari: eo quod virginem tantę pulchritudinis ex oculis amiserit: nam vidisse eam tantę felicitatis iudicari: sed amissū se aduersę infelicitatis: & quod bonę dixit: vel magne: vel nimie intelliguntur: vel epitheton est proprium: et perpetuū felicitatum: a Bonę felicitates. Emphasis est: eo quod felicitates pluraliter posuit. epitheta autem tribus de causis nominibus adduntur: discretig: proprietatis: ornatus. Discretig: ut Phrygię molimur montibus idē. Proprietatis: ut terribili imp̄: xum seta dentibus atris: Ornatus: ut Alma venus. τρηπτική.

b Quid hoc sceleris est. Propter hoc quod potior inquit: nunc enim scelus dixit a se commissum:

c Archimenedem noſtin: Hoc ſic pronuntiandū eſt: vt ap-
paret ex ipſo nomine ſtatim odioſum neſcio: quem occurſiſ-
ſe: ac permoleſtum. **d** Quid ni. Corruptio eſt ab ſe mani-
feſta inquirentis. eſt em̄ ſenſus: quid niſi: aut cur non noue-
rim: eſt enim quid niſi: aut quid niſi: aut cur non: quia veteres
ni pro ne ponebant: & ne pro nō: vt Plaurus: Ni ſtulta ſis:
pro ne: & ne vult: pro non vult. **e** Immo vero inſolentiter.
Bene hoc interpretor: quod incredibile eſt πικρα Δοξογ tardi-
orem amorem fuiſſe in inceſſu virginis. **f** Nam incom-
moda alia ſunt dicen-
da: q̄ miora ſunt. **g** aut
ſiſta. **g** Illū h̄q̄ mihi
deierare. Ligdū eſt: cō-
ſtās: & manifeſtum: et
certū eſt h̄q̄ p̄ ligdū.
eſt: & claudic pro dau
dicat: vt apud Saluſt.
Nihil ſecordia: claud-
bat: & eſt verbum iu-
ris: quo vtebantur iu-
dices: quum amplius
pronunciabāt obſcu-
ritate cōmori cauſe: q̄
negocii ſimplicitate.
h Deierare. Valde tu-
rare: vt: Demitor: et de
amo te Syre. ſi de p̄tu
c̄ta legis: ſi de corre-
pta deos turare intelli-
gitur. **i** Sex vel ſe-
ptē aē. Quia nō vidit
ſed dixit proximis prē-
teritis intelligim̄. Pro-
xima enim nobis: au-
t p̄terita: aut futura ſūt.
Nam p̄ſentia ea ſūt:
in quibus ſumus nūc.
k Niſi nunc quū mi-
nime vellem: Quia ſe-
per nolui: nūc minime
vt pote adoleſcens ſe-
nem. **l** Minime q̄
opus ſuit. Sepe em̄ vo-
lumus: tamen non eſt
opus in Quam lō-
gē quidem. Bene lon-
gē dixit: quia non lōge
potuit dicere: aut ſub-
auditur erat: vt ſit q̄
lōge erat. **n** Incur-
tus: tremulus: labijs di-
miſſis: gemens. Vt om-
nia oſtendat in contra-
rium ſibi verſa eſt: cur-
ſum attribuit ſeni. In-
curtus. Valde curtus.
o ſic Virgilius. Turn⁹
vt infractos aduerſo.
Marte latinos ſiſtra:

Etos em̄ valde fractos ſecat. Nā in p̄poſitio nūc auget: nūc
miuit dictionē. Recte etiā deformitatē ſcribit ſenis: q̄ præter
ætatē poſt pulchram virginem foedior videbatur: & quā
importune omnia poſuerit vide: pro puella ſenex occurrit:
pro virgine: incurtus: tremulus. pro pulchra: labijs dimiſſis
gemens. & quum amator ſit maniter adoleſcenti ipſe iudici-
um loquitur: dum ſeſtinandum ſi: remoratur. **o** Labi-
is dimiſſis gemens. Labra ſunt ſuperiora. Labia inferiora.
Labrę afinorum proprie dicuntur. Labijs dimiſſis. Matora
labra: vnde labeones. Alia labia inferiora: & labra ſuperio-
ra. **p** Gemens. Autem ob continuatam tuſſim. Sic Lu-
cillus. Ante fores autem & tridini limina quidam Grande
uus gemebat. **q** Heus heus Chærea tibi dico. Chærea
diſſimulat: tēp̄ præterite inquit: non adderet niſi videret in-
quit: aliter inquit pronuntiandum eſt: hoc eſt. concitate: nā

ſenis verba aliter proferenda ſunt. **r** Sōn quid ego vole-
bam. Hic oſtenditur odioſa tarditas ſenis apud ſeſtinantē
Chæream. Nam non dicit quid ſe promittit dicturū.

s Cras eſt mihi iudicium: Huc morę eſt illud addit:
quod cum debeat dicere: quod velit: prius dicit quod nō eſt
neceſſarium: quare velit eſſe. **t** Vt diligenter nuncies p̄ſi.
Diligenter. nihil tam abundanter: nihil tam moraliter: dici
potuit. **v** Vt meminerit. Non vt ſit: ſed vt eſſe memine-
ri: video prolixitas: dum hoc dat te

pus verbis: que nō po-
tuit: quamuis intere-
t exprimere.
x Rogo nunquid ve-
lit. Hoc eſt ſignifico me
abire nam abire: ne
id dure faceret: nunquid
uis dicebant his quib⁹
conſtituſſent: quid eſt
ergo nūquid velit. hoc
eſt dico quod abeant
tes ſolent.
y Recte inquit a beo.
Pro eo quod eſt nihil:
& moraliter.

z Quum huc reſpicio
ad virginē. In hanc
partē ſollet: qua mere-
trix habitabat.

a Illa ſeſe interea: cō-
modum huc aduerterat.
Tantum eſt quod
vel ipſo eodemq̄ tem-
pore commodum fuiſ-
ſet: vna lex hoc ſignifi-
cat: vt ſi dicas eodem
tempore quo hoc age-
batur. Nā interea. Nūc
coniunctio accipienda
eſt: non vt alias p̄ ad-
uerbio ponitur.

b In hanc noſtrā pla-
team. Recte quia victi-
na eſt illi Thais: ad quā
deducitur.

c Huc cum aduenſo
nulla erat. Etenim in-
greſſa iam fuerat.

d Comites ſecuti ſūt:
ſcilicet virginem. Inter-
rogatue quidem hoc
dictum eſt: non vt ue-
ſcite videatur: id quod
querit: ſed ad hoc que-
rere: vt quod ſit conſi-
met.

e Verum paraſit⁹ cū
ancilla. Verum modo
inceptiua eſt: non rela-
tiua particula: vt i An-

Ch. rogas: patris cognatū atq; æqualē archimenedem
Noſtin: Par. quid ni: **Ch.** is (dū hanc ſequor) ſit mihi
Obuiā. Pa. icōmode herde. **Ch.** imo enī uero iſcolicit.
Nā incōmoda alia ſunt dicenda parmēno, illū (liquet
Mihi deierare) his mēſib⁹ ſex: vel ſeptē p̄ſus nō vidiffē
Proximis: niſi nūc cū minime vellē: minieq; op⁹ fuit.
Eho nonne hoc ſimile mōſtri ē: qd̄ ais: **Par.** maxime.
Ch. Continuo accurit ad me quam longe quidem
Incurtus: tremulus: labijs demiffis: gemens.
Heus heus dico tibi chærea inquit: reſtiti. ſcīn q̄tid ego
Te volebam: dic. cras eſt mihi iudicium: quid tum: vt
Diligētē nuncies patri: aduocatus mihi eſſe mane
Vt meminerit: dum hæc dicit: abijt hora, rogo
Nunquid velit: recte inquit: a beo: quum huc reſpicio
Ad virginē: illa ſeſe interea cōmodū huc aduerterat
In hanc noſtram plateā. **Par.** mirum in hanc dicit mō
Huic q̄ data eſt dono. **Ch.** huc cū aduenio nulla erat:
Par. Comites ſicuti ſcilicet ſūt virginē. **Ch.** verē paraſit⁹
Cū ancilla. **Par.** i p̄ſa ē ſcilicet. deline. iā cōclamatum eſt.
Ch. Alias res agis. **Par.** iſtuc ago qd̄. **Ch.** noſtū q̄ ſit:

dia. Verum vidit Cantharam ſuffarcinatam.
f Ipſa eſt. Id eſt formoſa: vel pulchra: quia & ipſe dixerat:
Hęc ſuperat ipſam Thaidem. **g** Iam conclamatum eſt:
Transactum ac finitum. vt conclamata corpora: nihil reli-
qui iam habent ad vitę officia. Cōclamatum eſt: manifeſtū
ſignificat: vt cōclamatis funeribus nulla dilatio eſt doloris:
et luctus: vnde Lucanus ait. Corpora nondū cōclamata ia-
cent: aut conclamatum ſaus deploratum: ſatisq; vociferatū
eſt: quia dixerat. **o** infortunatum ſenem: ſi & hic amare ege-
perit: tanq̄ dicit iam occiſum patrem iādem ſcimus iam q̄
deſtemus. **h** Alias res agis. Recte quia dixit ille: iam cō-
clamarum eſt. Alias res agis: aut non intendis ad id quod
dico ſignificat: vt nulla ſit in eo aten: ſi aut nugatōnis res:
agis hoc eſt iocis: nam hinc natum eſt: agite amabo qua-
ſi dicat vanas res agis.

Secundus Actus

1 Scio quo abducta sit. Plus dixit q̄ interrogabatur: credo sc̄do interrogantis: nam properat vt dicitur est ad deducendum eunuchū ad Thaidem cum ancilla ex aethiopia: Scio quoq̄ abducta sit: sc̄da aposiopesis. k Eho Parmeno sc̄is. Amatorie satis reperitur: quę semel dicta suffecerant. l Huc deducta ad. m. Et hoc confundit semel: cū accuratim dicit: velut odio interrogantis sepius: & festinatione ad mandata Phædrę peragenda. n Phædrę ritualis. Cum pronuntiatione addendū: q̄ magis doleat idē Phædrę ritualis.

n Duras p̄tes fratris predicat. f. contra emulum et diuitem: & largissimū. Et partes duras: methaphoricos ab actoribus sc̄enicis. o Comparet. Hic tā ostenditur miles illustrior priualis dona: q̄ per sua: & est qualitas comparatiua. Cōparet. Pro emat: vt cōparandum putet. p Tum magis id duras. Duras partes fratris esse. q Quid nā q̄so hercle. Curiositatem addidi: ita.

r Quoq̄so hercle. Et vide q̄ molliter: & sine intellectu spectatois ad argumenti spectati ordinē poeta perueniat: vt de eunuchofacta mentione consistit. Nam nascitur supponēdi Chæreę. s Eunucho. Mire Terentius primo simpliciter eunuchonomen posuit: huic quoq̄ detracturur. t Inhonestū. foedū. Vt contra facie honesta. Vt apud virgilū: Et letos oculis. affarat honores.

v Homine. Oportune hominē dixit: tā q̄ incerti sexus. x Senē mulierē. Nō eōm uni genere dixit senē quippe qui alibi se paraucrit dicēdo senex atq̄ anus: sed subdistinguidum est: vt sit duplex vitupatio: vna abgrate: quod ait senex: altera a membrorū mollicitate: quod ait mulierē.

y Quatietur certe cū dono. Mire cū dono: tan q̄ ille repulsi causa donū futurū sit. Tum deinde non reficietur: sed quatietur. Vide q̄ contumeliosius dictum sit: q̄ tūc foras: vt p̄benb̄ ipellit foras: n̄ expulsiōe: sed detrusiōe: vel sic dixit foras quatietur: vt desit versum: vt sit foras versū p̄berabit vt verberet: & fuget foras: nā & puulgate cōsuetudinis dictum ē ferre canem foras: hoc est terendo canem foras eiccer. z Sed istam Thaidem non sc̄ui nobis vicinā modo enim pro eunuchove

niet: si nouit: aut notus est: & si mulierem adolescens ne nouit quidem ipse multo maxime nescietur. Sed istam Thaidē non zē. Cōtra illud quod meretrix vicina erat haud diu est vicina. f. & est causa: an verisimile sit nescire potuisse vi-

cinam: & nota apud Terentium vicinas poni sepius adolecentibus meretrices: vt hic si prima amoris illecebra. a Nunq̄ me etiam vidisse illā. Artificiose inculcat potest vidisse. b Est ne (vt fertur) forma. Hoc propter illud quod supra diximus: sed nimio lepore Terentiano tā illud agitur: Nam huc ostenditur verisimile esse pro eunuchocredidū apud vicinā meretricē Chæream: qui adeo ignotus sit mulieri: vt ne ipse eam nouerit: quod erat facilius: & promptius: & ad dicit color: quod & illa nō diu vicina est: & quod adolescens

primum in p̄reco com moratus est. c Nihil ad nostram hanc. Moraliiter nostram dixit pro meam.

d Alia res est. Non potuit melius vterq̄ suam gratiam referre: nam illa hic amatur. e Faciam sedulo. Mire in promissis posterioribus difficultas rei ostenditur: cum primum faciam dixerit: f Nunquid me aliud vis? Hoc dicere abeuntes solent. & hū vis: quia festinat: & simul quia nascitur dolus fallacę meretricis. g Vt mancipia hæc ita vt iussit frater deditur ad Thaidem. Vide Terentium: vt nō quęstra eē hęc fallacia: sed ipsa se obtrulise videtur.

h O fortunatū istū eunuchum. Istū saepe annotauimus: aut ad cōtempitum: aut ad odium referri. Vt Vergilius: Aut quid petis istis: & ista quędē non in tua magna voluntas.

i Qui quidem in hæc detur domum. Quid facilius q̄ imitari vel le quod laudes: nec q̄ quam nisi qui cupit est gatur pro eunuchoc: qui eunuchum putat esse beatum: Vide q̄ molli dīscensu ad hoc consilium peruenitur. Res enim hoc suggerit potius q̄ Parmeno: idē quia seruum hoc suadet e Chærea nimis temerarium fuit.

k Quid in ita potuit intelligere statim seruus? sed ad hoc interrogat:

vt spectator doceatur.

l Videbit: colloquetur: aderit vna in vnis ædibus. Amatorie nimis quinque lineas amoris excutus est: adeo q̄ diligenter: vt etiam ordinem custodierit. Videbit: colloquetur: aderit vna in vnis ædibus. Mire amator non simul cōtudit hoc bonū: sed particulatim digessit: vt maior voluptas futura esse noscatur: Videbit: colloquetur: aderit vna in vnis ædibus. Istę em̄ sunt amoris lineę. et si eas mō oēs ē plecū.

m Quid si nunc tute fortunatus fias. Sic videt dicere Parmeno potius: vt iocetur: q̄ vt fieri credat posse. n Capas tu illius vestem. Non semel ostenditur: quod futurū sit: quia particulatim potest etiā quod turpe est iam nūti ad p

suasionē: semel ingestum respicitur: ergo nō dixit pro eunuchō: sed primo capias illū vestem: Tū deinde hoc ipsum nō aspēnate domino pergit seruus ad cetera q̄ audatoria sūt. o Vestem: Quā libenter audiat repetitio dīctorū per interrogationem ostendit chreā. p Audio. Id est liben-

pronuncianda sunt: ex quibus intelligatur non cessare Chreā: quā adhuc impellat & tradat. f Pergis ne. Quasi vero ioco dixerit: non seruo. g Nenimium callidū. Percussio: sed melius callidum legitur. Nimum. Prouerbiale: quia nimum propria vox est. h At enim istae in me

ter: hoc amitto & consentio: vt in phormione Audio: & fateor: et cōtra non audio. q Inelligo. Audio & intelligo: vt modo nō vfiatā exprimit: sed ob consentientis immodi cū affectū. r Cibū vna capies Bene seruū interurbauit supradictas amandi lineas: et ordinem voluptatū: quippe qui amare nō nouit. Chū vna capies: ad sis: tangas: ludas: ppe dormias. Et si satis erat superior verus: tū intentiua sunt amatori etiam sigilla: tum hęc enumerata: q̄ vna sententia superior versus ostendit.

s Quandoquidē illarum. Pro ex illis. t Quisquam. Quia quicquid dicitur abiturum est. Illarum quisquam. Quisquā multis exemplis probatur etiam feminino genere veteres protulisse ita vt in numeris & generibus hęc pronomina infinita sunt.

v Neq̄ scit qui sies. Hoc ē quod supra calide poeta prestruxit. x Præterea forma atq̄ gras ipsa est. Deest in te.

y Facile: vt pro eunuchō probes. Formam scilicet & gratem. Fortnam quia pulcher es. Aetatem quia ephēb. Facile vt pro eunuchō probes. Nunc singas: atq̄ persuadēas: vt in consuetudine dicim: homo sacrilegus pro ins nocente se probauit: et Cicero. Hoc tu is probabis: itaq̄ deest te: qd subaudiāmus: vt sit p eunuchō te probes. Probes: vt Migrantes cernas: aut pbes: persuadeas: & simul honeste: non dixit quod erat rectum in eunuchum probes: sed pro eunuchō ne esset contumeliosum in chreā. y Oma me nūc iam. Hortatiue orna dixit: non despolia: aut exueme. z Abduc. Abducim: vnde volumus: ducimur quo volumus: a Quantū potes. Deest oro. b Quid agis. Callide seruus non vult se auctorem videri tantū facinoris. c Quo trudis: Comici semper ea ostenderunt fieri ab altero verbis alterius personae: q̄ ostendisse ipse non poterat: vt nunc manu agere per Chreā Parmenone ipso ducente cognoscimus. Quo trudis. Prebet se vt cogendum a domino seruū quē compulit dicitis: Perculeris iā tu me. Perculeris: vnde puerbiū: hū plaurum percult. e Tibi quidem dico mane. Sigillatim ista

Nōnūq̄ capiet cū ea. iterdū ppe dormiret. Pa. qd si nē

Tute fortunat' fias. Ch. qre pmeno: responde.

Pa. Capias illius vestē. Ch. vestē: qd tū postea: Pa. pro

illo te ducā. Ch. audio. Pa. te illū eē dicā. Ch. itelligo.

Par. Tum illis fruare cōmodis: quibus tu illum

Dicebas modo. cibū vna capias. ad sis. tangas. ludas.

prope dormias: quādoq̄ dē illarū neq̄ q̄s te nouit:

Neq̄ scit q̄ sies: præterea forma & ætas ipsa est: facile

Vt p eunuchō pbes. Ch. dixti pulchre. nūq̄ vidimeli?

Cōsiliū dari. age eā? itro: nōcā oro orna me abduc q̄ntū

potes. pa. qd ais: iocabar eadē. Ch. garris. par. pñ: qd

Ego egi miser: q̄ trudis: pculeris iā tu me: tibi eadē

Dico mane. Ch. eam? Pa. pgin: Ch. certū ē. pa. vide

Ne nimum callidū hoc sit mō. Ch. nō ē pfecto sane.

Par. at em̄ in me istec cudef faba. ah flagitiū facinus.

Ch. An id flagitiū ē si idōus meretriciā dducar: & illis

Crucib': q̄ nos: nostrāq̄ adolefcentiā habent despiciatā:

Et q̄ nos oibus seper cruciāt modis. nūc referā gratiā:

Atq̄ eas itidē fallam: vt ab illis fallimur: an potius hęc

Pati. ah equū ē fieri vt a me ludat dolis. qd q̄ rsciuerit

Nlli culpēt: & ill d' fcm̄ merito oēspuēt. P. qd istuc: si

Certū ē facere faciās. verē ne p' cōferas culpā i me. Ch. n

At enim istae in me cuderetur faba. Id est in me hoc malū recideret: in me hęc vindicabit: culpa: vt laborat solū in quo cuditur. i. batulur faba cū siliquis exuitur & intertensa fistibus: vt in areis more rusticorū: vel quod quidam male coactā fabam: & que nō maderit: sed dura permāserit caput coq̄: vel ut ipsi fabgitari durū ei granū saxo cōminuētum vniuersum malū & omnis dolor ad coquū peruenit: simile et alibi a pulmento prouerbiū est. Tute hoc in tristi tibi: hoc est exendū accingere.

i Flagitium facinus. Flagitiū more militari dicit: res flagitiose. hoc est increpatione digna. Nā flagitio ad trepidum dicit: vñ fāma & flagella & flagitare. i. personare intelligimus dicit: nā hęc omnia sine sonitu crepitant non sunt. k An id flagitiū est. An liceat: aut deceat: vt prius q̄ liceat. An id flagitiū est. Terentius laudat argumentū huius fabule: in quo expiū promittit: qd p̄sit parētib': oblit meretricib': & simul deliberatōib' tractās id faciendū: vt ad domū meretriciam deducat. Hoc tale ē: vt nlla lex phibeat: vt defendat qd licitū est.

Et illis crucib' rē. Hoc iam ad illud p̄met: vt ostendatur. dicere: & p̄mo a p̄sona ei' cui sit. m Habēt d'. Cōstēptā: atq̄ despectā: et est ita parenthesis metaplasmos: vt certe alter' verbi declinatio: ab eo qd est cōspicor: & despīcor. Salu. Quū interea metellus mōre digredies cū exercitū cōspicā: dubi' quidnā insolita facies ostēderet. n Nūc iā. r. g. Nō eas inquit laccā: sed qd iustū ē vicē reddā. q̄ si ipse i aliis lesus sit: o Vt ab il. fal. Nō dixit alii fallunē. p An po: rē. Illic vicissitudo extatim pati dolos. q Vt a me lu. Syllepsis: subaudiū pati. r Quod q̄ re. Ex cōsequētib' argumētū: nā illud factū: vitupatio sequit: hoc approbatio. s Illud me. f. o. p. Bū nō iudicet: quia & hoc ipsū nō satis ploratiū est: vel meretricē fallere. t Quid istuc. Adue hū est. agre cōcedēt. v Faciās. Pro facto. x Verū. Deest vide: Verū ne p' cō. zē. Si ne phibeis est: nihil deest: si p̄cōtātis: vt sit ne forte: deest timeo. Verē ne rē. In hoc negotio nō auctor vult intēstē: sed seru'. y Cogo atq̄ impero. Euidenter

bi declinatio: ab eo qd est cōspicor: & despīcor. Salu. Quū interea metellus mōre digredies cū exercitū cōspicā: dubi' quidnā insolita facies ostēderet. n Nūc iā. r. g. Nō eas inquit laccā: sed qd iustū ē vicē reddā. q̄ si ipse i aliis lesus sit: o Vt ab il. fal. Nō dixit alii fallunē. p An po: rē. Illic vicissitudo extatim pati dolos. q Vt a me lu. Syllepsis: subaudiū pati. r Quod q̄ re. Ex cōsequētib' argumētū: nā illud factū: vitupatio sequit: hoc approbatio. s Illud me. f. o. p. Bū nō iudicet: quia & hoc ipsū nō satis ploratiū est: vel meretricē fallere. t Quid istuc. Adue hū est. agre cōcedēt. v Faciās. Pro facto. x Verū. Deest vide: Verū ne p' cō. zē. Si ne phibeis est: nihil deest: si p̄cōtātis: vt sit ne forte: deest timeo. Verē ne rē. In hoc negotio nō auctor vult intēstē: sed seru'. y Cogo atq̄ impero. Euidenter

Tertius Actus

ostendit plus esse imperatorem quam iuberem. Nunc fugiam auctoritatem tuam. Pro non. Ut nunc omnes hodie moriemur.

Facia. Pa. iubes ne. Ch. iubeo, imo cogo atque ipso. Pa. nunc Tuam fugiam auctoritatem: sequere me. Ch. dii vult bene. (C)

ult. Nunquam fugiam auctoritatem tuam: non inquit recusabo facere: dum tu tamen auctor sis facti.



M

Agnas vero agere. Hic sermo sic dicitur: ut & p^o regna inchoat^o esse videat: continet autem assentionem parasiticam: & stultitiam gloriosi militis. a Agere. Plus sonat infinitus modus finito. b Ingentes. Vide quantum adiciat

Id est quod pariter: ut videtur equo spumantis acer. o Verbis in se sepe traheret. c. Mire adulat: hoc attribuit militi: quod minus me habet: vel verba: vel saltem. p Qui habet saltem. Sal neutraliter codimittitur est: masculini sapientia. q Quod in te est. Quod tu habes: intelligis habes: quod enim tenent corpore:

parasit^o: ille magnas dixit: hic rident ingentis. Ille laeta est. hic triumphat. c Id vero serio. Id ob id: ut id amabo adiuva me. d Serio. Id ob id amabo alias: at nunc idem parecon pductus locus est: quam abs te datum est: malo ris est gratia tamen potius ille amore militis: ut meretrix minus letare ob lucrum. e Triumphat. Nunc militaris dicitur tangit militem parasitus. f Huc pro uiso ut ibi tep^o ser: terra persona venit in scaena: sed separatim loquitur: & secum. g Sed eccum militem. In iuriose militem: honore p^o prio noie dicitur: ut in subiectis. Audire voce visum sum modo militis. h Est istuc datum. Facto decreto: cessum: ut. Non dabitur regnis isto prohibere latinis. i Ve ista sint. Gra te nobis: aut res: aut p^o sonis: sed nuncres dicit. k Quae. o. Eclipsis: vel syllepsis: vel rex: ut in egypto. vel hic Paphi^o iurabat quoties bacchidi quod sancte. Vel rex mihi semper a. subaudi gratias: ab eo quod supra dixit. Magnas vero agere Thais gratias mihi. l Aduerit hercle animu. Approbat dictum: & hoc ait. aio. m Vel rex mihi. Scilicet gratias agebat. cum te pestiue miles ad regem traheretur fecit: cum de meretrice agatur. n Parta gloria.

Tertius Actus:

Thraso Miles. Gnato. Parmeno.



Agnas vero agere gratias thaism. Gn. ingentes Th. Ai tu leta est. Gn. nunc tam ipso quod dono quod

Datum esse. id vero serio triumphat. Par. huc puiso / quod dabit te Tep^o fiet deducam: sed eccum militem. Thr. est. (ut vbi istuc mihi datum profecto: ut grata sint quae facio omnia. Gn. Advorti hercle animu. Thr. vel. rex semper maximas Mihi gratias agebat quicquid effecerat: alijs non itidem. Gn. Labore alieno magna partem gloriae verbis sepe in se traheret quod habet saltem quod in te est. Thr. hes. Gn. rex te ergo in oculis. Thr. (cilijs). Gn. gestu. Thr. vere credere omnem exercitum & consilia. Gn. miru. Thr. tu sic ubi eum facietas Hominum aut negocij: si quando odium ceperat

habent^o aio: quodque in aio habent^o: intelligim^o habes p^o intelligis: sic de accipere: hoc est habes: habes etiam. i. dicitur. ut Sal. Tartellu hispanice dicitur: quia nunc tyri mutato noie gaudu^o hnt. r Rex te ergo in oculis. Scilicet gestu. vide in codit^o p^o operatione laudari se cupiens: adeo ut non sine verba ipleri. Qn^o p^o facti mei. f. s Veru credere om. e. Magis imidebis si consideres militem motu esse: qui crederet omnem exercitum: & consilia sub obtentu militis: ea stultitia scripsit breuiter committit regu: acceptuque imperatione: na qui nunc credit exercitum: credit & consilia. Vir. Nulla meis sine te queres gloria rebus. Seu pacem. seu bella gerat: ubi maxima rerum verborumque fides: consilia: Auxilij: plus est consilia: quam totus exercitus. t Miru. Melius p^o noniam puiciam^o missu^o dicat: quis non crederet

tali viro: sed potest etiam simpliciter per admirantis gestu accipi. v Vbi satietas hominum: aut ne. coe. Reipu. princeps duas res patitur: homines: & negocia. i. personas & res hominum: aut negocij: eos qui gerunt: & ea quae geruntur. Satietas hominum: ac negocij odium: si quoniam coeperat: proprie reddidit: & deceret hominum satietas negocij odium: non est par erat res. principem odio laborat.

x Requeſcere vbi volebat. Bono verbouſus eſt. Nam ceſſat deſidioſus. requeſcit deſeſſus. y Quali noſtin. Grece expreſſit ſtulti inſanū militis: qui an vult itelligi quod ſentit ipſe dicat: & pprie hoc morale eſt ſtolidi: ſiue ruditer loquētis. Quasi noſtin. apoſtrophe: p habes hoc: hoc eſt quod ſupra intelligit.

z Quali vbi illa expueret miſerā. vbi p quando: & ipſi & ſu pra expueret. Expuere eſt cū ſaſtidio aliquid reiſcere & e. pellere. Nā expuere extra puſ mittere. id eſt foras. Nam puſ eſt omnis humor corpori oneroſus.

a Tū me conuiuā ſolū adducebat ſibi Hoc ſup: rat quis ſcilicet eſt magiſter magnarū rerū: id eſt cōſiliā: vobis luptatibus quoq; regis princeps eſſet: & vici quo ſignificatu dicitur me: & cōiuiuā: & ſolū & adducebat: nā nō vocabat: & ſi quaſi nō ppter me: ſed vt ſibi bene eſſet. Tū me cōiuiuā: id eſt quaſi ſaſtici: ſi hoim eſſet: cum ediſſet negocia. Conuiuiam ſolū adducebat: vt ſolā nā perſidus ille ſignificat: aut ſepius ſeu ſe factum.

b Regē elegantē narraſ. Qui eligere ſciat: aut qui ipſe ſe eligē.

c Per paucorū hoim. Aut qui paucis vti: aut qui de paucis eſt: aut qui paucis placet: hoc eſt bonis & ſapiētibus qui ſere pauci ſūt.

d Imo nullorū arbitror. Hoc aut: nē miſes audiat. pōt tamē er aliter intelligi maxime cum milite. e Ego vero floccipendere. q morderet clanculū: vbi q inuiderent. f Inuiderere oēs mihi. Pp: poteſt ad ſignificandū inſinuatū eſt: q ſiniū. g Illi inuidere miſere. Miſer em eſt cui aię miſeria ineſt. h Verū vnus. Proprie vnus: nā vnus ex multis dicit: & mire facta nullius pōderis repetitio ad inertiā loquētis exprimentā. Nā poſtq; dixit. Inuidere omnes mihi: repetit inuidere miſere. cū & impēſe & miſere idem ſignificent: & mox tamē ſine vilo aētū addidit. Verū vnus tamē impēſe: aut plus miſere q impenſe. i Elephātis quē rex indicis pſecerat: & hoc ſtulte: cū ad dignitatē ſumit: & ſe pnuiciat: vt magna eſſe pfectura videtur hęc ipſa: & hoc a ſtoldo milite ſic pſeſt tanq; magnū hoim veit eſſe: qui ſibi inuideret: & indicis ppro: p vti. λ i x τ o λ η y mauro rum: qui & maiores ſunt. Is vbi moleſtus magis eſt: more ſuo magis addidit ne diceret moleſtior. k Quoſo in qua Strato. Strato nomē accōmodatū militis. l Eo ne es ferox: cauſale eſt: ideo ne es ſignificatur. m Quia habes impenū in belluas. ſic Virg. Illa ſe ſaſtat in auiſa Aeol: & clauſo ventorū carcere regnet. n Pulchre me hercle dicitū. Immodica laudatiōe verū etiā ſi quid facere dicitū eſt: ſufficit et cū pulchre quod eſt ſapiētē: quia & iugularas.

Requeſcere vbi volebat qſi noſtin. Gn. ſcio qſi vbi illā

Expueret miſeriam animo. Thr. tenes: tū me cōiuiā

Solum adducebat ſibi. Gn. Hui regē elegantē narraſ.

Thr. Immo ſic homo eſt ppaucorū hoim. par. Immo

Nullorū arbitror ſi tecū vuiut. Thr. i. inuidere omnes

Mihi: morderet clanculum. ego floccipendere

illi inuidere miſere: verū vnus tū ipenſe elephātis: quē

Rex indicis pſecerat: is vbi moleſtus eſt magiſ: qſo i qſ

Strato eo ne es ferox: quā habes imperiū in belluas.

Gn. pulchre me hercle dicitū: & ſapienter pape

iugularas hominem. quid ille: THR. Mutus ilico.

Gn. Quidni eſſet: par. dij veſtrā fidē: hominē pditū

Miferūq; & illū ſacrilegū. Thr. qd illud gnato: q pacto

Rhodiū tetigeri in cōiuiuo: nūqd tibi dixi: Gn. nūq;

Sed narra obſecro. plus milies iam audiui. Thr. vna.

In cōiuiuo erat hic (quem dico) rhodius adoleſcētul:

Fortē habui ſcortum. coepit ad id ludere: & me

irridere. quid ais in qſ homo imprudens:

Lepus tute es: & pulpamentū quæris. GN. Ah ah he.

Thr. Quid eſt: Gn. facere: lepide: laute: nihil ſupra. tuū

p Iugularas hominē. Pulchre tangit milie iugularas dicēdo: nō occideras: quaſi gladio nō verbo vſus ſit. q Mutus ilico. Tā hoc ſtultū eſt: quā ſi diceret: ſtatim nihil. Recte autē diceret. Ex illo mutus fuit: tal: eſt illud. Tacere feſtinat. r Quidni eſſet: Hoc eſt vt poſſet eſſe iugularas. s Ho-

minē perditū. De eſt o vt ſit o hoim pditū: ſed ſic meliſ ſonat: maioris em ſtuporē hoc modo pnuiciatū. Ho minē perditū miſerū q: vide quātū addidit: qui ſi hominē ſim pliciter: ſed perditū & miſerū illū. nec malū: ſed ſacrilegum dixerit. t Quo pacto rhodiū tetigerim. luſerim: ſat gauerim. nā tūgere cū mſta: tū etiā hoc ſignificat. y Nunq; ſed narra obſecro. Callide paraſitus intelligit ad hoc ſe interrogat: ut audire poſſulet.

x Plus milies audiui. Hyperbole: aut ſupſura vt egueſ: aut ſub facit ſuperſurſe: equa tus vilis ſubiacer: vt tantū nō milies eſt: im nit ſtultū eundē & im memorē eſſe. cui intel ligentia nō eſt.

y Forte habui ſcortū. Vide quē admodū miles dū multa ad dicitū ſuū puenire fateat: in terim q; contēptus ſit atq; deriſus: abdomē

in corpe ſce minarū patiēs iniuriæ coitus ſcortū dicitur. & dicit ſcortū m: quia tunc aperit dura coria: dētā ſcorta: a parte ergo mētrices ſui ſcor ta dicunt: vel qno toy hōkōpsiv: quod græce palpitate intelligit: quod ille faciūt ſaltan do aſſidue: vel potius criſtando: vt Lucretius ait. Ob eā cauſam vt

concinnoſe venerē exhibeant viris: aut ſibi abigent conce ptum: quod in vulua formiq; in ipſo coitu nō ſe mouentis incidit. q Lepus tute es & pulpamentū quæris. Lepus p infamia multa ponit: vel quod magis a poſteriori pte hoc eſt armis: pulpamentū de ſe pſebeat: cū in cōiuiuo carpitur appoſitus. vt Horatius ait. Focēdi leporis ſapiens ſectabit armos. Vel quod venant illū: & perfectant canes: quos p amatorib; allegorice intelligimus: vt ipſe Terentiū ait. Ceruā videre fugere ſectari canes. Vel quod illū ſic fugiant oēs cō ſtitiunt: vt hūc libido eſt ſeminata: vel quod a phyſicis dica tur in certi ſexus: ac eſſe modo mas: modo ſcōmina. Lepus tute es: & pulpamentū quæris. Quod in te habes hoc qſ i altero: & eſt tropus allegoria. a Ah ah he. Paraſitus hic interiectione riſus addidit. quo magis nūc primū hoc audif ſe credat. b Quid eſt: Hęc interrogatio geſtū vultumq; cōtinet cuiuſdā alacris: & certi q laudādus ſit. c Facere Facetus eſt qui facit verbis quod vult. d Lepide. Lepi dus qui politus eſt: vt λ i m i d eſt lamina. e Laute. Lau tus quia mūdus & ſplēdidus eſt. f Tuū ne obſecro hoc

H

Tertius Actus.

dictum erat: & d'eta & prouerbialia: & adagiones q̄ rē agāt facietis hoibus ascribunt: & hoc laudis genus est ad potiores referre: quod aliter pbatur dixisse. g Vet^o credidi: q̄a omnia vetera magna iunt. h Sepe & fertur in primis. Nō ex ipso: nam ellet contrariū superiori. i Meū est: Nō sensu tantūmodo: sed

sbis quoq; ipsi agre ste est: qd nūc dīc meū est. k Dolet dictū i prudētī adolefcētī & libero. Deest mihi: vt sit Dolet mihi: & dictū p̄cipitū est id quod dixisti: addidit em parasitus quo graui^o sit dīctū cōmiserationē ei^o in quē dictū est: vt p̄te imprudentē adolefcētē in liberum. Scit em hoies stultos malos videri velle: & inde parasitū in iisdem versari: cum ait supra. Iugularas: hic dolet dīctū imprudenti scilicet qui mihi crederet tali se percuti posse conuultio: aut cū tali viro: sibi rem futuram: & sic laudat militē: vt miseratōe iam dignus sit adolefcens: cū necnon infestat: vt etiā miserari inimicorū vacet.

l At te dī perdant: None inquit Parmeno nō cū ipso: sed de ipso loquit nō audiente eo: ironicos Parmeno hic male facit. At te dī perdant inquit, m Rīsu omēs q̄ ad erāt emoriri: Dīcipilīna est comicis stultas sententias: verbaq; vitiosa ascribere ridiculis imperitijsq; psonis. Vt Plautus. Sibi dīnu merē stipendiū (ingr) ex psona militis. Itaq; hic emoriri dixit. At vero atticus adolefcēs in hęc. At te emori cupio. Vide igit̄ poetā p loco ac tēpore scire qd dicat. n Metuebāt omēs iam me. Necul dicerē. Lepus tute es & pulpamētū queris. aut eo ne es ferox q̄a habes imperiū in belūas. o Nō iniuria Hoc sic p̄nuncia: quē admodū illud supra. Quid nī esset.

p Purgo ne de istac Thaidi. Oeconomia ad liē futurā inter militē & Thaidem. q Quod me eā amare suspicata est: quia apparet illā militi quoq; ostēdisse quod dixit Phædrīe. r Imo auge magis suspicionem: Hęc erit causa reuocandi militis. s Scin: si quando. Momentis est dicere: scin: vel scito. t Si quādo illa mētionē. Si quādo & prima syllaba acui potest & media: tamē variat sententiā. v Id vt ne hat. Modo ne nō significat. x Hęc res sola ē remedio. Si te suspicet amare Pamphilā. y Tbi nominat

Phædrīa. Et locū: & tēpus significat. z Tu Pamphilam cōtinuo. Hic magna oeconomia est: quas Terentius preparat quē admodū iurgis inter Thaidē militēq; & Gnatonē per suas partes serpat fabula. & bene cōtinuo: vt intelligat meretrix: nō tū p̄philam amari: quā sibi vicem dari.

a Pamphilam cantatū prouocemus: dea gāter: quia ille foris est hęc intus. Illam intro mittamus: illam puo cemus: hęc est in uerbis poetę germana p̄prietas. b Tu hui^o tra. Hic contra vicem significat. c Quod eam mordeat. Quod par. aut absolute qd qugris. d Siqui de me non amaret. His uerbulis psonā militis: & Gnatonis cōtinēs: p oeconomia inducitur: quod uerisimile sit: facile militē ferre posse antepōsi sibi Phædrīam: qui se semper intellexit nō amari: nā si hoc tollas: ut excludēdus est Phædrīa: aut ex dolore multus i hac fabula sit exitus tragicus: & hoc miles vt la piens locutus est. ergo meminisse cōuenit: ridiculas personas non omnino stultas: & ex cordes induci a poetis comicis: Nā nulla de cōtinuo est vbi omnino qd deducit nihil sapit. Stulticia aut est in his quattuor modis: aut non venire in mētē qd oportet: aut si uenire nō tenet: aut bonū cōsiliū amittere: aut malū admittere. Vide ergo: vt hoc qd cōmo de miles uiderat nō tenent: totiq; amiserit hoc aut kicito int̄ p̄p̄o suit poeta: vt ostenderet quid uenire haberet assentatio: per quā nō mō errantes decipiunt. ac p̄cipites eunt. uerū etiā sapientes mterdū sanqueuertunt. e Quādo illud quod tu das expectat: Hac sententia tollitur militi: quod recte senserat: nec p̄suzdet tamē q̄a metur ab amica.

f Iandudū te amare. g Qd doleat. Hoc Ad illud refertur: quod supra dixit. Par pari referto: qd eā mordeat. h Metuet ne quādo iratus tute alio conferas. Et hic locum p̄ persona posuit. vt ne diceret ad aliam. i At mihi istuc nō in mētē uenerat. Sic pronuncian dum est quasi militi monstri simile uideat sapiens dīctū: aliq; prius uenisse in mētē: q̄ sibi. k Ridiculū. Vel hominē: vel dīctū significamus. l Ceterū hoc tu melius quāto inuenisses. Scilicet si cogitasses.

Obsecro ne hoc dictū erat. vet^o credidi. Thr. audieras.

Gn. Sepe & ferti i primis. Thr. mecum est. dolet dictū

Imprudētī adolefcētulo: & libero. par. At te dī p̄dāt.

Gn. Quid ille q̄so: Thr. p̄dīe^o est. rīsu omnes q̄ aderāt

Emoriri: deniq; metuebant oēs iā me. Gn. Nō i iuria.

Thr. Sed heus tu purgen ego me de istac thaidi

Quod eam me amare suspicata est. Gn. Nihil minus:

Immo auge magis suspicionē. Thr. cur: Gn. rogas:

Scin: si quando illa mentionem phædrīe facit:

Aut si laudat te: vt male vrat. Thr. Sentio.

GNA. Id vt ne fiat hæc res sola est remedio.

Vbi nominauerit phædrīam: tu pamphilā cōtinuo.

Si quando dicet phædrīā itromittam^o cōmessatum:

Tu pamphilā cantatū prouocemus dic. si laudabit

Hęc illius formam: tu huius contra. deniq;.

Par pari referto: quod eam mordeat

Thr. Siquidem me amaret: tūc istuc p̄desset gnato.

Gn. Quādo illud quod tu das expectat: atq; amat

Iandudum te amat: iandudum illi facile fit quod

Doleat. metuat semper quem ipsa nunc capit

Fructum: ne quando iratus tu alio conferas.

Thr. Bene dixti: at istuc mihi in mentem non uenerat.

Gn. Ridiculum: non enim cogitaras: ceterum

Idem hoc tu te melius quanto thrafo inuenisses.

Vel nimīū: vel valde: vel sampridē. g Qd doleat. Hoc Ad illud refertur: quod supra dixit. Par pari referto: qd eā mordeat. h Metuet ne quādo iratus tute alio conferas. Et hic locum p̄ persona posuit. vt ne diceret ad aliam. i At mihi istuc nō in mētē uenerat. Sic pronuncian dum est quasi militi monstri simile uideat sapiens dīctū: aliq; prius uenisse in mētē: q̄ sibi. k Ridiculū. Vel hominē: vel dīctū significamus. l Ceterū hoc tu melius quāto inuenisses. Scilicet si cogitasses.



Vdire vocē mō visa sū militis. Hic iducit mltiplex
cōcurfus dūmilitum psonage: tū virtute & cōsilio
poete discretarū: vt cōsilio nulla sit facta sermōis:
simul etiā p se cuiq; accōmodata mira representatur
oratio. a Audire vocē modovisa sumamilitis:

oēs sensus visa dicunt
ab eo quod est certill
mū oculor. ergo visa
sum. Sens: vt Virg. Vi
scq; canes vularē per
vmbra. Aduēte dea.
b Salue mi Thraso.
Quasi cū no ē militis
apud illū Thraso non
honestū sit: est quēdā
actio cui nōme hōne
stū ē: sicut orator: phil
osoph: qdā cū nō
mō ostensum ē: vt mī
les: lanai. c Meū
suauū. Tria sūt oscu
lādi genera. Osculū. f.
basū & suauū. oscu
la officiorū sūt: basia
pudicorū a sēctū: sua
ua libidinū: vel amo
rū. Meū suauū: Cum
oscūare dixi. d Quid
agis. Et hoc blādimē
ti gen^o est p^o osculū: sy
duri ē: et agrest^o. Infert
em. Ecq; nos amas?

e Ecq; aliq;ntulū ne
significat: & ideo illa
plurimū intrulit. Cice
ro i Catilina. Ecq; a
tēdis: ecq; an aduere
hos sūt. f De si
dicina istac: De ppe: vt
sit ppe: fidicinā: qua
si ab amatore dicitū:
& eo amatore q; quasi
mōr sit artis: q; dele
ctatur: & q; puella sit
gmula meretricis: nam
meretricū est fidicinā cē.

g Quā venuste qd dedit princi
piū. Bū respēdit parmeno: nā i bñficijs debet obliuisci q; de
dit: & memisse q; accipit: & ē grauis ironia. q; venuste.
h Plurimū merito tuo. Facere meretrix amorē suū nō ad a
uaritā retulit: sed ad officiū. & cū de fidicina. i q; te amē: tū
p pug merito tuo. Aliq; sic rūdere itelligit: vt ipa de fidicina

gras agat: nā cū ille dixerit: ecq; nos amas: illa rūdit pluri
mū. Qd aut de fidicina dixit: illa hęc subiecit merito tuo. id
est qm meritis dādo cā: s; meli^o ē: vt pter mū meritū addixe
rit: q; mīci mun^o meritū suū itelligat: v: est illud Virgilij.
Quisq; sui mēores alios fecere merēdo. i. gratos sibi reddere

Thais. Thraso. Parmeno. Gnato. Pythias.

Vdire vocē visa sū modo militis: atq; eccū.

Salue mi thraso. Thr. o thais mea meū suauū

Quid agit. ecq; nos amas d'fidicia hac, pa. Quā venuste

Qd' principiū dedit adueniēs. Tha. plimū merito tuo:

Thr. Eam^o ergo ad cenā. Gn. qd stas? par. Hē alterū

Exhoie hūc natū dicas. Tha. vbi vis n̄ moror, pa. adibo

Atq; assimulabo qsi nūc exeam: iturā thais qpiam es.

Tha. Hē parmeno bene pol fecisti hodie: itura. (det

Par. Quo? Tha. qd' hūc nō vides? par. video: et me te/

Vbi vis dona ad sūt tibi a phedria: Thr. qd stam^o: cur

Nō im^o hic: par. qso herele vt liceat (pace qd fiat tua)

Dare huic q volum^o: cōuenire: & colloq. Thr. ppulchra

Dona credo haud nris similia. Par. res idicabit, heus

Iubete istos foras exire: quos iussi ocus. tu pcede huc,

Exaethiopia est vsq; hęc. Thr. Hic sunt tres minæ.

merēdo i Eamus
ergo ad cenā. Decuit
ergo passū d' cenā et
am ipōtūe ad mone
re cū quidā em pōtū
velut magnetē.
k Hē alter. Bū al
ter. q; duo sūt. Hē al
ter. i hoc respēdit mi
les alter dicitū: si pas
tus alter hoim. vult
em. Parmeno & para
sito esse verior: q; et
debet e: cum prioris
cōditōis sit. Hē alter.
vbi alter nō respectiue
sed absolute posuit: ac
si dixisset aliud dicitū:
v' alter stultū. l Ex
hoie hūc natū dicas.
Recte respēdit Parme
no duos: q; vñ de be
nificio Thaidē exprat
alter pbficio cocnam
ōdit: tāq; ad eā currē
dū sit. nā hoc significat
Quid restas: qsi dicat
qd stas: qsi sit cā ppe
rādi. m Vbi vis nō
moror: Eam^o ad cenā
vbi vis retulit ad qd
restas: nō moror.

n Quasi nūc exeam: qsi
iā ppe accessurus: q; ppe
q; iadudū pcul steterit
vbi videlicet. o Iuv
ran Thais qpiā. Vt ex
perat Thaidis animū:
hugit nescite q; ear.
p Hē parmeno: Vide

dephēā meretricē velle blādimēris sufficere Parmenoni.
q Bū pol fecisti. Quid bñ fecit Parmeno: an qsi purbata
hęc loq; etiā d' antulo blādiēs: vt pote meretrix faceta: an q; il
luserit cōuitia. r Hodie. Dulciter additū hodie: qsi cū ex
ceptōe q; se significat nō ppetuo obsecurā militi: & vt q;
pmiserit biduū cātū abfuturū phedriā. s Quid Hūc nō
H 2

Tertius Sctus.

videt. Si dixit ad milite ledit p̄sentē: si ad amicum ledit Parmenonē. Mire igit̄ p̄nomē adinuenit. t. Videt & me te det: oportūe parmeno fatē odium militis: vt retrudat ab eo amorē Thaidis. v. Vbi vis dona adfunt tibi: nil potuit extrosi⁹ militi cōtingere: q̄ vt cōtinuo ritualis mitteret munus & posterior & corā ipso. x. Dona adfunt tibi a Phedria Cū illa sub p̄noie celauerit nomē militis ex arte parme

no p̄noie dicit a phedria y. Quid itam? Quid itam? ad morā referri. Quid itam? His verbis miles infusus dolere se indicat. z. Cur nō imus hic? Vbi seru ritualis & parmeno. a. Pace q̄d fiat tua. Pace aut gr̄a: aut voluntas te: & deest cū: & sic loquitur: q̄ si bellū his verbis oib⁹ indixerit. Pace q̄d fiat tua dare huic q̄ voluntas conuenire & colloq: pprie q̄a pax: datus: de iustio: cōuatio: colloquū militie p̄ba sunt: & iudiose sic ait: q̄ si p̄ eū nō accipe liceat dona Thaidē: & sic p̄nunciandū: vt subaudiatur: vel vt sit vel dare: vel cōuenire vel colloq: vt in hostes solet. Sa. lusti. Que pacta in cōuictōe nō p̄stiterunt: & alibi. Cui⁹ aduersa voluptate: colloq: militibus p̄missio corruptio facta pauore: & exercitus Syllē datus est. b. Dare huic q̄ volum⁹: Hec singula cū iudicia p̄nuncianda sūt. c. Cōuenire et colloq: Sic p̄nunciandū est: vt q̄ si dicat liceat p̄ te miles: q̄d etiā inter hostes & i bello licet. d. Per pulchra credo. Ironia d̄ fiducia pulchre virginis. e. Nostri similia. Et his similia: & horū similia dicim⁹. f. Res

idicabit. Scite eunuchi nomē posse cōtineri: id videri vult potius q̄ sperni mūera sua: id est Chreā. g. Iube istos foras exire. Quos iussi oci⁹: cū fiducia & alto vultu p̄nunciat: & festinat ac occupet miles pri⁹ abire q̄ videat. & est ordo oci⁹ exire. h. Procede tu huc. B̄n̄ p̄cede dixit nō accede: aut vti: vt appareat dignitas i incessu: & callide ab inferiori incipit mūere: hoc ē a puella ad Chreā vētur⁹. siml⁹ vt a vero m̄cipio incipiēs ad fallū sine suspitōe trāstret. i. Ex cōtinopia ē vsq: hec: q̄d Thais cupiebat. Nā supra cupe ex ethiopia vsq: additū: vt lōginq: mōstraret: & hoc ē q̄d facit sup̄ Mun⁹ n̄m ornato verbis q̄ ad poteris. Ex ethiopia est vsq: Hic oñdit q̄d sit ex ethiopia addēdo vsq: vt ex longinq: tate dignitas mūens p̄deret: & q̄d erit tā crimis i colore q̄n ipse dicere gl̄iaē vñ sit: & mire ab inferiori corpis: vt auxilin dornificeret i Chreā: & turpi p̄cedēte lenociniū cōparet securo pulchro. vsq: mō aduerbiū. vsq: de loco ē: vt Siculo p̄spexit ab vsq: pachyno. k. Hic sūt tres ming. Callide mun⁹ ad p̄cū reuocauit: vt ad auaritiā cōuertēt meretricem: ne offi dō donātis gr̄a leniret. & id nō dixit tria dona: s; tres minx q̄ si tā vendēda sit. l. Vix: Vix aut difficile significat. aut nō: vt sit nec hoc. Lucill⁹. Carcer vix carcere dignus. m. Vbi tu es? Clare tanq̄ q̄rat vt nomē indicet: q̄ audito

magis dissimulet Chreā. Vbi tu es? accede. Vultu to dicit q̄ debuerat dicere: vt dicto emulo et Iesus & cōsideria delitatus: vult i eo se dūaxat cōspectu. Chreā cōsides. n. Eunuchū tibi. Mire postq̄ dixit eunuchū tibi intulit: q̄a solē vñ his regē. q. d. eunuchū dixit te velle eunuchū tibi reperī. o. Quā liberali facie. Nō narratue laudat: s; p̄ interrogatōne: q̄ maior fiducia ē. p. Quā etate integra. Id est qua florēt puberes: vt Virgi. Atq: integer gū

Gn. Vix. par. vbi tu es dore: accede huc: en eunuchum
Tibi q̄ liberali facie q̄ etate integra.
Tha. Ita dij me ament honestus est. par: quid tu
Ais gnato: nunquid habes quod contemnas?
Quid tu autem thrafo: tacent, satis laudant. fac
Periculum in litteris. fac in palæstra. in musicis:
Quæ liberum scire æquum est adolecentē solertem
Dabo. Thr. ego illum eunuchum si opus fiet vel
Sobrius. par. atq: hic qui misit nō soli sibi postulat te
Viueret: & sua cā excludi ceteros, neq: pugnas narrat.
Neq: cicatrices suas ostentat: neq: tibi obstat: quod
Quidam facit: verū vbi molestū nō erit: vbi tu voles
Vbi tempus tibi erit: sat habet si tum recipitur.
Thr. Apparet hūc seruū eē domini pauperis: miseri q̄.
Gn. Nā hercle nemo posset, fat scio qui haberet: qui
Pararet aliū hūc p̄peti. par. tace tu quē ego esse infra
Infimos oēs: puto hoies: nam q̄ huic assentari animum
Induxeris. e flamma te petere cibum posse arbitror.

Ascari⁹. q. Ita me dij amēt honest⁹: cū iura ut id: vt nō amore Phedrie: s; veritate cogi ad laudandū videat corā milite. r. Honest⁹: Pulcher. Virgi. Et letos oclis afflarat honores. s. Nūq: h. q. con. Habes pro inuenisti p̄ dē cōtinas q̄ vitupes: & deest in hoc: vt sit nūq: d hēs q̄d i hoc cōtemnas? t. Tacet. Satis laudat. Taciturnitas cōfessiois gen⁹ ē p̄senti cōtra aduersarij interrogatōne: nō tacere hoc vel q̄ si laudis argumentū est: q̄a sup̄ tacere vitus pauit: id ē ipse sic ait: Quid tu ais Gnato? nūq: habes q̄d cōtemnas: tacet satis laudat. v. Et q̄d tu Thrafo? q̄a sup̄ cōtēperat p̄senti. x. Fac periculū i litteris. Fac i palæstra: i musicis: si totū singulariter dicitur eēt omeo teleuton lra: palæstra: musica. y. Quæ liberū scire æquū ē: Quoniam dā liberi p̄tati his artibus erudiebant: & ē figura edypsi. deest cū his. z. Solent adolecentē. Id est dicitur. Vñ hūc solertem: vt Horat⁹. Doctē sermo nis vniusc; figure. An assumēdū sit his extris secus. solent deest his.

qd latinis & his q̄ sol⁹ i arte sit: huic iers cōtrariū: nā solers q̄ dicit ab olon q̄d ē totū: cū totū sensisse dicim⁹. a. Ego illum eunuchū si op⁹ fiet vel sobri⁹. Hoc vt militare ē ita i potunū p̄sente Thaidē: extra quā miles si rapet nihil amatorie cōtēplari debuit. s; & hoc accedit ad e⁹ odium p̄ter q̄ q̄ i i suspitōe ē amiq: fug: q̄ fidicinā magis diligit: & hoc mire q̄ nō mo prior eunuchū esse Chreā q̄ miles credit: adeo itul⁹ etiā noie suo appellauit: itari. Stulte miles. primo q̄d cōuitū ipsi eunuchō facit q̄ pōt iā ledere amicā: deinde attestat hoc dicto pulchritudine huic mūeris. Quid igit̄ p̄fici: Sans aut iocularē ē: si cogites Chreā eē: q̄ hec de se audiat: & tacerē cogat. b. Vel sobri⁹. Honesta edypsi p̄pter mulieris p̄sentia. vt Virgi. Nouim⁹ & q̄ te: & ipse i heatō. Qui se videte amicā parat suā. Hoc tū miles coact⁹ a Parmenone dicit: q̄a resp̄sus ē tacuisse. c. Atq: hec q̄ misit. Id est tāta mūera. Hoc tū hec significat. d. Nōn soli sibi postulat: Hoc ē vt itū emulū q̄ ad potes ab ea pellito. e. Sua cū fa excludi ceteros. Nihil potuit dici iudios⁹. nō ē dicit phedria: s; ceteros q̄ si futuri amatores fuissent: nisi meruerit exemplū Phedrie. f. Neq: pugnas narrat: Descriptio militis tāū excepto noie. g. Neq: cicatrices: in signē sociata

ris. nā apud meretricē quid aliud dicatrices valēt. Nā cicatri- ces & si semp gloriose sint: nō tū etiā apud meretrices quib⁹ post p̄gōū fortuna placet: vt Salu. Quoq; fatef. Hęc sūt vīr- tutis i signia: dehonefiamēto tū esse corpis maxie lētabat. h Neq; obstat tibi: Qui a te repellas amatores tuos.

est vt e foco cibū peteret. nā antiquū verbū est petere cibū e flāma. E flāma: mordaciter, vtrūq; simul vt neficiat quē pri- us vitupauerit hui⁹ ne famē: an illius immanitatē vel voragi- nem: & simul vide cōuitiū redditū: vnde cōiectū est idem & paupiate & egestate. s Iam ne imus. Odiū Parmeno- nis: & stomachū mili- tis: ista indicat festina- tio: & tota sū icrepatō mora est. t Postea cōtinuo exo. Legitur et postea & post: vt sit p postea: & quō pro po- stremo post. v Ego hic abeo cōsequens erat: vt ostenderef miles tā diligēter thais: mun⁹ suscipiēte meretricē.

i Quidā facit: q dā recte: nā & figuratū & aptū sūq; est: & con- tēptū idicat hoc verbū k vbi molestū n̄ erit: ad supiora rectulr qd nūc dicit. f. at nō sibi lo- ll postulat te viuere. & sua cā excludi ceteros: neq; pugnas narrat. Vbi molestū non erit. vbi tu voles: an neq; tū bi obstat: vbi tēp⁹ tibi erit: & mire occupat a- nimū meretricis: cū il- lā hui⁹ impulsū indu- cit: fatef quēquid dure fecit excludendo Phē- driā. Hicigit qui sic p̄- cepta de beneficijs cū mādīs intelligit orator tonem vtrāq; p̄tē dī- cta oīa. Vtū vbi mo- lestū, vix tibi molestū analijs: sed alijs qā illa turas est. l vbi tē- pus tibi erit. nō amato- ri. Sed vbi tu volis: nō vt nūc: sed vbi tēp⁹ tibi erit: tā cū in milite pa-

Thr. lam ne imus: Tha. hos prius introducam: & qua- Volo simul impera bo: postea continuo exeo.

Thr. Ego hinc abeo, tu istam opperire. Par. non Conuenit: vnā ire cum amica imperatorem in via.

Thr. Quid multa tibi dicā: dñi similis es. Gn. ah ah Ah. Thr. qd rides: Gna. Istuc qd dixi mō: & illud de Rhodio dictū in mentē venit: sed thais exit. Thr. abi:

prēcurre: vt sit domi para oīa. Gn. fiat. Tha. diligenter Pythia fac: vt cures si forte huc chremes aduenerit: Vt ores primū vt maneat. si id n̄ cōmodū ē: vt redeat.

Si id nō p̄t: ad me adducito. py. ita faciā. Tha. qd alid Volui dicere: hē curate diligenter istam virginē: domi Adsitis facite. Thr. eamus. Tha. vos me sequimini.

ter is. m Sat habet si tūc recipit: his dīctis & militē repu- lit ab apō meretricis: & cōmēdauit adolescentē: & p̄fecit ne iuria videat ap̄ Thaidē q̄ spōte suscepit Phēdrīā. q Ap- paref seruū hūc dñi esse pauperis: tristiōres em̄ sūt. rui pau- perū: & ob hoc sp̄m nequiores: & hoc meli⁹ erat: quāuis il- lud aliter parasitus exponat. n Dñi paupis: miserij: be- ne additū miserij: quā nō cōtinuo paup & miser est. o Nā hercle nemo possit: secundū illē. Ait aio. Approbat parasitus. qd miles dixit: & est ordo. nā hercle satis scio ne- mo possit hūc perpeti: qui haberet. qui pararet aliū seruū. Nā hercle nemo possit. Aliā cām subuliorē assignat parasi- tus: q̄ p̄supponit hāc quā dixerat miles: qui haberet: qui pa- raret: p̄m qui p̄nomē: sequēs aduerbiū est. p Quem ego esse infra infimos puto hoies oēs. Nā hęc snia vult illū ho- minē seruū etiā esse priorē: quia & seruus ho mo. vt in Phor- mione: Seruū hoiem cām orare: leges nō sūt. q Quāf sentari hūc animū induxeris: pprie. Nā anim⁹ iudicū aduer- sum obiectas difficultates. r E flāma petere te cibū pos- se arbitror: petere cibū: hoc est alimentū: vnde sine damno: aut malo nihil pōt auferri. E flāma: hoc intelligit nō ex foco aut ex medio igni: sed ex flāmis incendio: nā nō intelligibile

ego tibi mltā dicā dñi sūis es. Nō habuit aliud miles stul⁹: & redit ad illa q̄ sup̄ dixit. Paupis miserij dñi. a Sitis es: Inep̄ ioc⁹ inuicij: i q̄ seru⁹ vice dñi cōparat. b Quid rides: Et hoc eo vītu dicit: q̄ si sibi cōsc̄ sit miles actū facere dicit cōuitij. nā nō qā nesciat cām risus interrogauit qd rise- rit: sed ideo vt denuo laudef. c Et illud de rhodio dicitū. Hoc est illud. Hōy ingenia admiror: simul & hūc vt appa- ret sit amior: ideo facili⁹ ab amica: q̄ a parasito sepabitur. d Abi p̄curre. Vt sit domi parata: nō dixit q̄ quia intelligit- gi. e Fiat. Faciā: vel fiet diceret seruus. liber vero fiat tā- q̄ & ip̄e iubeat sibi: vt sine para domi: & hęc eclypsis ethi- ca: in qua plus vultu significat q̄ verbis. Si forte Chremes huc ad me venerit: oconomia ad litē futurā & exitū fabu- lē. & hoc nō audit miles: nam si audiret nimis irascetur. f Ad me adducito modo. Modo vbi sum significat. g Quid aliud volui dicere: Hinc est illud Ciceronis. Quā- q̄ recte nō admones polycletū esse dicebat. q Curate istā diligenter virginē. Hęc res est que faciet virginem eludi in le- ctulo collocari & obdormire. Curate diligenter virginē. Ridi- culū quū contra euenturū sit. h Vos me sequimini. Sūc puellē que sequuntur.

nis: & stomachū mili- tis: ista indicat festina- tio: & tota sū icrepatō mora est. t Postea cōtinuo exo. Legitur et postea & post: vt sit p postea: & quō pro po- stremo post. v Ego hic abeo cōsequens erat: vt ostenderef miles tā diligēter thais: mun⁹ suscipiēte meretricē. x Vna ire cū amica iō peratore i via: vide futuru litis int Thaidē & militē. y Cū amica mirifice amica dixit: nō meretri- cē. Impatore i via: q̄ grue i milite: q̄ si ip̄e sic sub q̄ est: & hic seruat Parmeno qd sibi man- datū est: & istū emu- lum qd potens ab eo pellico: & bene mutat noia: hic ad honorem hic ad inuidiā: hō non meretricē: i q̄ amica dī- xit: hūc n̄ militē: sed iō peratore. z Quid



Rofecto quāto magis magisq; cogito. Hęc psona apud Menād rū adolefcētis rustici est. & in cōsequē oratio est: sed cōceditur secū loquētib⁹ multa trans- cedere q̄ tacitū intelligūt: est em̄ integrū hoc modo.

Chremes. Pythias ancilla.

Rofecto quanto magis magisq; cogito: Nimis dabit hęc thais mihi malū magnū.

a Profecto q̄nto magis magisq; cogito. Nimis intelligo: vel iuenio: quod dabit hęc Thais mihi mag- nū malū. Pōr autē ni- mirū & p cōfirmatōe accipi: vt nihil delie vt sit nimis sine dubio: p certo. b Nimis dabit hęc Thais mihi magnū malū. Sol ue nimis: & fac nō est mis: & statū cōsequēs erit: p alythe- ton tota snia: q̄ si dixerit: nō est mis: & subdīstīctōe inter- posita mox intulit. Dabit hęc Thais mihi magnū malū.

nā ni ne significat: & ne nō. ni p ne. Virgil⁹. Lēti discrimine puo: ni teneat ne p nō. Plaut⁹. Nevult mqr: p nō vult. Nimi- rū dabit hęc Thais mihi magnū malū: his verbis intelligē se sentire paulatī labi i amore meretricis: q̄uis inuitū & ad- huc retinentē mentē. c Roget q̄ quid tibi cum illa: prius intulit. q̄ interrogauit. d Ne norā quidē vbi veni: cām vt sibi ma- nerē reperit: manerē mō nō dormirē: sed: manerē significat: e Ait rē diuinā fecisse se. Rē diuinā factū significat: f Et rē seriā velle agere mecū. s. que nō possit nūc agi cum operef. An rem seriā magis agendā tūc putabat. Cū rē diui- nam fecisset. g Dolo malo hęc oīa fieri. Dolus a lēgēdo



dictus id est a dolo. id est minuendo: nā & Δολος græce lesio dicitur & dolēs tela quedam bellica: & dolare fabri signū est ascia scindere. quod ante addidit malo. archaismos est: quia sic in duodecim tabulis a veteribus scriptū est: aut epitheton doli est pperuū: aut dialtole est: quia est & bonus. quo a medicis falli egros: nō tamen decipi Lucrētius poeta testat. h Accūbere mecum: Mecū penes me significat. i Mihi dare se se. Nō pōt magis significari p sua petulātia. k Sermonē querere. Sermonē q̄rim⁹ qm̄ nō solū: qd̄ dicim⁹ q̄rim⁹. Verū etiā quōd alter nobis respōdeat: & obloquatur: puta cū deficient tibi sermōcinandū causis. Quota sit hora: & an satis recte q̄s valore percontamur. l Huc euasit: Tanq̄ imprudēter cōtendit ad hāc inquisitionē. m Q̄pridē pater mihi & mater mortui esent. Hoc ppter gratiam puellę inquisitū est. n Iūdiū. iam olim: o Et quā lōge amari. Hoc ideo meretricis inquisitū: ut sciret virū rapina p̄donib⁹ fuisse: & qua in die puella perisset soror: quippe ad mediterraneū locū qui accessus esse potuit piratis: sed amē non abhonet a suspiciōe meretricis qd̄ & scire vellet: cui⁹ p̄ceq̄ fundū ha-

ita me astute ab ea video labefactarier: iam tum quū primū iussit me ad sese accersier domū. Roget quis: quid tibi quum illa: ne noram quidem: Vbi veni: causam ut ibi manerē repperit: ait rem Diuinam fecisse se: & rem seriam velle agere mecum: iam tum erat suspicio dolo malo hęc fieri omnia: ipsa Accūbere mecū. in sese dare sermonē q̄rere. vbi friget Huc euasit. q̄pridē pater mihi & mater mortui eēt. Dico iādiū rus sunij: et qd̄ hęc et q̄ lōge amari. credo Ei placere hoc. sperat se posse a me auellere. postremo Hęc: qua in die parua perijisset soror: & quis cum ea Vna. quid habuisset cū perijt: & q̄s eā posset noscere. Hęc cur queritet: nisi illa forte q̄ olim perijt paruula Soror. hanc se int̄ndit esse: ut est audacia. vetum Ea (si viuit) annos nata est sedecim non maior: Thais q̄ ego sum maiuscula est. misit porro orare: Ut venirem secundo. aut dicat quid vult: aut ne Molesta fiet. nō hercle veniā tertio. heus heus. py. q̄s Hic ē: Chr. ego sū chremes. Py. o capitlm̄ lepidissimū. Chr. Dico ego mihi insidias fieri. Py. thais maximo Te orabat opere ut cras redires. Chr. rus eo. py. fac Amabo. Chre. non possum inquā. Py. aut tu apud

beat Chremes: hoc est q̄ amoenū: vbi quā maritū. p Hoc sperat se posse a me auellere. hono vltus verbo a uellere tanq̄ p̄uacuerit retinēte. q Quā habuisset cum perijt. Pro q̄: aut cū perijt. r Hęc cur querit: Et i gestu ac vultu id quod restat ostēdit: nā desit nescio. s Hęc se int̄ndit ut est audacia. Proprie int̄ndere est t̄m̄ in aduersariū iacere. t Maiuscula est. Diminutivū. dixit: ut ostenderet viranq̄ esse primū. v Misit porro orare. Pro postea. x Ut veniret soror: Vnū ut veniret soror: an orare sentio. y Aut dicat qd̄ vult aut molesta ne fiet: pro quid velit. In egra. Ac vide quā merito eḡtudo hęc om̄i mihi abs te Soffrata. z Aut molesta ne fiet: aut hoc moraliter. Nā cui hoc imperat: aut cū q̄ hoc agit: a Heus heus. Hęc separatim p̄uocans da sūt: nā apparerint: r hęc verba pulsata ianua p̄onare. b Ego sū Chremes: Vide quantum distet ac varia sit hui⁹ rusticitas: Ego sū Chremes a sacra meretricis discipulna. c O capitulum lepidissimū: Nā rusticus esse statim magis apparuit: vbi dixerit rus eo & dico ego mihi insidias fieri. blandimētū rusticus insidias putat. d Rus eo. Propos-

renegotio rus posuit: & maiori negotio est quā si diceret nō huc venio. e. Nō possum inq̄. Plus est q̄ nolo. f. Dū redeat ipsa. Ipsa vel dñā: vel ipsa: de qua agit. f. Nihil minus: deest faciam.

g. Malū in rem abis: Hoc adverbialiter dicitur: quēadmodū dicitur mus domū abis. et apparet illū manu tactū esse: qui sic irascit: quia dixit Pythias Cur mi Chremes: quasi dicat: cur metis sic indignat? est adolefcēs: nā ab eo q̄ est me vocatū mī

Nos hic mane: dum redeat ipsa. Chr. nihil minus.

Py. Cur mi chremes? Chr. malam in rem hinc abi.

Py. Si istuc iā certū ē tibi amabo: vt illuc trāseas: vbi

illa ē. Chr. co. Py. abi dorias cito: hūc deduc ad militē.

facit: h. Amabo vt illuc trāseas vbi ea ē. Vide nō ēē ociosa sum: q̄ oīa p̄tenta sunt potius quā res importuna fieret: vt cū ad militis domū Chremes deduceret. neq̄ em̄ hoc cōueniebat p̄sonę bacchiali quoniam aut in faceretur & p̄ter vsū: aut importunū: ideo hoc ip̄m Doris p̄cepit: vt illuc transeas vbi ea est: vt breuem viam demonstraret: nō eas: sed trāscas dixit. ¶ Amabo interiectio est amantis sic verbum sonat.

Eri aliquor adolefcētuli coimus in p̄irgo: In hoc p̄lo quō insinuatio p̄sonę eius est cui narraturus est Cherea: q̄ a se post scēnā facta sūt. sic aut̄ hoc popu

mutato: & vix sibi agnitus est Cherea: m̄ ip̄sus est. An non est ip̄sus est: Vide an potuerit meretricem ignotam hoc habitu atq̄ ornatu fallere: qui ab Antiphone vix agnoscit.

Antipho.

Eri aliq̄t adolefcētuli coimus ī p̄irgo. in hunc

Diē: vt de symbolis essem? chereā ei rei p̄fecimus.

Dati annuli: locus: tēpus cōstitutū est, p̄terit tempus

Quo in loco dictum est: parati nihil est. homo ipse

Nusq̄ est: neq̄ scio quid dicam: aut quid coniectem:

Nunc mihi hoc negocij ceteri dedere: vt illū queram.

Ibo ad eū. visam si domi est. sed q̄ snā hic a thaide exit?

Ipe ē: an nō ē ip̄sus ē q̄ d̄ hoc hoīs ē: q̄ d̄ hic ornat? est?

Quid illuc mali est: nequeo satis mirari: nec conijcere

Nisi quicquid est: p̄cull̄ n̄c libet pri? q̄ d̄ sit sciscitari.

n. Quid hoc hominis est: Vide an longā narrationē possit audire: qui nōdum amico narrat: & iam affectus p̄det. Quid hoc hominis est? a Thaide ephebus exit.

o. Quid hoc ornat? Quia eunuchi veste indutus est. p. Quid illuc mali ē? timidus egreditur. q. Quid sit sciscitari? Sciscitari est occulta magis & secretiora mirari. cryptulum scitatum oras

Etator aurihus accipiat: qd̄ subijcere oculis poeta nō potuit. a. Hic aliq̄t adolefcētuli. Bene iuxta p̄sona est: cui narret Cherea: ne vnus diu loquat̄: vt apud Menandrum. b. Coimus. Coimus cōsensus: ac pepigit: mus: ne sit solocism? c. In p̄irgo. Pro p̄irgum. d. Vt de symbolis essem? Plaut? in menchinis. Minime essemus minore: nō est sui dispēdio. sed meli? essem? p̄ducta e. lra. e. P̄fecimus. i. vix non ap̄xv fecimus. f. Dati annuli. Nihil interi de scorto appareret ephebo esse. g. P̄terit̄ tēp? Quia tempus cōstitutū est. h. Quo in loco: Quia locus cōstitutus est. i. Homo ip̄se. Quia Cheream ei rei p̄fecimus. k. Ceteri dedere. Ceteri exceptis me atq̄ illo. l. Quis nam hic a Thaide exit: Causa sciscitandi est: admiratio de habitu cō-

riac velle cognoscere: vt. Suspens cula phoebi.

H 4



Tertius Actus

Vngs hic e' neo e. In hac scena verba gestu vultuq' indicat exultis: cui obuia p'sona obijit: sub cui' occasi' one spectatorib' gesta narrabunt. a Nūgs hic e' neo e: Nūgs hic me seqt' duo metuit: ne qs obui' cōphēfor. occurrat: & negs sui p'fecutor existat.

b Nō hō ē. Quis p' nō hō itelligat: nō ad didic' hō: vt veteres solēt ap' x'ia: uos e' lā ne erūpe hoc mihi liceat gaudiū. Erūpere q'si actū verbū posuit. p' neutrali: vt sit liceat mihi erūpe: q'si exte: mihi p' a me. Erūpe. vt erūpere: p' emittere posuit: an erūpe p' exclamat. vt erūpe vocē dicit qui exclamat: nā Proh luppiter dicitur. d Nūc est p'fecto t'ps: ordo & sensus hīc ē. Nūc ē p'fecto t'ps cum p'peti me possim interfici. hoc ac cur ipse dixerit: statim subiicit cām: cuz p'peti me possim. Vbi aniad uertēdū ē: q' si cū cōsū ēe legeris: q'n fecit: si se parate vero dum fecit. Nūc ē p'fecto: figurate: ac cōsūcte lege sine dīstīō: e Cōtamīnet vitā egritudine aliq': mire vitę crimē oñdit: velut ip'a sic cāp' p'of' fessioq' fortune istabil' variōz. f S' nemi nē ne curi. i. n. m. v. Ap' pat' ad itēronē future narratōis dīc. g Qui me seqt' id cupit gau dēs q'd tristib' molestū est. nā s' Menedem' gra uat narrare q'dolet. h

Charera. Anthipho. Vngs hic e' neo e. nūgs hic me seqt'. neo hō ē. lā ne erūpe hoc licet mihi gaudiū. proh iuppit' Nūc ē tēp' p'fecto interfici cū p'peti me possū:

Ne hoc gaudiū cōtamīnet vitā egritudine aliqua. Sed neminem curiosū interuenire nunc mihi video: Qui me sequatur: q'q' iā rogātō obtūdat: enecet. Quid gestū: aut q'd let' si: q' p'gā: vñ emergā. vbi Siē vestitū hūc nact': q'd mihi q'rā. sanus si: an ne īsa/ An. Adibo. atq' ab eo grāz hāc q's video velle ībo (niā: Cherea. q'd est q' sic gest': aut q'd sibi hīc q'rit vestit' Quid ē q' let' sis: q'd tibi vis: fati ne san' q' quid me Aspectas: q'd taces: Che. o' fest' dies hoīs. amice salue. Nemo est oīm quē ego nūc magis cuperē videre q's te. An. Narra istuc q'so q'd sit. Ch. imo' ego te obsecro herde vt Audias istuc: nosti hāc q's amat fr'. An. noui' nepe vt opior Thaidē. Ch. istā ip'a: An. sic cōmemierā. Ch. hodie q'dā est Ei dono data y'go: q'd ego ei' nūc tibi faciē prādicem: aut Laudē at' ipho: ai me ip'z noris q's elegās formaz' spectator Siē ī hāc cōmor' sū. An. ain tu'. Ch. pmā dices scio si vider' Quid multa verba: amare cēpi. forte fortuna domi Erat q'dā eunuchus: quē mercatus fuerat frater thaidi. Neq' is deduc' erat et tū ad eā: submōuit me p'meno

rū: illud autē verisimile est: et p'cessum re noua: & audien dī cupidū in memorē extitisse salutā dī. O festus dies. Vt qui causa ē festi ac leti diei: an quia ipse tantus sit quantus est festus dies. O festus di: s: p' hom' festi diei: sic dicit etiā scelus homo. Ennius, O pietas. v Amice salue. Nemo est oīm

quē ego nūc magis: be ne additum magis: vt his amicis se antepositu intelligat: quos cū optet videre/ Cherea tamē cū magis: adeo vt alijs amicis antipositū neminem cupit.

x Imo herde obsecro. Bonū compendū ne multa diceret ad cōmē dandā vt solet narratis onem futurā. Imo herde. O. vt bene contulit verba: vt ex his appare at quid agere velit: ille dixit quēso: hic obsecro y Nosti hanc quam amat frater. Querit an verisimile sit Anthipho: ni notā ē Thaidem: quā frater ipse nesciēs

ric: sed itelligere debem' modo noticiā nō vultus: sed famz positā esse: quā samā ponit ex Phydria Anthipho scire. at ve ro aliā noticiā negauerat Cherea sibi fuisse cū Thaidē: hoc ē visus: vultus oris: & corporis. z Nout nempe opinor Thaidē. verisimile est hanc scire Anthipho: Qui adeo

si familiaris Chereæ: & est ordo hic. Noui nempe opinor Thaidem. opinor Thaidem: optime & ab illo tacitum: & ab hoc nomen oblatum est: vt appareat q' nouerit: & quā possit assequi quę dicentur. a Quid eius tibi faciem prādicem aut laudem. Prādicamus vt res sunt: laudamus extol limus: vel prādicamus voce laudamus argumentis. Quid ego eius tibi ordo hic esse debet. quid ego eius tibi nunc faci em prādicem aut laudem Anthipho. Cum me ipsum noris q' elegans formarum spectator siem: vt sit sensus: in hāc cō motus: vt ille qui solet: & scie formas eligere: ac fasti dīte pro merito. b Quā elegans formarum spectator siem: elegans est concertantis & fastidiosi iudicij: nō quid placet fa cile. c Spectator: Probator: vt pecunie spectatores dicitur: d In hāc cōmotus sum non consequens esset si dī ceretur in hāc cōmotum me scias: erit ergo ordo: & sensus qui supra. e Primam dices scio. Fiduciā elegantij: & de alienis oculis iudicare.

f Quid multa verba amare cēpi. Ordine egi. Nam prius est commoueri: inde amare: & bene non ante dicit quid aggressus fuerit: nisi amoris mentione prēlata: quo cogente nihil est infectum cupientibus. g Submōuit me Parmeno. Leniter mōuit: & recte quia arripui dicturus est: & totum opume: nam vt non erat bo ni adolescentis hanc tegnam reperire: sic ab illo reperta fuit. Plane veri amatoris arripere. h Tacitus sis: citius audies: In oratione solemus compere extra ordinem percontantem: & beneceleritatem promittit: qua facile tenetur auditor: & mire tanq' sola interrogatio morgit. i Et pro illo iubeam:

Obtūdat. Instet: ac repetat. Obtū dat molest' & odios' sit. E necet: q'si enecet. i Quid gestū: gestire est motu corpis mōstrare q'd sentias. cōstat aut a pecudib' ad hoies esse tran' sūtū. gestire p'prie est sensum corpo ris gestu indicare: quod magis brutorū est animalū. Virgi. Et studio in cassum videas gestire lauandī. k Et quid letus sum. Propter quid. l Vnde emergam. Proprie dixit emergā. vt ex lustris atq' inhonestis locis: vt pote meretricis domo. Cicero. At ne tū quidē emerfisti lutilēte quēso ex na turę tug' sordibus. m Vestitum hūc nactus. Bene nact' dixit: vt qui non sumeret nisi sua fisset hęc occasio. n Adibo. atq' ab eo gratiā. Ordo est adibo atq' ab eo gra tiam hanc ībo gratiā: mire est dare beneficiū: ac per hoc alicuius rei gratiā: id est amicitia. sed hęc est allocutio gra tiam ab eo ībo: pro eius gratiā merchor. nam adeo amat Terentius ab eo p' eius ponere: vt in Andria. Primū animā aduentenda ab eo iniuria est. id est eius iniuria. Inite autē gra tiā est mereri gratiā: Plautus. Inite tamen solidam & gran dem gratiā. o Quid est quod sic gestis? Aut quid sibi hic vestitus querit? facete repetit verba eius interrogatio nis: vt sciat se iam pridē esse presentē. p Quid sibi hic ve stitus querit? facete & figurate dictū est. sic & alibi. Vt per noscatis quid sibi eunuchus velit. q. Quid est quod lætus sis? Vide aliud esse gestire: aliud lætū esse. r Quid tibi vis? Quid mihi veli. Satin san' es? San' sū: an vesan'. s Quid me aspectas? q'd taces: His dua b' interrogatiōcul' descripsit vultū dicituri. t O festus dies hoīs. Amice salue. Decet a salutatiōe incipe lutilēte dictus

Vertical text in the right margin, likely a commentary or gloss, partially cut off.

Illic deducier: iubea me dicit: aq; iter honesta sit qd vile sit: & turpe factu pleriq; pfeuerate ipudicia releuat. k. Quid ex ea re tandem caperes commodi? Transit a reprehensione facti ad causam ipsius facti. 1. Nu parua causa. aut pua ro e: Sic illata iterrogat e: q; si ad hac annuere: & vultu cōsen

reli nō rōre: vel pluuia: s; i brē addidit ad qua: ritā meritis. f. Ego met q; spectare cepti: monis est ad id oculos vertere qd videm: & cū quē aspiciam? ituerie g. lā olim ille ludū. Bñ nō scel? s; ludū dū xit. h. Impedio. Id est magis magisq; iuserat i. Et s; olim illum ille ludū: vt Hūc oro sine me furere an furorē. si gura archaismos. k. Deū se i hoim cō uertit: Philosophice nūc Terē? de mōstra uit quā claudē morib; hoim & ciuitatib; affe rāt signēta potēq; cū exēpla sceleratū. Deū se i ho. cō. Vitum ga Iuppiter hūana for ma: aury in iudēs picē erat i tabulis an p lo uē auge: an i hoim id est i hois audaciā: atq; flagitia. 1. Atq; alie nas teglas: huc apparet Iouē i parati auri suis se picturā. Atq; in alie nas tegulas. S; cōmā co charactere locuē: & pōlo stilo. m. Ve nisse dan. p. ipū. Hec oia n; vt difficilia facta s; hūilia & Ioue digna pferūt: vt merito scēq; Ego homūcio hoc nō facere: qd n; solū Iouē s; ne homi qdē nisi fua n; aprū erat. n. Fucū factū. i. vt fucū faceret hoc ē iudias: & fraudē fucū astutā fraudē: & mulieri p. fcmine. p. Qui tēpla celi sum mo sonitu cōcutit: ab auctoritate psonę fit in exēplis. Tēpla celi: Sen tētia tragica: s; de idus stria nō errore. q. So nitu cōcutit: qd dicit de enio. f. Ego ho mūcio hoc non facere Oratorie vt Iouē extru lit: ita dicit sibi vira ta ille est de? & magis: ego n; hō: s; homūcio.

Ibi fu? q; ego arripui. An. qd id est: Ch. tacit? sis citi? Audies: vt vestē cū illo mutē: & p illo iubea me illuc Deducier. An. p eunuchō. Ch. sicē. A. qd ex ea re tādē Capes cōmodi: Ch. rogas: vidēre: audire: esse vna q; cū Cupiebā antipho. nūc pua cā: aut pua rō: tradit? sū Mulieri: illa illico vbi me accepit: Ieta vō ad se dū ducit Domū: cōmēdat v; ginē. An. tibi ne. Ch. mihi. An. sat? Tuto tamē. Ch. ne vir q; s; ad eā adeat: & mihi Ne abscedā ipat i iteriore pte vt maneā solus cū sola. Añuo: terrā itues modeste. An. mis. Ch. ego iqt hic ad Ccenā eo. abducit fecū ancillas pauēq; circū illā cēt Manēt nouiciae puellę cōtinuo hac ad ornari vt lauet. Adhortor properēt. dū apparat virgo in cōclauī sedet Suspectās tabulā qndā pictā vbi ierat pictura b: iouē Quo pacto danae misisse aiūt qndā igrēiū i brē aureū: Egomet quoq; id spectare cepti. & qā cōsimilē iuserat Iā olī ille ludū ipedio mag; anius gaudebat mihi: deū Se se i hominē cō uertisse: atq; p alienas tegulas uēisse: Clanculū p i pluuū fucū factū mulieri at quē deum? Qui tēpla coeli sūma sonitu cōcutit: ego homūcio Hoc nō facerem: ego vero id ita feci: ac lubens: dum Hęc reputo mecū: accersit interea virgo: it: lauit: Redijt: deinde eā in lecto illae collocant: sto spectans Siquid mihi imperent: uenit vna. heus tu (inquit) dore

ris: & amoris puellę: & amoris ad Iouē pūctis: & amoris nō gratiū: nec puo ppositū: s; auro i grēiū fluēte venal: tūq; in gremiū Danae se Iuppiter vt splendidus imber illabitur nōne videtur in meretrice ducēte adolecentulos illā corpora ris partem auctore Ioue velut in auratam fuisse: imbrē aut

reli nō rōre: vel pluuia: s; i brē addidit ad qua: ritā meritis. f. Ego met q; spectare cepti: monis est ad id oculos vertere qd videm: & cū quē aspiciam? ituerie g. lā olim ille ludū. Bñ nō scel? s; ludū dū xit. h. Impedio. Id est magis magisq; iuserat i. Et s; olim illum ille ludū: vt Hūc oro sine me furere an furorē. si gura archaismos. k. Deū se i hoim cō uertit: Philosophice nūc Terē? de mōstra uit quā claudē morib; hoim & ciuitatib; affe rāt signēta potēq; cū exēpla sceleratū. Deū se i ho. cō. Vitum ga Iuppiter hūana for ma: aury in iudēs picē erat i tabulis an p lo uē auge: an i hoim id est i hois audaciā: atq; flagitia. 1. Atq; alie nas teglas: huc apparet Iouē i parati auri suis se picturā. Atq; in alie nas tegulas. S; cōmā co charactere locuē: & pōlo stilo. m. Ve nisse dan. p. ipū. Hec oia n; vt difficilia facta s; hūilia & Ioue digna pferūt: vt merito scēq; Ego homūcio hoc nō facere: qd n; solū Iouē s; ne homi qdē nisi fua n; aprū erat. n. Fucū factū. i. vt fucū faceret hoc ē iudias: & fraudē fucū astutā fraudē: & mulieri p. fcmine. p. Qui tēpla celi sum mo sonitu cōcutit: ab auctoritate psonę fit in exēplis. Tēpla celi: Sen tētia tragica: s; de idus stria nō errore. q. So nitu cōcutit: qd dicit de enio. f. Ego ho mūcio hoc non facere Oratorie vt Iouē extru lit: ita dicit sibi vira ta ille est de? & magis: ego n; hō: s; homūcio.

Dū hęc. m. r. a. l. i. v. Seruauit ordinē nuptiarū: & pprio s; bo q; si de nuptura dixit accersit. vt alibi: Quā mox virgine accersom: nūc ipse illā ē habitur? vxorē. Dū hęc mecū reputo. Hic oñdit nō sibi primū hęc nūc i mēte venisse: s; tūc etiam cogitata fore: cū eē i domo meretricis. c. It: Laui: re dyc: qā his sepati vtimur. v. Deinde eā i lecto collocat: vide an aliqd deest tra legitis nuptys: nā & ipm s; bñ collocat ppriū ē: & ascribit p. nūb. x. Sto ex pectās si qd mihi i perēt. Energia pū em dicit stabā. Sto ex pectās: desiderās & mire omē ips execut? ē salua veritate: m. q. Vir. Negligēs iuenit: cū p' o. cū Mezēiū: nō facta noctis mētiō: ita i uulit. Oceanū iterea surgēs aurora reliquit.

paratō locus i interioribus tectis: vel q; intra eum loca mul ta & cubicula clausa sint adherēta triclinio. c. Respectās quādam tabulam pictam. Bñ accēdit repēte pictura ad or namēta aggrediēde s; gis: iō qā nō ad hoc venerat Congrea: vt cōtinuo vitaret puellā: sed vt videret: audiret: eētq; vna: cū nihil amplī: cogitaret ausus idētatūq; dū pictura cerneret. d. Iouē q; pacto. Mira iuctio: qā hęc pictura domui tribuit meretricis aduersus oim pudicitā amor; cōtra parsimonā cōtra dignitatē. cōtra pudicitā est. Iuppiter q; pacto misisse aiūt: bñ aiūt: qā fabula est: qā tā turpis Iouē: quā apra m re tri. e. Quo pacto D. .q. m. a. Quę aptior pictura domui meretricis ad amato; illectbras q; hęc: q; exēplū cōtinet amo

y Cape hoc flabellū ventulū. Preclare nō sensū: sed verba ip̄sa per primū. Cape hoc flabellū. q̄ pariculatim: cum qua diligen- tia iuber: quasi nouis & imperito. z Ventulū huic sic facito dū lauramur. Demons' ratiū & gestū explicandum.

a Vbi nos lauerim? si voles lauato: vide vsum verbi tā cito va- riatū: dū lauamur: & vbi nos lauerimus. b Si voles lauato: q̄ si fati faceris est. cū lo- lū illū relinquit cū vir- gine. c Accipio tri- stis: Bū tristis an̄ q̄: ali- ud magis velle: hoc ē lauare: aut ludere. me- tū em̄ ne q̄d cupit pro- datur gaudio. Accipio tristis. id est tristis simi- lis: vt. Nāq; vt cōspe- ctū in medio turbat. d Tū istuc os tuū i- pudēs videre vellē: L. et iocātī & amico cō- uitiū iocūde facere.

e Qui cēt stat? Sta- tura corpi ascribit: ita- tus ad habitū referri: et- go stat? est scenici: sta- tura lōgitudō corpis. f Flabellum tenere re- asinu tātū: q̄ hoc mi- nisteriū delicatois feri- uonē. g Oēs pru- unt se. Verbo neutrali: quasi a se uo vius est. h Dñi vbi absūt. Vbi & r̄pis & loci pōt cē. i Interea somnū virgi- nē occupat. Vt pote cō- pressam somno: & ob- lectatā flabello: atq; ab- eu nuchō nihil me- tuentē. k Ego limis aspecto. Limis si n̄tū singularis ē: trāuersus fecit. si septimus plural' deest ocul'. Nā limis ē trāuersus: vñ limē di- citē q̄ q̄ ingrediētib' ext- elūb' q̄ trāuersū est: cū igit' dissimulāt hoīes se videre qd vidēt: & nō recta facie nā & hic metuo ē subaudiēdū. d Ibi pximū est vbi mu- tes. Hoc est domus mea. Recte dicis eam. ip̄a verba qdam mō festinatōne sonāt. e Quo. pa. p. porro. Postea de. cep- sit Chemes. ē Militē ro. Et hoc q̄si d' odio so- mite dicit: nō Thra- sone. d Cōtinuo iras- ci: vt nual. e Neq; ne. au. Vt amice pōcē- ti. f Instare. Vt hoīes iuinet. vide impudētā meretricis. primū petit vt iubeat eū admitti: postea vt iuinet: qd est mai'. id faciebat retinē- di illi cā: admittē spe- ctatorē: ne existimet al- teri ruali iniuriam feri- Phedrie: & sil' est hic. re- lic' loē' virginis agno- scendē.

Cape hoc flabellū: & ventulū huic facito dū laurāt. Vbi nos laueri? si voles lauato: accipio tristis. An. tū Equidē istuc os tuū impudens videre nimium vellē: Qui cēt status. flabellum tenere te asinum tantum: Che. Vix elocuta est hæc, foras simul oēs prouunt se: Abeunt laurāt. p̄strepūt (ita vt sit dñi vbi absūt) iterea Virginē somnū oppmit. ego limis aspecto sic p̄ flabellū Clāculū: & sil' alia circūspecto fati explorata sit: (fatue: Video eē pessulū hostio obdo. An. qd tū. Che. qd tū // An. fateor. Ch. an ego occasiōes in affectatā: tā breuē: Tā optatā: tā isperatā amitterē. tū polego is esse vere Qui assimulabar. An. sane hercle vt dicis. sed interim Desymbolis qd actū ē. Ch. Paratū ē. An. frugies. vbi. Domi. Ch. imo apud libertū discar. An. plōge ē. Ch. s̄ Tāto oci' pperem? An. muta vestē. Ch. vbi mutē: pij. Nā domo exulo nūc metuo fratē ne int' sit: porro aut Pater ne rure r̄dierit iā. An. eam? ad me. ibi. pximū ē vbi Mutes. Ch. recte dicis. eam? & de istac simul q̄ pacto Porro possi potiri: cōsiliū volo capevna tecū. An. fiat.

mis & p flabellum sine demōstratōe paritelligē. m P. f sulū hostio obdo. Scz vt amoueret: arceret: auxiliū virginis. n Quid tū fatue. Quid em̄ pter virū supēt: vbi amator ē adolescēs: & virgo dormiēs: & inclauso gutture explicata narratio est: quā audietis curiositas finit: & cū' in extrema pte maior autēio est. o Fateor me fatū. Qui hoc q̄si subau- dit. p An ego occa- sione: vide q̄na dixe- rit: nō volūtātē: sed oc- casione: nō aniaduē- tā: s̄ offētatā: nō hāc: s̄ tātā: nō angustā: sed breuē: nō appetitā: sed insperatā. aliud em̄ si- bi p̄miserat (vt supra dixim): nō qd p̄cū- ra: occasioq; p̄suasit. q Tū pol ego is eē: cunuchus. f. r Sane hercle vt dicē. Deest ita est. s S̄ iuētī d' sym- bolis qd actū: Bū me mor ē p̄sona: quā inda- xit: p̄ta p̄ hāc iterō- gationē. Sed inter de- lymbol: t Fruges. vulis & necessan': vt fruges sūt hūano gene- ri frugi ē ergo i q̄ e ali- qd quo frugimur i. vta- mur. y Discū. No- mē est p̄p̄riū. x S̄ oci' pperem? dixit pro- ambulem. y Ma- ta vestē. h: ad id qd i domū Thai- dis r̄dierit? Chemes. z Vbi mutem: peni. Vultu ostēdit q̄ subau- dit nescio. a Nā do- mo exulo: deest prop- aur vdat: vt sit ppe tū exulo: exulo duob' mō- dis dicit: & d' loco i q̄ exul ē: & d' loco i q̄ de- lect' ē. h Metuo fra- ter ne it' r̄dierit: ostē- dit cur domo penit' ve- luti exulet. e Pē ne tu- re r̄dierit: p̄parat iā interuē' senis: & ē zeugma ad supiora: nā & hic metuo ē subaudiēdū. d Ibi pximū est vbi mu- tes. Hoc est domus mea. Recte dicis eam. ip̄a verba qdam mō festinatōne sonāt. e Quo. pa. p. porro. Postea de. cep-

Doria Ancilla. (misera.

Ta me dij amēt q̄ntū ego illū vidi: n̄ nihil t̄cio Ne q̄ hodie ille isan' turbā faciat aut vī thaidi. Nā postq̄ iste aduenit chremes adolescēs frater virgīs Militē rogat vt eū admitti iubeat. ille continuo irasci Ccepit: neq; negare aude: thais porro instare: vt hoīes Inuinet. id faciebat retinēdi illius causa: quia illa quæ

Ta me dij amēt q̄ntū ego illū vidi: n̄ nihil t̄cio Ne q̄ hodie ille isan' turbā faciat aut vī thaidi. Nā postq̄ iste aduenit chremes adolescēs frater virgīs Militē rogat vt eū admitti iubeat. ille continuo irasci Ccepit: neq; negare aude: thais porro instare: vt hoīes Inuinet. id faciebat retinēdi illius causa: quia illa quæ

fit Chemes. ē Militē ro. Et hoc q̄si d' odio so- mite dicit: nō Thra- sone. d Cōtinuo iras- ci: vt nual. e Neq; ne. au. Vt amice pōcē- ti. f Instare. Vt hoīes iuinet. vide impudētā meretricis. primū petit vt iubeat eū admitti: postea vt iuinet: qd est mai'. id faciebat retinē- di illi cā: admittē spe- ctatorē: ne existimet al- teri ruali iniuriam feri- Phedrie: & sil' est hic. re- lic' loē' virginis agno- scendē.



g Inuitat tristis, Mansit ibi cū illa: adoleſcēs scilicet, & mā
 sit, p remoratus est: id est recubuit: nec recessit mansit signifi
 cat. Simile est mansit: passus est. Sic Chremes mansit imo
 rat^o cōsua necessitate
 discessit accipiend^o est.
 h Tristis. Inuitus nō
 libeter: vt econtra Vir
 gilius. Vobis let^o ego
 hunc candentē in litto
 re taurū. & accipio tri
 stis eodē modo.
 i Sermonē occipit:
 Sermonē colloquium
 dicit. k Miles vero
 putare ante oculos si
 bi adductū emulum:
 plus dixit adductū: q̄
 admissum: et simlga
 videbat furibūdum
 Chremē totū crimen
 reuocat ad Thaidē: &
 hęc est causa vt cur a
 milite in e^o domo nul
 lam rixā patitur Chre
 mes. l Voluit facere cōtra huic egre: Huic Thaidi nō ad
 ducto. m Heus inquit puer. Hic ostenditur quod supra
 apparatū est: n Accerse Pamphilā. Nō puoca: sed accer
 se: quia nō actum militi. o Vt delectet hic nos. Quasi di
 tat q̄ hęc nō facit: sed delectare fidicē est: quia supra de il
 la dixerat. Et fidsibus scire: & bene hic: quasi insua uiter nūc
 tractemur. p Illa exclamat. Nō rīdit inq̄: sed exclamat
 q̄ Minie gentium. Hoc magis mirū minime gentium: q̄
 nusq̄ gentiū. r In
 conuiuiū illam
 Vt cantando ut
 illum s̄ illam. De
 est accerses. & est figu
 ra
 t Miles tēdere. Pro
 prie dixit tēdere: quod
 significat pertinacē cō
 tentionē: vt Vasto certa
 mine tendū. v In
 de ad iurgium: Subaudi
 tur vētū ē. x Intea
 rea aurū clā sibi mulier
 demit. Ne aurū p vir
 gine: q̄ demit amit
 teret: vt aurū demit: vt
 esset ad fugā expediti
 or: vel ad rixā. & op
 portune misere dixit z
 nō Thaidē: vt oñ deret

Cupiebat de sorore eius indicare ad eā rē tēp^o nō erat.
 Inuitat tristis, māsit ibi illa: cū illo fmonē ilico occipit.
 Miles vero sibi putare adductū ante oculos æmulū.
 Voluit facere cōtra huic egre. he^m (inq̄) puer pāphilā
 Accerse: vt delectet hic nos. illa exclamat minie gentiū.
 In conuiuium illam: miles tendere indē ad iurgium.
 Interea aurū sibi clā mulier demit: dat mihi vt auferā.
 Hoc est signū, vbi primū poterit se illine subducet scio:

malitiā sex^o: hoc ē signū. y Vbi primū poterit:
 ad quā rē signū. Vt hoc signū q̄ obrē metuā ne q̄ ille hodie
 i san^o turbā facta: aut vim Thaidi: an hoc est signū. vñ scio
 vbi primū poterit se illine subducet. erit igit̄ subaudiendum
 sic: vñ & quod: vt sic vñ sit scio q̄d vbi primū poterit,

Quam rus eo cepti egomet. Hic nunc causa narratur
 ab futur^o bis
 daum ad tol
 lendum iurgium mil
 eis: sed importune re
 dit. a Dum rus
 eo cepti egomet: tam
 tempus est reuocandi
 in scenam phedriam.
 postq̄ acta sunt om
 nia: que illius absentis
 tiam desiderabant.
 b Cepti egomet mes
 cum: ordo cepti altam
 rem ex alia re cogitare
 c Inter vias: Figura

te & noue inter vias: & ea omnia in peiorem partem. Vtrū
 subaudiat cogitare: aut ibāt: aut vergebāt aut quid tale.

Quartus Actus. Phædria Solus:

Quam rus eo cepti egomet me cū it̄ vias (ita vt sit:
 Vbi qd̄ i aīo ē molestig) aliā rē ex alia cogitare:
 Et ea omnia in peiorem partē. quid verbis opus est:
 Dū hęc puto pręterij imprudēs, villā lōge iā abierā cū
 Sensi redeo rurſū. male ꝑo me habens vbi ad ipsū veni

d Dum hęc puto. Id
 est existimo: vt Virgī
 Multa putans fortēq̄
 animo miseratus inis
 quā: & est apheresis p
 reputo. putam^o ē. istā
 tia: reputam^o p̄terita.
 e Vbi ad ipsū veni
 diuerticulum. Diuert
 culum est vbi iter de
 via flectitur: & pro
 prie diuerticula dicun
 tur i via domicilia ad
 que de itinere diuertan
 dum sit.

Quartus Actus

f Cōstiti. Plus est nūc scientē stetit: q̄ p̄terisse scientem.
 g Hem biduū hic manendū est. Hem interfectio laboran-
 tis animi. h Biduū. Hic p̄nūcia vt longū nimisq̄ tem-
 pus. Tū deinde hic: tanq̄ in loco solo atq̄ tristi. i Soli
 sine illa. Aut sine oblectamēto: sine illa satis amāter: sine illa
 iam causa est cur bidu-
 um grauet. Loco tristi
 cur solaciū cōquirēdū.
 Sunt autē qui idē pu-
 tent soli esse sine illa:
 vt sine illa exegessis ei-
 sit: & ob hoc dicit so-
 li. k Nihil est: qd
 nihil. Si non amantiū
 disputatiōes intermi-
 sceat quēdā cōsilia sa-
 ne mentis. que tamen
 statim resurgētis amo-
 ris scūtia deuincunt.
 m Eho'ne vidēdi qd
 dem erit. Eho'ridicu-
 le additū: tanq̄ omni-
 no non secum loquatur sed cū altero. n Saltē hoc licebit
 Bene his dictum licebit: licet quasi de re magna loquat̄: to-
 tum ergo amatorie. o Certe extrema linea: & hoc certe:

Diuerticulū: cōstiti. cœpi mecū cogitare: hē biduū hic
 Manēdū ē soli sine illa. qd tū p̄ ea: nihil ē. qd nihil: si
 Nō tāgēdi copia ē ho'ne vidēdi qd ē erit: si illud non
 Potest: saltem hoc licebit. certe extrema linea
 Amare haud nihil est. villam p̄terea sciens.
 Sed quid hoc est: quod timida subito egredit̄ pythias.

quia quinq̄ sine perfectē sunt ad amorē. prima visus: secun-
 da loqui: tertia tactus: quarta osculi. quinta coitus: an sic di-
 xit extrema linea: quemadmodū dicitur longis lineis quid
 fieri id est delōginquo. p Amare haud nihil est. Amare
 modo frui amore dicit. Plautus in bacchidibus. Prius adde
 per quā te amare desu-
 nā: & sine te amē.
 q Villam p̄terea sci-
 ens. Sciens quidē: sed
 nō minus amator q̄
 prius. r Sed qd hoc
 q̄ subito timida egre-
 ditur Pythias. Ex his
 ius verbis persona in
 scenā veniēs & locutu-
 ra describit̄: & timida.
 s Timida. Mō egra:
 turbata: commota.
 Plautus: Manum ex
 mari timidē. Sed hic
 ipse: xotē inquit philo-
 lomenam pavitare ne
 scio qui dixerunt timere. timidi: aliud naturale: aliud euen-
 est: vt addit se sociam: timidi q̄ superuenit egre.



Ubi ego illū scelerosum misera: atq̄ impiū iueniam
 In hac scena operip̄tū est delectatiōis spectatori
 bus ex querela ancillę Thaidis atq̄ errore phædrę.
 a Vbi ego illū: hoc initio ostendit tanq̄ p̄sequen-
 tem fugientē p̄ gressam esse personā. b Scelero-
 sum misera Scelerosul
 est multorū scelerus
 vel vnus. Scelerosus
 pprie auctor est sceler-
 ris. Scelerat⁹ in quo sce-
 lus sit constitutū vel
 cōmissum. scelerosum
 accusatio peris. Scel-
 rosum atq̄ impiū: sce-
 lerosum in Thaidē im-
 pium in virginem.

c Audax facinus fa-
 cere esse ausum. Faci-
 nus facere: figura ar-
 chaismus. d Hoc
 qd sit vereor. Pro dno
 bus vnum dixit: scilicet vereor. pro & nescio: & vereor.
 e Quin etiā insup. Accusatio faci. f Scelus. οὐνομισ-
 Pl⁹ em est scelus q̄ scelerus. Vt Lucretius. Carcer vix carce-
 re dignus. g Postq̄ ludificat⁹ est virginē. Argumētū ab

pythias Ancilla. phædrīa. Dorias Ancilla.
Ubi illū ego scelerosum misera: atq̄ impiū
 Inueniā: aut vbi querā: hocine tam audax
 Facinus facere esse ausū: perij. Phæ. hoc qd sit vereor.
 Py. Quī etiā insup scelus postq̄ ludificatus ē virginē:
 Vestem omnē misere discidit: tum illam capillo

his que sunt post negocium gesta: & mire postq̄ ludifica-
 tus est: & conscidit dixit: cum ille videlicet dum virgo relu-
 ctatur hoc faceret: & mire expressit virum illatū virgini ab
 eo quidē qui vitare tā posset. sed tamen eiusmodi ab adole-
 scentulo cui⁹ propter teneras adhuc vires ad expiandū vene-
 rem longiore noxa ad-
 ue rus virginem ven-
 dum fuit. Nā ideo p̄-
 ter occasionem familie
 discedentis. tēpus lo-
 cus & cætera attribu-
 ta negotio: etiam som-
 nus virginem oppri-
 mens adiuuat Chre-
 am: & mire ludificat⁹
 potius quā complex⁹
 est: aut tale aliquid qd
 amorem indicaret.
 h Vestem omnē mi-
 se re discidit. Adeo vt
 non amore fecerit: sed
 iniuria. & vide vt ex his appareat multū virginem reluctā-
 tā esse. i Tū ipsam capillo conscidit. Multo melius q̄ si
 diceret capillū illi conscidit: vt Ego vnguibus facile illi oculo-
 los inuoluem. Nōne credis: Pythiā id cōminātū quod a vi-

gine minus factū sit: quod quia puella nō potuit. k Vn
quibus: Quibus armat hic sexus: In oculos: quasi amatori.
l Venefico. Mutati hoies: & ex virginib⁹ mulieres facienti:
an venefico amatori: quia amor venenū occultū est: vt. Oco
cultū inspire ignē fallaci veneno: & longumq; bibebat
amorē. m Nescio quid pfecto absente nobis turbatum
est domi: aut subdistinguedū est: & subaudiendū me: aut

archaismos figura est
absente nobis: pro no-
bis absentibus. Pōpo-
nius. Sine ergo istuc p-
sente amicitia: et coenā.
Varro i Marcellum. Id
presente legatis oibus
exercitu pronunciat.
n Absente nobis. Cū
sic dicit ppositionē po-
nit absente: ac si diceret
coram amicis.

o Quid festinas? Pro-
peras: turbaris: & tre-
pidas. Salu. Properan-
tib⁹ vel festinantibus in
sūma inopia patribus.
p Egon quē querā?
Deest rogas. q Eu-
nuchū quē dedisti no-
bis quas turbas dedit:
aut quā rōtio est ca-
sus p casu: vt. Urbem
quā statuo vestra est:
aut quē cū interrogati-
one pnuiciandū: vt sit
qualē. Quidam volūt
quē distinguere quasi
diceret qualē: sed nesci-
unt hac figura multū
veteres vfos esse: eunu-
chum em quē ad dedi-
sti verbū rettulit: nunc
ergo addit propter ali-

ud
asū
mendū extrinsecus is
eunuchus: nā quoties
vno noie aut pnoie
diueris declinatōis emū
cations cōprehendunt
necesse ē quod alteri ac
cōmodatū iuenit ab al-
tero discrepare: vt quē
dedisti quas turbas de-
dit: & quē & q; s. accid-
ere: quasi dixerit: qua-
lem eunuchū: & quas
les turbas. r Quid
ais. Hoc admirantis ē:
magis q; interrogatis.
s Temulēta es. Ebria
a temeto: quo noie an-
tiqui graue vinū appel-
labant: eo qd tentaret
mentē. id est labefeceret. Virgi. Tenuisq; lageos. Tentatura
pedes olim: vinciturq; lingua. t Vinā sic sicut qui mihi
male volunt. Bene se nō ebrā esse in maledictū verbū pro-
bar: quasi vero temulenā esse infelicis sit procul dubio:
quia nō negat se esse ebrā: sed nō vino: verum malo ebriam
vult intelligi. v Hau obsecro mea Pythias: mea: et mea-
tu: & amabo & alia huiusmodi mulieribus apta sūt blā-
dimēta. x Quid istuc nā monstri fuit: Quippe monstri
est omne contra naturā. Si igit eunuchus est: & vitiauit vir-
ginē: cōtra rerū naturā factū est: & recte monstri est. & or-
do est. Quid nam istuc monstri fuit? Qui. Istuc facere eunu-
chus potuit: Istuc facere honestus apud pudicā: q; si vitare
duallet. & pōt videri aliquid nutu significare. y Ego ne

scio illū q sicut hoc quod fecit
nomē: vt vitiauit virginē obtinere possit. z Virgo ipsa
lachrymat. Nūc ostēdit quid fecerit: & ostēdit argumētis.
a Neq; cū rogites. qd sic audet dicere. Quid si verberata es
fer: nō puderet queri. hęc aut: iniuria apud virginē nō habet
nomē. b Bonus vir. Ironicos. non em eunuchus dixit.
Bonus vir. bene vir: quia hoc illū esse contendit. c Iam

Cōscidit. ph. hem. Py. quid nūc si detur mihi vt ego
Vnguib⁹ facile illi i oculos inuolē venefico: ph. nescio

Quid pfecto absēte nobis turbatū ē domi. adibo. qd
Istuc: qd festinas: aut quē queris pythia: py. hē phedria.

Egō quē queram: abi hīc q dignus es cū donis tuis tam
Illepidis. Ph. quid istuc rei est: py. rogas me. eunuchū

Dedisti nobis quas turbas dedit. virginē quā herae
Dederat dono miles vitiauit. Ph. qd ais: py. perij.

Ph. Temulēta es. py. vtinā sic sint: q mihi malevolūt.
Do. Hau obsecro mea pythias. quid istuc nā monstri

Fuit: Ph. infans: qui istuc facere eunuchus potuit:
py. Ego illū nescio qui fuerit hic quod fecit res ipsa

Indicat: ygo ipsa lachrymat. neq; cum rogites quid sit
Audet dicere, ille autē bonus vir nūc apparet. etiam

Hoc misera suspicor aliquid domo abeuntē abstulisse.
Ph. Nequēo mirari satis quo ille abire ignau⁹ posset

Longi⁹: nisi domū forte ad nos redijt. py. vife amabo
Num fiet, Ph. iam faxo scias. Do. perij. obsecro tam

Infandū facinus: mea tu ne audiui quidem. py. at pol
Ego amatores audierā: mulierum esse eos maximos.

Sed nihil posse verū miseræ mihi nō i mentē venerat.
Nā illū aliq cōclusissem: neq; illi cōmisissem virginē.

gitare: significat: sic Cicero. In mentem tibi non venit causa
publicam sustinere. id est non cogitas nō suspicaris. Verum
misera. si verum pro coniunctione. accipimus subaudiē-
dum erit amatores mulierum eos esse maximos:
i In mentem non venit: Non quod audierā: sed quod hic
fecit: an non aliud in mentem venerat: nō scilicet facturum
fuisse quod fecit. non in mentem venerat: aut non erat cogi-
tatum: aut ab eo recordatum. k Nam illum aliquo con-
clusissem. Mire conclusissem dixit. vt squā feram: sic alibi cō-
clusam hic habet vxorem suam: l Neq; illi com-
missem virginem: si vel amatorem tantum meminissem.

Bene vitauit eunuchi
nūc apparet. Nescias
viri fugacius querat:
an culpa cōstat hęc ar-
gumēta esse: q; ipse vir
ginem vitiauerit.
d Etā misera hoc. s.
bene: & quia suspicor
virginem vitiauit.
e Nequēo mirari sa-
tis. Bene hic oēs suspi-
tōes ad eunuchū quē
nouit ruocat: nescit enī
ream si quidē hūc esse
& mira locutio. pro eo
quod est nescio. Neq;
mirari satis quo ille ab
ignau⁹ possit longi⁹.
f Vife amabo si do-
mi. Subaudiendū est.
aut nū sit. quod dicit.
g Sed nihil posse: vt
volūtas rei sit: & nō fa-
cti. h Verū misera
non in mentē venerat.
Nō nihil posse eos
amatores esse maxios
ad partē em sententię p-
tinet: quod dicit nō in
mentē venerat: non ad
totum quod audiuit se
sed dudum etiā nisi pes-
nicus negatiue cōfide-
raueris controuersia in-
erit. si enim nihil posse
audieras quid ē quod
in mentem nō venerit
vt vitares. Verū igitur
amatores mulierū esse
maxios audieras: qd
ipsam vitā dum fuit.
Neq; enim satis est ad
pudicitiam stuprū vi-
tasse. cū impudica fieri
vel solo osculo possit:
quā omnino integram
& illibatam velis: an
verum: nō erit contun-
ctio. sed nomē: vt illud
quasi falsum audierit:
hoc autē quod verum
inuentū est: nō ipsa su-
spicata sit. nam in men-
tem venire nō reminis-
ci tantum: sed etiā co-

scio illū q sicut hoc quod fecit
nomē: vt vitiauit virginē obtinere possit. z Virgo ipsa
lachrymat. Nūc ostēdit quid fecerit: & ostēdit argumētis.
a Neq; cū rogites. qd sic audet dicere. Quid si verberata es
fer: nō puderet queri. hęc aut: iniuria apud virginē nō habet
nomē. b Bonus vir. Ironicos. non em eunuchus dixit.
Bonus vir. bene vir: quia hoc illū esse contendit. c Iam

nūc apparet. Nescias
viri fugacius querat:
an culpa cōstat hęc ar-
gumēta esse: q; ipse vir
ginem vitiauerit.
d Etā misera hoc. s.
bene: & quia suspicor
virginem vitiauit.

e Nequēo mirari sa-
tis. Bene hic oēs suspi-
tōes ad eunuchū quē
nouit ruocat: nescit enī
ream si quidē hūc esse
& mira locutio. pro eo
quod est nescio. Neq;
mirari satis quo ille ab
ignau⁹ possit longi⁹.

f Vife amabo si do-
mi. Subaudiendū est.
aut nū sit. quod dicit.
g Sed nihil posse: vt
volūtas rei sit: & nō fa-
cti. h Verū misera
non in mentē venerat.

Nō nihil posse eos
amatores esse maxios
ad partē em sententię p-
tinet: quod dicit nō in
mentē venerat: non ad
totum quod audiuit se
sed dudum etiā nisi pes-
nicus negatiue cōfide-
raueris controuersia in-
erit. si enim nihil posse
audieras quid ē quod
in mentem nō venerit
vt vitares. Verū igitur
amatores mulierū esse
maxios audieras: qd
ipsam vitā dum fuit.

Neq; enim satis est ad
pudicitiam stuprū vi-
tasse. cū impudica fieri
vel solo osculo possit:
quā omnino integram
& illibatam velis: an
verum: nō erit contun-
ctio. sed nomē: vt illud
quasi falsum audierit:
hoc autē quod verum
inuentū est: nō ipsa su-
spicata sit. nam in men-
tem venire nō reminis-
ci tantum: sed etiā co-

scio illū q sicut hoc quod fecit
nomē: vt vitiauit virginē obtinere possit. z Virgo ipsa
lachrymat. Nūc ostēdit quid fecerit: & ostēdit argumētis.
a Neq; cū rogites. qd sic audet dicere. Quid si verberata es
fer: nō puderet queri. hęc aut: iniuria apud virginē nō habet
nomē. b Bonus vir. Ironicos. non em eunuchus dixit.
Bonus vir. bene vir: quia hoc illū esse contendit. c Iam

nūc apparet. Nescias
viri fugacius querat:
an culpa cōstat hęc ar-
gumēta esse: q; ipse vir
ginem vitiauerit.
d Etā misera hoc. s.
bene: & quia suspicor
virginem vitiauit.

e Nequēo mirari sa-
tis. Bene hic oēs suspi-
tōes ad eunuchū quē
nouit ruocat: nescit enī
ream si quidē hūc esse
& mira locutio. pro eo
quod est nescio. Neq;
mirari satis quo ille ab
ignau⁹ possit longi⁹.

f Vife amabo si do-
mi. Subaudiendū est.
aut nū sit. quod dicit.
g Sed nihil posse: vt
volūtas rei sit: & nō fa-
cti. h Verū misera
non in mentē venerat.

Quartus Actus.



Xi foras scelestē. at etiā restitas fugitiue. Iocund⁹ error in quo nō dubitet Phædra ipm esse qui quærit. verū insup: sic aggredit̃ tanq̃ sit iſe. a Scelestē. Quale est scelestū appellari q̃ nihil sciat. b. Restitas. Necessario restitat: qui miratur se pro

trahi. Fugitiue: & scelestū. & fugitiuū increpat: in hūc crimē transferēs Chæres. c. Prodi male conciliate. Oportune adolescēs hic exprobrat munus magno emptū: male magno significat, vt Plautus in Amphitryone: Hęc nox ista est excedo scorto conducto male: ergo male conciliate: magno empte significat: nā ois cōuenio edestatio noiatur: conciliatum ergo magno. d. Osvt sibi distorsit. Et hic mēor adolescēs insinuādi muneris dicit illū sibi os distorsisse. Os autē dicimus illū distorsisse quem natura pulchre deturpauit. e. Quid tibi huc reditio est: Elegāter ei reditio obijcit: qui reuera loco se non mouerit.

Quid vestē mutatō: Sic veteres Plautus in trinitimo. Quid tibi interrogatio: aut cōsiliū huc accessit. Cecilius quid tibi aucupatio: argumētū: aut de amore verficatio est patri. f. Paululū si cessassē Pythias: Familiare est tratis ad uertere se ad aliā psonā ab ea in quā cōmoueant. g. Ita iā adornabat fugā. Vestē mutatus. nā liberi vestē habebant: vrpote Chæres: setuicq; vero atq; eunuchi deposuerat. Ita iā adornabat: Figura vt supra adornat vt lauet. h. Habes ne hominem amabo. Hęc omnia Pythia cernēs eunuchū dicit. h. Id em erat

Phædra: Dorus: pythias: Dorias: Ancille.
Xi foras scelestē. at etiam restitas fugitiue
Prodi male cōciliate. Do. obsecro. ph. ah. illd'
 Vide: os vt sibi distorsit carnifex, quid huc reditio est:
 Quid vestis mutatio: quid narras: paululum si
 Cessassem pythias: domi nō offēdisse: ita iā adornabat
 Fugam Py. habes ne hominem amabo, Ph. qd ni habeā:
 Py. o factū bene. Do. istuc pol vero bene. Py. vbi est:
 ph. rogitas: nō vides: Py. uideā obsecro quē: Ph. hūc
 Scilicet. Py. quis hic est obsecro homo: ph. q ad uos
 Deductus ē hodie. Py. hunc oculis suis nostratum
 Nūq̃ q̃s vidit phædra. Ph. nō vidit. Py: an tu hūc
 Credidisti esse obsecro ad nos deductū, ph. nam qui
 Aliū habui neminē. py: ahu ne cōparādus hic quidē
 Ad illū ē: ille erat hōesta facie: & liberali, Ph. ita vis est
 Dudum: q̃a varia veste exornat⁹ fuit: nunc eo tibi

iocundū. Ve querat illū quē videt. i. Quid ni habeam: Quid ni quid nisi: hoc est cur nō habeā. k. Vbi vero est: Dorionē nō cōtemplata: dicit vbi est. quia nō ipsum sed aliterum nouit. l. Rogitas. Nō vides: Stomach: abaf vterq; errans misific: illa q̃ eunuchū credidit Chæream vidēs. hic quod eunuchō obijcit quod cōmisit Chærea: pro eo. f. hūc iam tan gens Eunuchum dicit hoc Phædra. m. Hūc oculis iuis nostrū nūq̃ q̃s vidit Phædra: archaismos est figura. p. nostrorū vel nostrarum. id est quæ familiæ nostræ sunt: vt parum sit non vidisse Thaidē: nisi addatur ne familiarium quidem viliam esse: quæ hunc videtur. n. Quisq̃. Antiqua locutio est. o. Non vidit. Tōdem videtur q̃ verbis repetit. & interrogatio admirantis stuporem ostendit: etiam veluti cōsuetudinis: p. Nam qui alium habui neminem. Bñ ad illud quod ait: An tu hunc quasi ex multis. q. Ahu ne comparādus quidem est. Ahu interiectio est conturbata: feminæ: nec constantis sibi. r. Ille erat honesta facie ac liberali: erant quasi de mortuo. Aut qui nō est in domo Thaidis: quia fugit. s. Honestā facie ac liberali. Cōmode descript⁹ est Chærea. t. Nunc eo tibi

vidēs foedus. Facete vidēs foed⁹: Non enim est. v. Tace obsecro: Apte dictum est tace foeminiō stomacho quasi impudenter assidentī formę improba: & argumenta inaniter pertinaciterq; inuocanti. Tace obsecro de consuetudine dictum est tace: & bene addit: obsecro ne tace ipsum vidēs

iniuria: x. Quae tu videre velles Phaedria. Comota a Iuvenio Phaedriam cogitur eum laudare cui irata est: Et ideo totum callide. Quae tu videre facere quis nec hunc: nec ipsum qui misit conspectum velit. Quae tu: quae talis. & breuiter forma eius laudata est: cum plinius illius sic describenda deformitas. Quae tu videre vero: pro pulchre. pulchre cum erant forma nec odium: nec conuenienter. Lucilius in saty. Athinnsi facit ex facie flore delecteris. Quae tu videre: quae tu? an quia ista iam non vult videre irata. s. ob vitiatam virginem. an tu quasi spectator elegans formam: & qui amator sis Thaidis.

y Hic est vetus veterosus senex. Sic hoc totum pronunciantium. quasi irascatur huic propter quae laudauerit Cherea. z Vetus: mollis: flaccidusque & flexibilis corpore: vultus & vincta vincta vites victores dicuntur. & vire religare dicitur: quia viciis magis religare possumus quod libet. Lucres. Araneae dixit vicia vestis. id est puri mollitia praeditam.

a Vetus ad vituperationem modo: non ad laudem ponitur. vt: Veteris poetae maledictis rideat: Vt eum dimittit e vestis.

b Veterosus. Morbo vetere confectus. id est vetero: quales sunt qui hydropem patiuntur: & recte. Nam saepe eunuchi in senecta vetero si sunt: & cito hoc laborum morbo. c Senex. Ex morbo: egritudineque rugosus. Senex. Vetus senex an quia ita videtur ob deformitatem.

d Colore mustelino. erravit Terentius non in religens Menandricum illud ait aut Stesionem animal. quod lacere non dissimile est maculoso conio: namque ad id generis coloris facies exprimitur eunuchorum: quia plerumque leuigatosi sunt. hinc et ego erravit: id quae Mustela dicit.

ego Adesionem sequor qui recte intellexit Terentium dicentem mustelino colore eunuchum dixisse coloratum: velut subliuido: quia vel eunuchi: aut ex candidissimis leuigatosi fiunt: vt ex gallis & huiusmodi occideralibus: aut ex suis subliuidi: vt ex armentis & alijs orientalibus. e Vt quod emerim egomet nescia: Pro non meminere: vt non agnoscam.

f Eho tu emi ego: irato stomacho sic ait: & an hoc fecerit: vt ex alto conat audire: quatinus haec audiat. an haec fecerit dubitatur. f Mihi denuo respondeat. Hoc est quod in rhetoricis Cicero ait: contra firmam argumentationem aliquam eque firmam: aut firmiore opponimus. haec est autem eque firmam. denuo autem ad rideat pertinet non ad mihi. Denuo respondeat: iube pro

mihi: denuo intelligendum est. g Roga. Mire vultusque si ducia conferat: & apud vtrumque est veritas: cum vterque fallatur. h At ille alter venit. Bene institit quasi ex parte optinuerit Pythias. i Agedum hoc mihi expedi. Haec Plautina sunt. cum in iisdem longa sit disputatio: sed mire a Terentio praesentur ad eius exemplum: & quod est plus carere Plautinis nugis. Agedum. Hortantis est: & adiuuat ex animo loquentem.

k Taces: & recte taces: quia mecum Cherea. l Monstrum hominis. Bene eunuchum dicitur est monstrum hominis: hoc est nec masculus nec foemina: sicut & supra senex dixit mulierem. m Quaedam modo. Nota modo aperte praesentis tempore dicitur esse. id est quae dudum: nam qui vitauerat virginem non modo: sed longe ante vestem mutauit cum eunuchus Phaedria. n Quicquid praesentis cum his dictionibus supponit qui cum nobiscum vobiscum: in certis vero ita vt ipsa nomina praescribit praesentis: vt cum amicis: cum exercitu: cum aduocatis.

o Vnde igitur fratrem meum esse sciebas: vt posite nouit: quicquid ex praesentis raro discesserit: & longo intervallo in astra uenerit: & haec sunt oblique interrogationes: quibus ut oratores videmus: cum deriuare testimonium nituntur: & ideo sic ait Phaedria: vt frustretur omnia quae confessus est Dorus: vult enim fratri esse consultum.

p Parmeno dicebat eum esse. Prope infirmatum testimonium est quod enim sic ait Parmeno dicebat eum esse falsum esse potest: & mire sic ait: vt. Sola mihi talis casus Cassandra canebat. Sic autem dicimus quando non semel quod factum fuerit: sed saepius demonstramus. q Iam satis credis sobriam me.

quia supra dixit: Temulentus es: & quasi grauem inuictam hoc dicto passa sit: & memoriter dictum tenuit: vt. En ego vincta sit: & pulsus ego. r Iam satis certum est virginem vinctam. Ordine autem: cum primum de se: tum de aduersario loquitur. s Credis huic quod dicit: A personae qualitate de rogat fidem. nam quid credendum est seruo eunuchus fugit uos: t Et quid mihi credam res ipsa indicat. Hoc a personae quae cum vincebatur oratorie ad factum se retrulit.

v Cede istuc paululum. Ad se versus dicit istuc: vt longeste a pynta: Eunuchum enim dixit Phaedria. x O scelestum atque audacem hominem. Cherea scilicet vel parmenonem: sed sic pronunciantium est: vt putet ancilla de eunuchus dici hoc

Videat foedus: quia illam non habet. Py. tace obsecro.

Quali pro paululum interficiet: ad nos deductus hodie est

Adolescens: quae tu vero videre velles Phaedria. hic

Est vietus: vetus: veterosus: senex: colore mustelino.

Ph. He quae haec est fabula: eo redigis me: vt quod emerim

Egomet nescia: eho tu: emi ego te. Do. emisti. Py. iube

Mihi denuo respondeat. Ph. roga. Py. venisti in hodie

Ad nos: negat. at ille alter venit annos natus sexdecim

Quae secum adduxit parmeno. Ph. agedum hoc mihi

Expedi primum. istam quam habes: vnde habes vestem:

Taces: monstrum hominis non diciturus es. Do. venit Cherea.

Ph. Fraene: Do. ita. Ph. quae. Do. hodie. Ph. quaedam dudum.

Do. Modo. Ph. qui cum. Do. cum parmenone. Ph. noras.

Ne enim prius. Do. non. nec quis esset vinctus audiueram

Dicere. Ph. vnde igitur fratrem meum esse sciebas:

Do. Parmeno dicebat eum esse: is dedit mihi hanc vestem.

Ph. Occidi. Do. mea ipse induit. post vna ambo abiit

Foras. Py. iam ne satis credis sobriam esse me: & nihil meti.

Tibi. iam satis certum est virginem vitiatam esse. Ph. age nunc

Bellua credis huic quod dicat. Py. quod istum credam: res ipsa

Indicat. Ph. cede istuc paululum. audi etiam ne paululum.

Py. Sat est. Ph. dic tu huius rursus Cherea tua vestem detraxit

Tibi. Do. factum. Ph. & ea induit. Do. factum. Ph. & pro

mihi: denuo intelligendum est. g Roga. Mire vultusque si ducia conferat: & apud vtrumque est veritas: cum vterque fallatur. h At ille alter venit. Bene institit quasi ex parte optinuerit Pythias. i Agedum hoc mihi expedi. Haec Plautina sunt. cum in iisdem longa sit disputatio: sed mire a Terentio praesentur ad eius exemplum: & quod est plus carere Plautinis nugis. Agedum. Hortantis est: & adiuuat ex animo loquentem. k Taces: & recte taces: quia mecum Cherea. l Monstrum hominis. Bene eunuchum dicitur est monstrum hominis: hoc est nec masculus nec foemina: sicut & supra senex dixit mulierem. m Quaedam modo. Nota modo aperte praesentis tempore dicitur esse. id est quae dudum: nam qui vitauerat virginem non modo: sed longe ante vestem mutauit cum eunuchus Phaedria. n Quicquid praesentis cum his dictionibus supponit qui cum nobiscum vobiscum: in certis vero ita vt ipsa nomina praescribit praesentis: vt cum amicis: cum exercitu: cum aduocatis.

o Vnde igitur fratrem meum esse sciebas: vt posite nouit: quicquid ex praesentis raro discesserit: & longo intervallo in astra uenerit: & haec sunt oblique interrogationes: quibus ut oratores videmus: cum deriuare testimonium nituntur: & ideo sic ait Phaedria: vt frustretur omnia quae confessus est Dorus: vult enim fratri esse consultum. p Parmeno dicebat eum esse. Prope infirmatum testimonium est quod enim sic ait Parmeno dicebat eum esse falsum esse potest: & mire sic ait: vt. Sola mihi talis casus Cassandra canebat. Sic autem dicimus quando non semel quod factum fuerit: sed saepius demonstramus. q Iam satis credis sobriam me.

quia supra dixit: Temulentus es: & quasi grauem inuictam hoc dicto passa sit: & memoriter dictum tenuit: vt. En ego vincta sit: & pulsus ego. r Iam satis certum est virginem vinctam. Ordine autem: cum primum de se: tum de aduersario loquitur. s Credis huic quod dicit: A personae qualitate de rogat fidem. nam quid credendum est seruo eunuchus fugit uos: t Et quid mihi credam res ipsa indicat. Hoc a personae quae cum vincebatur oratorie ad factum se retrulit.

v Cede istuc paululum. Ad se versus dicit istuc: vt longeste a pynta: Eunuchum enim dixit Phaedria. x O scelestum atque audacem hominem. Cherea scilicet vel parmenonem: sed sic pronunciantium est: vt putet ancilla de eunuchus dici hoc

Quartus Actus.

Primo q̄ pytho est: ideo illa infert. y ve mihi etiā nūc nō cre-
dis: Ve mihi. Hoc totū ve mihi quidā a pythia vsq; ad irri-
sas modis dici existimāt. z Mis: ni tu credis quod iste
dicit: Verū an serua quod seru? an stulta: quod stult? an foe-
mina: quod Eunuchus. Mirū ni tu: dare dicit quidā pressū
putāt. a Heus negato rursū. Rursū nō ad negatōne p̄ti-
net: sed ad interrogatōne: vt sit rursus interrogat? q; ad intro-
gationē: vt sit rursus i-
terrogatus. Rursus rei-
tro id est e contrario: ac
per hoc contrarium suo
perioribus dicto.

Nō potest sine ma-
o fateri video: amplis-
ficatio & dilatio que-
stionis argumentum
est nihil constituisse. ad
id quod pro poena mi-
natur: non tanq; iam
incerto. sed etiam falso
teste: deinde ipsum fa-
teri consideramus qua-
le sit. non est testis fateri:
sed reigitur vt in illū
culpam transferat
vniuersam fateri dixit
nō iudicare: vt ipse re-
as nō alieni facti testis
esse dicatur. Nō potest
sic malo: quasi nec hęc
suerit: nec illa confessio
in quibus nullaveritas
sit. c Sequere hac:
Quasi ad tormenta;
d Modo ait: modo
negat: testis ab aduer-
sario cōiungitur falsita-
tis: aut a seipso si varia
uerit dicta priora: quia
non potuerit conuinci
ab inconstantia testis:
presidium defensionis
inquisitum est.

Ora me. Hoc lentij
ais: vt sit causa sequēdi.
f Obsecro te so Phē-
dria: Bene vero: nam
quia ille dixerat: vt sit
mularet preces: hic an-
xius vero addidit: ostē-
dens vero se rogare &
ex animo: nō vt ille iu-
bebat dolo. g In-
tro: terribiliter: Dū mo-
do cum summoueat.
Intro: vtrum intro do-
mū ad Phēdriam: an
ad Thaidem: sed non oportet ad Thaidem intelligi: ne celan-
darum rerum iudex teneatur. h Hoi hei: Bene hoi hei:
Rusticū posuit: vt pote & seruū & nouitiū: & est
deploratio ab eis sic dicta. i Alio pacto honeste nullo
alio: Scilicet nisi per hanc fallaciam: k Actum est siquis
dem. Hoc rursus clare: & sic dicit tanq; adhuc irat? eunuchus
suo. Alio pacto: honeste cōtra officium fuit mentiri docu-
se seruum: & aduise mendacio liberalem adolescentulum:
sed vide quemadmodum defendatur animose: dum se men-
tiri coactum sentit. dum consulit honestati: hanc autem cau-
sam longe sermocinationis ad hoc induxit artifex poeta: vt
apud omnes iam certum sit a Chærea vitatam virginem.
Ne vltio errore impediantur vltius nuptiæ: vel finis fabu-
le differatur. l Parmenonis tam esse hanc technam q̄
me viuere scio. Deest magis: vt sit magis scio: q̄ me viuere

Huc deductus. Do. ita. Ph. iupiter magne o scelestū
Atq; audacē hōiem. Py. ve mihi misere: et nūc nō cre-
Indignis nos esse irrisas modis. Ph. mirū si tu (dis
Credas quod ille dicat. Py. quid agam nescio
Ph. Heus tu (negato rursū) possū ne hodie ex te exculpe
Verū, vidisti in fratrē chæreā. Do. nō. Ph. nō potest
Sic tuo malo fateri video. sequere hac. mō ait. mō negat
Ora me. Do. obsecro v̄o te phēdria. Ph. i intro. Do. hoi
Hei. ph. alio pacto hōeste q̄ modo hic abeā nescio
Actū est, siquidē tu me hic etiā nebulo ludificabere
Py. parmenonis tā scio esse hanc technā q̄ me viuere.
Do. sic ē. py. i ueniā pol hodie parē: vbi ei r̄ferā gratiā:
Sed nūc qd faciendū cēles dorias. Do. de ista rogas
Virgine. Py. ita v̄o taceā ne an p̄dicē. Do. tu pol si
Sapis qd scias nescias: nec de eunuchis: nec de vitio
Virginis hac re: & te ab omni turba euolutes
Et illi gratū feceris id mō dic abisse dorū. py. ita faciā
Do. Sed video chremem: thais iā aderit. Py. quid ita:
Do. Quia cū inde abeo iā tum inceperat turba inter
Eos py. tu aufer atrū b, & ego scibo ex hoc quid fiet

Inueniam hodie pol parem. Hęc est prececonomia ad
futurum exitum fabule: nam dum se videtur Pythias sic
indidum patri Chæreæ: & confirmantur nuptiæ. n Vtrū
ne taceam: An p̄dicem. tertium p̄telcon: abundat em aut
vtrum: aut ne: aut certe: hoc sit vt sit figura. *Μοιουσιουος*
o Tu pol si sapis quod scis nescis. Non possumus nescire
quod scimus: sed ita vt concordia discors Virgilius. Sequi-
turq; sequentem. De eu-
nuchis quod fuerit tu
pol si sapis quod scis
nescis. o Videmus
cur nolit poeta de vi-
tio virginis contuuo-
scire Thaidem: ne de i-
prouiso malo vehemē-
tius commoueat: ac
doleat: an vt ex eiusdē
virginis habitu: vultus
q; ita cognoscat: qd
est actuosius: an quod
proximū vero est: vt il-
lam & Thais & ita
ter ignotantes viciat:
animosius aduen? res-
licem defendant repet-
tum eam venientem
cum tanto strepitu ac
minis. Nam quo ore
pythia diceret Thais
Chremis d'isonis pu-
dore sollicito. Educata
est ita vt eaq; illaq; di-
gnum est: si sciret eam
virginem non esse de
eunuchis q; Chærea sit
non eunuchus.
p Quod scis nescis &
eunuchis. Vnde i heu-
ton. Nescis quod scis si
sapis. & hoc est quod
dicitur.

Quod scis nescis: pro-
uerbiale est: & multū
apud dialecticos tra-
ctatum: vt facio: & nō
facio: & amicus sum:
& non sum: & audio:
& non audio. & cetera
ra huiusmodi.
q De vitio virginis:
q̄ iam mulier facta
sit. r Hac re de om-
ni turba euolutes te.
Causa que sita cur an-
te iurgium cum milite
Thais nesciat vitatam
virginem.

Et illi gratum feceris. Cui nisi virgini cuius crimen (vt
supra) silentio taceris presertim tacentis iniuriam suam: &
sic dolentis amissam virginitatem: vt nec confessionem sug-
calamitatis subire possit.
Id modo dic abisse Dorum. Id pro hoc subiunctiuum
pro prepositiuo.
v Thais iā aderit. Bene dixit aderit. huic em aderit Thais
x Quia cum inde abeo. Aliam causam ex alia suppositi-
quali diceret video causam;

Et illi gratum feceris. Cui nisi virgini cuius crimen (vt
supra) silentio taceris presertim tacentis iniuriam suam: &
sic dolentis amissam virginitatem: vt nec confessionem sug-
calamitatis subire possit.
Id modo dic abisse Dorum. Id pro hoc subiunctiuum
pro prepositiuo.
v Thais iā aderit. Bene dixit aderit. huic em aderit Thais
x Quia cum inde abeo. Aliam causam ex alia suppositi-
quali diceret video causam;



T at data hercle verba mihi sunt: vicit me vinū. Hic semigravis inducitur vino Chremes priorum me moritubans in presentibus vt iere appoti solent.

Baccho friget venus. hoc si ad sententiam reuocet non conueniet ad ebriosi petulantiam: quaz sic ante dictū est. Nam & improbius factus est: & cum tropice locutus sit: tamen ordinem naturalem seruauit: nam primū cibus: deinde potus: postremo libido venerea.



hercle yba a milite an a meretricis: cuius iam pridem dolum malū in omni re suspectum. an magis a vino quasi ca prioso al'quo data verba sūt: quia bibere dulce est: ebrium fieri turpissimū: adeo his quae sequuntur: quasi subtilem fraudem ebrietas inducit. Plautus de vino. Pedes captae primo luctator dolosus. Virgilius de vna. Tentatura pedes olim vino curaque linguam.

Chremes: Pythias. (nū qd)

T at data herde yba in sūt. vicit me vi / chre Ego bibi: ac dū accūbebā q̄ vid' bar m̄ cē pul

Sobri: postq̄ surrexi: neq; pes: neq; mēs sat' suū offi Facit. py. chreme. Chr. qd ē: hē pythia. vah q̄nto nē (cū Formosior vidēte m̄ q̄ dydū. py. certe tu qdē pol m'leo Hylarior. Ch. verbū hercle hoc verē ē: sic cerere & bacho Friget ven'. sed thais multo aetēvēr: Py. an abijt iam a Milite. Ch. iādudū etatem lites facte sūt inter eos Maxima Py. nihil dixit. tum vt sequerer sese Ch. Nihil nisi abiēs mihi innuit, Py. cho nōne id sat

Friget autem. Quia omnis eiusmodi voluptas in calore sanguinis constituta est: qui his reb' alitur. Et friget proprie non adheret: translatus enim hoc prouerbiū friget a picatione vasorum: quae frigida picē non tenet: cū alia multo meliora sunt ad vsum frigida: vt ferrum: argenteum: aurum: & caetera huiusmodi: nam sic alibi Vbi friget huc euasit: & vide tres metonymias. Cerere. Liberum: Venere.

Sed Thais multo ante venit. Interrogatus ue pronūciandū hoc: & scias de his interrogatiōibus hanc ipam esse in quibus ita querim: vt qui interrogantur responsuri nobis se nescire videantur.

Iamdudū etatem. Quia iam dudum in senectute multum abijt tempore vt factum est. Iamdudum etatem: prolongo quo tempore. Lucilius. Vt multos mensesq; diesq; non tamē etatē. etatē diu longinquoq; tempore: ac prolixo vt est etas: nam sic dicimus de die & dieulam aliquantulam moram. Nihil dixit tum vt sequerer sese. Nihil pro non. Virgilius Deponunt animos: a. n. m. l. e. Nihil nisi abiens mihi innuit. Apparet & quasi iratam discessisse Thaidem a milite. & tamen sic iratam: vt illi ita consilium non ademerit. Inquit inquit cū abiret. Eho nonne id sat erat: adeo simplex hic inducitur adolefcens: vt a Pythia reprehēdi posset. nam quid opus fuit dicere si innuit. Sed nesciebam id dicere illam. Dicere pro velle: vel significare: sic alibi. Quasi tu dicis factum id cōsilio meo. Nisi quia corrigit miles: Quod intellexit manus: hoc videtur Facetius & sapientius: q̄ dici ab ebrio: rustico: & adolefcēte debuisset. Hoc v

Ac dum accumbentiam. Hic verba data sunt. d Quam videri debar mihi esse pulchre sobrius. Nihil elegantius non dixit videri mihi tunc esse sobrius: sed vt hoc ipsum erroris esset: ac vix nolentē accumulatio: videri iquit mihi nimirum sobrius pulchre: fortiter ac nimis. Neq; pes. Ad incesum. Neq; mens. Ad facta: ad dicta. Satis suum facit officium: Bene: non enim omnino non facit: nā hec infans est: sed non fati facit: quod est ebrietatis. Quid est: hem Pythia? & satis miro exemplo mutata credit: postq̄ ipse mutatus est. Quāto nunc formosior videre mihi q̄ dudum: hoc multum academicos iuuat: qui (vt aiunt) prout habiti fuerim: atq; affecti: ita nobis aliud atq; aliud videri: & ideo nihil certi comprehendī posse. Certe tu pol quidem: & certe: & pol: vt apparet hāc vere loqui que sobria est: illū vero ex vino falli: & honorifice: atq; vt sobria: nō dixit temulentior aut lasciuior: sed alacrior. Verbum heres de hoc. Verbum prouerbiū: vt idem in Andria. Verbum illud verum est vulgo quod dici solet. m Sine Cerere &

Quartus Actus.

et um tunc sit cum poe
ge ingenium suū in per
sonas conferunt.
x Qd intellexi minus
Verisū hūc rātū extru
sū fuisse: nō vapulasse
quia miles Thaidi ma

Erat: Ch. at nesciebam id dicere istā: nisi quia. correxit
Me miles: qd ego intellexi min⁹. nā me extrusit foras:
Sed ecā ipsam video, miror vbi ego huic anteuorterī.

his: quā huic irascitur:
y Miror vbi egomet
huic anteuorterim. id
est hunc pcecesserim: !
z Vbi: In qua parte
vig.



Q Redo eqdē illum iam dudum affuturum. Vides ne
ex ipsis apparere verbis q̄ concitata & recens a li
tigio veniat Thais. Itaq; nec nominat militem: nec
virginem: sed pronomine yvrunq; significat: quasi
in medio con

stituta negotio.
a Affuturū esse. Id est
a duēturū. Vt affuit &
mnesthe⁹. b Sine
veniat. Quasi dicat si
ne nullis. & cōminan
tis est vt sine modo:

c At qui si illam digi
tulo attigerit vno: Mo
ris cōminantiū est ad
exiguū reuocare cō
mūsa: que se vultuos
predicent. d Oculi
slico effodientur. Et foe
mineq; min⁹ sunt: & in
libidinosos q̄ maxie.
nam hunc suspicatur
amatorem esse virginis:
sic & alibi: vt. Ego vn
guibus facile illi in ocu
los inuolem venefico.
In oculos autē maxie
sequere foeminas: & tra
gœdiz fere omnes: & co
moediz protestantur.

e Vsq; adeo illius
ferre possum ineptias:
et magnifica verba:
non dixit vsq; a deo il
lum possum amare:
qd quā in suavis iam
diu sit ostendit: dicendo ferre possum.

& cito ostēdit que sit
amicitia militis: ineptias (inquit) & magnifica verba.

f Verba dum sint. Hoc est quæ vim non admisceant.

g Verum si ad rem conferantur vapulabit: Si discesserit a
verbis: & rem experiri coeperit vapulabit. & bōna locutio:
vt si dicas verba ad rem cōtulit: hoc est agere quod dicebat

aggressus est. h Ad me qui quasi istuc. Et rusticus: &
timidus: & pudens cōmotus est meretricule dictio.
k Hęc atq; huiusmodi multa sum passa. Mulier sacunda
meretrix hęc imputat adolescenti que vidit: & alta quibus
non interfuit.

l Reddere & restitu
ere. Propie redditur cu
pientibus: vt domino
seruus. Restituitur cu
piens: vt patrie ciuis:
& redditur: & restituē
cupiēs cupientibus: vt
parenti fili⁹: ergo i hac
virung; est: & reddi: &
restitu.

m Educata est: Sub
audif domi apud me:
Educata ita vt itq; il
lac; dignum est. Bene
purgauit quod ex fa
stu meretricio specta
bat: non inquit vt me
dignum est apud me
est. n Quid ais: Re
cte quia mirum apud
meretricem liberaliter
educatam.

o Hanc ubi dono do
Melius dixit quā do
no: vt donum placidi
us: videatur: & prestan
tius. p Neq; repe
to pro illa quicquā abs te precij: ex eo quod potuit iure face
re: beneficium demonstrauit oratorie dicens: scio non esse fa
cturā. q Et habetur. & refertur Thais. Qui habet apd se
gratiam nondum retulit: retulit qui destitit habere: multū
ergo hic dixit: & habetur gratia: & refertur. haberi tamen
quem sensum transtulit. Salustius. In bellum iugurthinū.

Thais: Chremes: Pythias (at.
Q Redo eqdē iā illū affuturū: eē: vt illā a me eripi/
sic ut vēiat: atq; si illā digito attigerit vno: oculi
Effodiēt. vsq; ad v̄ ego illi⁹ ferre possum ineptias: & (ilico illi
Magnifica verba. uerba dū sit. ver⁹. n. si ad rē cōferāt
Vapulabit. Ch. thais ego iā dū b̄ ad sū. Th. o mi chreme
Te ipsū expecto. scī tu turbā hęc pp̄ te eē factā: & adeo
Attire ad te oēm rē: Ch. ad me: q; q̄ si istuc. Tha. q̄ dū
Tibi sororē studō reddere & restituere: hęc atq; hmōi
Sū multa passa. Chr. vbi ea est. Tha. domi apud me
Chr. hem, Tha. qd est. e ducta est. ita vt teq; illac;
Est dignū. Chr. quid ais: Th. id q̄ res est. hanc tibi
Dono do. neq; repeto p̄ illa abs te quicq; precij

to pro illa quicquā abs te precij: ex eo quod potuit iure face
re: beneficium demonstrauit oratorie dicens: scio non esse fa
cturā. q Et habetur. & refertur Thais. Qui habet apd se
gratiam nondum retulit: retulit qui destitit habere: multū
ergo hic dixit: & habetur gratia: & refertur. haberi tamen
quem sensum transtulit. Salustius. In bellum iugurthinū.

Arma pecunia sume utere: & qd vixeris nunc redditam tibi gratiam imputaris semper apud me integra erit.

r Ne priusquam hanc accipias amittas Chreme. Hoc in Comedia licet more vulgi dicere: ceterum non potest amittit quod nondum acceptum sit: an quia iam dudum sumptum sit. s Nam hec ea est qua miles nunc ereptum venit. Non ad deterrendum: sed ad preparandum animu adolescentis hec dixit: quem audacem putat: aliter autem res ipsa est. nam mox Thais mutabit orationem: & dicit. Qui cum es est tibi: peregrinus: & minus potes quam tu: minus notus.

r Abi tu. Cistella Pythia domo effer cum monumentis. Monumenta sunt que graeci dicunt. λίσθησαν οὐρανὸν ὕψος. Viden tu illu Thais. Longe videri timoris est indicium.

x Vbi sita est. Trepidantes personas imiscuit.

y In risco: Cista pelle contexta: nomen phrygium.

z Quantas copias. Proprie dixit copias: nam sic dicuntur legiones in vnum collectae. conuenit tamen rudi & rustico adolescenti sex homines copias dicere militem. i. parasitum. Doracem: Syriticum: Sygmalionem: Sangara. Num formidolosus es mi homo: Formidolosus & terribilis: & timidus intelligitur.

b Apage sis. Plaurum in trinummo. Apage amor.

c Atque ita opus est. Vt nullus formidolosus sis.

d Metuo qualem tu me hominem existimes. Videtur ebrius factus hic Chremes: & ita displicere nolle mulierem. nam iocundo fatetur se timere malam opinionem Thaidis de se. Sed metuo quale noue dixit: pro metuo ne ignara sis: e Peregrinus est minus potens quam tu. Quam postquam. tamen ipsa non eloquitur: quod efficitur: ex eo quod ait peregrinus est minus. p: q. r. Bene sic dixit: quia tardum fuit dicere. Ille impotens: tu potes rē.

f Sed tu quod cauere possis. si. e. a. Ostendere vult Terentius plures sententias ad timiditate congruere: quam ad audaciam. nam & mox dicitur est. Omnia prius experiri quam armis sapientie decet: quia ex prouidentia timor: & audacia temeritas pro venit. Stultum est sciri: nec sciri sinere. & melius dixit quam pati: hoc generale est: nam nunc admittere patiens significat. g Malo ego vos prospicere. Prouidere ne fiat. id est prospicere & cauere: ab eo quod precedit id quod sequitur.

h Accepta iniuria. Hic causa ostenditur cur illud malum.

i Tu abi atque hostium intus obscura. Pavidus est timor natus

hil aliud continet post claustra & fugam. nam sera est claustrum ianua. i Dum ego hic transcurro. Transcurro dixit: non curro: ut proximitatem fori ostenderet.

k Volo ego quasi minus timeat. Capio non inquit: sed volo: i In turba hac. Vide timidum turbam appellare: quam mulier non timet. m Melius est. Fugiendi occasionem. hic cupit dari. n Mane. Hoc gestu iam adiuuatur.

o Omittite me iam adero: Ex huius verbis apparet esse manu comprehensum adolescentem. Omittite me iam adero. Quia causam per hanc non videt: celeritatem redeundi pollicetur.

p Nihil opus est istis istis vtrum aduocatis an istis omnibus que dixisti. Virgilius. Aut quid petit istis.

q Hoc modo dicitur: rorem esse illam tuam. Ordine est executio primo. vtrum personam habet: die forem inquit esse illam tuam. Vtrum negotium habet: & te paruum virginem amissam. Cur hodie agat?

r Nunc cognosse. Et vnde probet signa ostendit: & te paruum virginem amissam. haec omnia sic pronuntiantur: ut & iusta: & factu facilia demonstrentur.

s Si vim faciet in ius ducito hominem. Et recte quia violento cuius uiliter resisti solet.

t Fac animo hec ut presenti dicas: hec non dicentur a Thaide: nisi in illius vultu pauor nimis appareat.

v Facia: adiuuandum pronuntiatione. Faciam enim timide dictum est.

x Attolle pallium. His verbis Chremes demonstrauit nimium liberaliter pavidum adolescentuli animu. Attolle pallium: vel quia simplex est: vel quia ebrius palliu trahit Chremes.

mes: y Perij. Huic ipsi patrono opus est. q. d. p. Hec meretricis querela rudem adolescentulum magis: & honeste natum: quam culpandum esse demonstrat.

Quartus Actus



Dancine ego cōtumeliā tā insignē .i. m. g. Hic rursus.
 Mēpi vanitas militis demonstratur: ad amicam tā
 q̄ ad hostilē exercitū pergrētis irritato aio: concitato
 cursu: vndāti chlamyde: trepidi & t̄rentis caput. &
 hęc verba p̄ hortatu impatoris accipiēda sunt: q̄ quidē oia
 de exercitu trāsierunt.

Cōtumeliā: pprie non
 vt miles: sed vt ne quā.
 Cōtumeliā in me acci-
 piām Gnato: appetet
 Gnatonē & dehorato
 rē esse certamis: & ad
 pocula militē puocare
 maxie cū videat psua-
 sisse ista cōsilia: vt hoc
 certamē mouerēt.

a Tā insignē. Insignē
 vt miles dixit: q̄ in
 gnā armos sūt.

b Mori me fati⁹ ē. ri-
 dicula p̄sūptio: tanq̄
 aduersus meretricē iur-
 gia nūq̄ Thralo sume-
 re ausus ē: nisi morte
 p̄posita: q̄ velut morte
 cōreptu op⁹ est ad tale
 p̄sū. Mori me fati⁹: tā
 q̄ aliter miles aduersus
 mulierē audere nō pos-
 set: vt q̄ nihil: vt q̄ a
 mater. Mori me. i. est.
 quasi ille sibi dicat mo-
 lestū ē certamē: vel a
 micā nō esse ledendā.

c Simalio. Hoc cōcite p̄nūciādū ē.
 d Segmī: Hmōi militiā p̄ tumultū repēte suscipi⁹: & di-
 cis euocato: vbi dux alloq̄t cūes. Qui rēp. saluā vultis me
 seqmī. Vñ Virgī. sic ait: Desuetaq̄ bello. a. i. a. & alibi. Ipse
 n. p. s. t. e Primū edes expugnabo: Debet hic esse vocife-
 ratio vna ad hoc: vt verbū militis cū quodā motu ingentis
 & p̄manes ming sine vlla vi terum: yanq̄ comminatiōe
 velle videatur edes expugnare: cum fortis sit meretrix.

f Male mulctabo. Vide ordinē belli: primo expugnatio
 moenū: tū recuperatio captarū rerū: demū poena p̄donum.
 g Pulchre. Postq̄ nō optinuit qd volebat Gnato: assenta
 tur ad oia. vide autē manifestā inuisionē ex ip̄o genere laudan-
 di: nā qd est rectū i expugnatiōe rectū: qd i s̄gmis creptione

Thralo. Gnato. Sanga. Chremes. Thais. (to

Dancine ego: vt p̄uēliā tā insignē i me accipiā gna
 Mori me faci⁹ ē. simalio: dorax: syriscē: seqmī me

Primū edes expugnabo, Gn. recte. Thr. virginē eripiā

Cn. Probe. Thr. male mulctabo ipsam, Gn. pulchre

Thr. In medium huc agmen cum veste dorax:

Tu simalio in sinistrū cornu: tu syriscē in dextrum:

Cedo alios: vbi cēturio: sanga: & manipulus furum:

San. ecū adest. Th. qd ignaue peniculo pugnare (qui

istū huc portes) cogitas: Sa. ego ne ip̄eratoris virtutem

Noueram & vī militū sine sāguine b̄ non posse fieri: q

pbritatis: qd in mala mulctanda muliere pulchritudinis? h
 hoc est qd ait supra de scip̄o parasitus. Quicquid dicit lau-
 do. h In mediū huc agmen. e. u. d. Mire cōposita ad cō-
 temptū nomina legionariorū sunt. nam Dorax ab arundi-
 ne veluti sit inanis: & fragilis nomē fortitus est. Simalio a si-
 mio: vel a simia deriua-
 tum est: ob foeditatem
 oris vel nasi: Syrius
 tam diminutiū est a
 syro. Th. In mediū huc
 ridicē: satis armaturas
 leues nō putat aduer-
 sus Thaidem idoneas:
 & ideo agmē cū veste
 vult venire in mediū:
 aut ideo cū veste: quia
 ad expugnatiōē veni-
 tur edū. i. Tu Sima-
 lio in. l. cornu: tu Syri-
 sce in. d. hic agmen in-
 struit. facit autē cum
 a rebus magnis res ri-
 diculē deriuentur.

k Cedo alios: Non re-
 liquos dixit: sed alios
 quasi multi sint.
 l Sanga. Nec sanga-
 rius saltem vt nomen
 esset. m Manipul⁹
 furum. Manipulus pu-
 prie est militis cum ro-
 mani & latini sub no-
 uo centurione bellum
 aggressuri deputabant: sibi sentū vel coronam ex manipulo
 herbe: vel huiusmodi cōsticiebant: quem p̄ signo sequebant:
 merito ergo centurionem videns manipulū desiderauit: hoc
 est cocum videns cōuitas desiderat: qui apparauerat quoti-
 ens locus affuit: vt q̄ies conuitiū est institutū. alij manipu-
 lum furum cocci discipulos dici putant. n Ecum addit:
 Pro se: ac pro discipulis Sanga. o Quid ignaue: Appa-
 ret cocum ad repentinum strepitū sic exisse: vt ad artem iūā
 fuerat expeditus. p Qui istunc peniculū. f. q Ego n
 Hęc causa est. r Impatoris virtutē nouerā & vim mili-
 tū. Hoc pl⁹ habebit salis si sic intellectū fuerit: vt Sanga vno
 eodē tēpore: & querat silq̄ r̄i deat. q. d. hoc nouā fini-
 sepe: sed sine sanguine fieri non posse. f.

l Cedo alios: Non re-
 liquos dixit: sed alios
 quasi multi sint.

l Sanga. Nec sanga-
 rius saltem vt nomen
 esset. m Manipul⁹
 furum. Manipulus pu-
 prie est militis cum ro-
 mani & latini sub no-
 uo centurione bellum
 aggressuri deputabant: sibi sentū vel coronam ex manipulo
 herbe: vel huiusmodi cōsticiebant: quem p̄ signo sequebant:
 merito ergo centurionem videns manipulū desiderauit: hoc
 est cocum videns cōuitas desiderat: qui apparauerat quoti-
 ens locus affuit: vt q̄ies conuitiū est institutū. alij manipu-
 lum furum cocci discipulos dici putant. n Ecum addit:
 Pro se: ac pro discipulis Sanga. o Quid ignaue: Appa-
 ret cocum ad repentinum strepitū sic exisse: vt ad artem iūā
 fuerat expeditus. p Qui istunc peniculū. f. q Ego n
 Hęc causa est. r Impatoris virtutē nouerā & vim mili-
 tū. Hoc pl⁹ habebit salis si sic intellectū fuerit: vt Sanga vno
 eodē tēpore: & querat silq̄ r̄i deat. q. d. hoc nouā fini-
 sepe: sed sine sanguine fieri non posse. f.

8 Quid igitur si hoc sciebat. Ve abstergeret vulnera: q̄si hoc fuerit auxiliū gen^o. Quid hoc est vñ vulnera: q̄si vulnera vitro r̄uq̄ variūq̄ pris: an q̄d magis ridiculū est suoz. t̄ So- lus Sancto seruat domū. Hec figura r̄pouoioy dicit. Solus Sancto. l. d. Virgi. Sola militales casus Callandra canebat. Solus. l. d. Pro remanet vt obseruet. nā seruatur do mū. rectū erat. Nō seruatur domū: nisi p̄ custodit: intelligeret: vel seruatur p̄ sedet: ab eo q̄d sequit̄ id q̄d p̄cedit: nā nō seruatur nisi q̄ p̄ in eo loco sederit. v̄ Qui (malū) Malū p̄ parēthesim sua

iter inferi. Plaut^o i epi dico. Quē (malū) hęc i pudētia. & nō interpo- nit malū nisi oculis cō- uersis ad eū: q̄d id resprehēditur dixerit. x̄ Malū. Nūc interies cōio est. y Post p̄ri- cipia. magnifice ad r̄i- sum cōmouēdū. Nam dicere debuit. post vos & hunc locū sibi opti- mū elegit vt timidus: Post p̄ripcia: militare dicit̄ ē: vt ambiguum militi: an in extremo agmie sit hic loc^o: an i medio. z Inde om- nib^o signū dabo: tāq̄ nō oibus dari possit: si aliūde dēt. a Ipsus sibi cauit i loco: an loco simplici: q̄a post p̄ri- cipia: an loco oportu- ne. Terentius i Adelphis Pecunia i loco. n. l. m. e. l. An pro de loco. b Idē hoc iā pyrthus factitauit: irridet q̄d poeta: verūtamē osten- dit officiū ipatoris hoc esse: ne se i piculū p̄ici- at. Sic Salu. Et i p̄iis actu p̄mp^o: & hoc to- tū q̄ i pallata: sed cō- cellum poetis fuit. pyr- th^o aut p̄itissim^o strata: gematō fuit: primūq̄ q̄ quē admodū ars: & disciplina p̄ calculos in tabula tradere: oñdit:

c Nimis cōsiliū ē de ocludēdis edib^o. Illd̄ rectū est & no- ua locutio: & supioris s̄sis. Nimis dabit hęc Thais mihi ma- gnū malū: p̄ sine dubio rectū ē. d Sane q̄ tibi nūc vir vi- det esse: hic figurata locutio: & p̄terea hypbaton iermixta: nā hic ordo ē: sane hic nebulo ē: ne metuas: an hic erit ordo & sensus: vt sit dicit̄ ne metuas sane. e Qui tibi vir vi- det ē: hic nebulo magn^o ē: et recte. nā dū obtinet̄ adolescēs: & ḡtate militis q̄ iā vir ē: & magnitudie q̄ magn^o corpe: q̄ v̄trūq̄ i illo vana esse meretrix: vt expta denūciat. Nebulo aut̄ vt ianjs: vel van^o aut mollis: vt est nebula dicit̄: & hoc yronicos dicit̄ ē meretrix frustra metuentem corripies Chre- metē. Sane igit̄ nimis cōsiliū rectū ē de ocludēdis edib^o: & dicit̄: nō ē: vt sit nō ē q̄ tibi nūc vir videt̄ cē: hic nebulo ma- gn^o ē: sic & alibi. Si te i platea hac offēdero p̄ hac nihil ē q̄d dicas mihi. alii q̄rebā iter hac habu: p̄isti: vt si nō ē q̄d di- cas mihi. f Quid tibi videt̄. Nō diceret miles: si stare in- finia: s̄ iā videt̄ tiore mutat^o. Quid videt̄: dubitū dicit̄ q̄d dī- ctū sit: q̄d videt̄: Ego sane hoc militē puro dicere: quē paula- tim a violentis atq̄ acrib^o p̄ripcijs ad terrore desidiāq̄ pdu- cit̄ umor. Nā p̄rio ip̄e p̄cedit: vt pote q̄ dicit̄: sequi: dū denū- ciat̄ p̄ deūctū post p̄ripcia referet̄ pedē: p̄ iā nihil ip̄e audeat̄: s̄ q̄nt̄ cōsiliū passū. deniq̄ vbi cōmin^o res gerēda ē: dicit̄ ma- ne: & cōtinet̄ irruentes ad postremū diffusus nescit̄ q̄d agat q̄d passū sp̄c̄tās q̄d agim^o ingt. g Fundā ubi nē. Mire

pass^o hoc ait: vel q̄a militē nolle videt: vel q̄a nō audeat ipu- gnare cōsiliū formidolosū: & aptū metuēti dedit̄ subtile t̄i- nā funda pugnāt q̄ cōmin^o nō p̄it. h Ex occulto. Qui nō audet̄ palā: s̄ honesta cā: nō q̄a timēt̄ ingt: s̄ vt fugiat̄ tāq̄ vbi hostes fugerit: nō sit turtū accedere. Fundā tibi: nō dicit̄ hactā: aut lācā. s̄ sagittā fundā: q̄ nimis lōge iactat̄: vt ex hoc iteruallo pauore offēderet: nō audētis accedere. & mire t̄i- bi: tanq̄ ip̄e pass^o nec hoc audeat. Sūt autē qui putāt hęc a Thaide ad Chremetē dicit̄: s̄ male: nō em̄ cōueniūt̄ ista mes-

reticis dicit̄ supiorib^o nisi q̄a mōet̄ meq̄ ex o- culto: dicit̄ p̄stātā ei du- dum videri militis: & ip̄m nō vidisse cū qua pugnatur^o sit: vt illos p̄- cul ex occulto meretrix cē. l. cum suis. vt alibi: Hos p̄i^o introducant: i Vt cēderes. Procedē- do cogeres: vt facerent fugā. k Faceret̄ sua gā. Deest rursus: vt sit rursus faceret̄ fugā: v̄ Asyntheton illatū est. Faceret̄ fugā: desiderat cōiunctionē em̄. vt sit faceret̄ em̄ fugam. l Sed ecclā Thaidem ip̄az. ecclā & ip̄am. P̄i- gura ē emphasis: quasi ecclā p̄ripcē belli te ip̄az p̄tra quā pugnatur^o ē: m Quā mox irruim^o Hoc pass^o i r̄ides militi- te dicit̄: & irruere p̄prie dicunt̄: q̄ cū furore p̄i- um incunt. n Oia p̄i^o exp̄i verbis q̄ ar- mis sapientē decet: anī aduerte q̄ntā v̄i habe- ant ad delectādū in co- mēdijs seuerē inq̄ cū a ridiculis p̄sonis p̄e- runt̄. q̄le est ap̄d Plau- tū: vbi miles suā for- mam admirās ait. Ni- mia est miseria: nimis pulch^o esse hominē. o Quā armis sapiē- tem. ὀυακόλογουεον ἰπ-

qm arma: aut eclipsis est: si subaudiāmagere: et mire nō, d̄- xit̄ me: s̄ sapientē: q̄d magis ridiculū est. p Qui scis an q̄ tubēā: & mire nō veli: sed tubēā dixit̄: tubēā p̄ velim: vt lu- beo Chremetē. q Dij vestra fidē: bona analogia q̄ leuio- ra laudauerat hic ex clamore iā debet. & hoc est q̄d sup̄ ait. Id rursū si negat laudo. Hic q̄ negat rursū male pugnandū esse: q̄ sup̄ reuerti nō poterat q̄n i p̄liū vel montū irruet. Dij vestra fidē nūq̄. a. ad. t. q. a. d. Mire egit p̄sonā admirā- tis p̄ ternā apostrophā ad deos. Dij vestra fidē: ad seipsum r̄ Quātū est sape. Ad militē. s Nūq̄ accedo q̄n. Ridicu- le pass^o nunq̄ accedo ad te dixit̄: q̄ nunq̄ recedit. t Quē abs te abeā doctior Nimis ipudēs assentatio se fieri doctio- rē ex militis sapientia. v Thais primū hoc. Vide amissam intētionē repetēde p̄ginis. non em̄ iā puellā: sed pactū exigite vt amator. x Cū tibi do. Pro cū tibi darē. y Quid tū postea: Aut dixi r̄dēdū erat: aut nō dixi. sed vide cōrumacā am meretricis i cōtēptionē p̄sonę militis: q̄ p̄ interrogatiōē pot^o: q̄ p̄ iductionē illū alloq̄ noluit. Rogitas: cōtēdōs ges- nus interrogatiue: z Quē mihi an̄ oculos. Corā v̄trūq̄ s̄- gnificat vt inepi militis dicit̄. An̄ oculos min^o est q̄ coramā pōt̄ & an̄ oculos lōge intelligi corā p̄ximitatē significat. a Quid cū illo agas. Oino meretrix nō putat̄ illū idoneū: cui reddēda sit oratio: cuiq̄ se purget̄ adeo ap̄d illā amicitig e^o p̄terfsum est. nā erat̄ q̄ diceret̄ se velle militi recōditi.

Abstergerē vulnera, Th. vbi alij: Sa. q̄ (malū) alij. fol^o
 Sanio seruat domū. Th. tu hosce istruē hic ego ero post
 p̄ripcia: idē oib^o signū dabo. Gn. illuc ē sape: vt hosce
 Instruxit ip̄us sibi cauit i loco: idē b̄pyrthus factitauit
 Chr. vidē tu thais q̄ b̄ rē agit nimirū cōsiliū illd̄ r̄ctū ē
 De ocludēdis ædib^o: Th. sane q̄ tibi nūc uir videt̄
 Hic nebulo magnus ē. ne metuas, Chr. q̄d videt̄ tibi
 Gn. fundā tibi nūc uellē dari: ut tu illos procul hinc
 Ex occulto cæderes faceret̄ fugā. Thr. sed ecclā thaidem
 Ipsā. vidō. Gn. q̄ mox irruim^o. Thr. m̄. oia p̄i^o exp̄i/
 Quā armis sapiētē decet. q̄ sc̄ an q̄ iubeā sie ui (ri cōsilio
 Faciat. Gn. dij vestra fidē quātū ē sape. nūq̄ accedo q̄n
 Abs te abeā doctior, Thr. thais hoc mihi primum
 Respōde. cū tibi do istā p̄ginē: dixit̄ hos dies mihi soli
 Dare te. Tha. q̄d tū postea: Thr. rogitas: q̄ mihi ante
 Oculos coram amatorem aduxti tuū Tha. quid cum

Ubi nolis cupiunt vltro. Plus intulit spei nō reuocando
 verbum quod expectabatur: hoc est volunt: sed cupiunt: et
 go variavit nō em̄ intulit volunt vltro. v Bene putas.
 Hoc est recte putas: sapiens vel intelligis. Virgī. Multa putas:
 f. q. a. m. l. vel conficis.
 vel putas disputas: vel
 putas cogitas. x lā
 dimitto exercitum. Di
 mi exercitus dicit: vel
 pace facta. vel vexatis
 hostib⁹. Ridicula ergo
 magnificētia dictu i ē
 cū sint facta deforma
 y Sanga ita vt fortes
 deq milites. d. fo. q. v.
 mire i cocū qui focum
 curat domi: quia mili
 tes vix fortiter pugnant: qui sunt memores domorū. vide er
 go quā virūq comitū ad inuendū praelium resq⁹ bellicas.

Dorax em̄ primus est ad res domesticas. Sanga vero cocus
 qui vicissi domi foco ministeriū saragebat. iz Domi fo
 ciq. f. v. v. m. domi & foci genitiui sunt. Cecili⁹. Decorā do
 mi. Plau. Quāq; domi cupio opperiar tamē. a Iamdu
 dum anim⁹ est in pate
 nis: Hic aperuit causag
 poeta cur & iuit⁹ Gna
 to iret ad litē: & libens
 domū redeat.
 b Fruges. Vrtilis &
 necessarius: a frugib⁹:
 que quod is fruamur
 dicta sunt: idē fructus
 & frumenta: Frui autē
 est vesti a frumine: que
 est summa pars gula:
 a quare etiam his que
 nec cibo nec poculo sunt frui dicimus: vt pote rebus venere
 & delectatione odoris: vsus auditus: & cetera.

Nolūt vbi vel vbi nol: cupiūt vltro. Thr. bñ putas.
 Iā dimitto exercitū vbi vis. Gn. sāga itavti fortes decet
 Milites domiq; fociq; fac vicissi vt memier. Sā. iādu/
 Ap⁹ ē i patēis, Gn. frugi es. Sā. vos me hac seqmī. (dū



Eregm scelet
 sta meū pple
 xe loqui. Nūc
 demū ego vi
 tiata ec cogno
 scitur a Thaide opor
 tūe postq; magnopere
 & diensa est: & retēa.
 nā stati consequentur
 nuptie q⁹: & Chere q
 illā vitiauit. a Per
 plexe loq. iō pplexe: q
 statuerat crimē p̄gis ce
 laā. b Scio: nescio: ab
 sit: audiui. Mire ex di
 cis oibus pauca decer
 pit. et ostēdit qd pple
 xe dixerit: & stomachū
 sequētis exp̄ssit. Domi
 scio flere puellā: nescio
 vitiatā: abijt eunuch⁹:
 audiui domi hoc ad
 enūsum. Ego nō affui
 tū hec fierent: acriter ira
 torū est ea repetere que
 pxime dixerint quib⁹
 trāscunt. vt. En ego victa situ. e. f. c Nō tu istuc aperte
 mihi dicitura es: quicquid istuc est. Nō est hec interrogatio:
 d Virgo cōscilla veste lachrymās obticet: Hec oia tixam
 esse significauerāt. Virgo obticet. Tacem⁹ cōsilia: vt Hec ta
 tui demēs: reticemus dolores: vt ne verere ne retice: obtice
 mus quorum nos pudet: vt in phormione. Heu quidnam

Quintus Actus. Thais: Pythias.
Quērgi scelestā meū pplexe loq; scio: nescio: abijt
 Audiui. ego nō affui. nō tu dicitura istuc mihi
 Aperte es q̄cquid est. ygo cōscilla veste lachrymans
 Obticet: eunuchus abijt: quamobrem quod factum ē
 Taces: Py. qd ego dicā misera: illū eunuchū negē fuisse
 Tha. Quis fuit igitur: Py. iste chærea. Tha. q̄ chærea:
 Py. iste ephēbus frater phedriæ. Th. qd ais venefica:
 Py. Atz certe cōpi. Th. qd is (obsecro) ad nos: aut cōpobrē
 Adduct⁹ ē: Py. nescio, nisi amasse p̄aphilā credo. Th. hē

obitices. c Eunuchus abijt. Nō Chærea
 Sed eunuch⁹. nō fugiet
 sed abijt dixit. f Quā
 obrē qd factū ē taces:
 Hec a syntheta i stātis
 dūg vultū habitumq;
 demonstrant. g Quis
 fuit igit: Hec miatue p
 nūciāda sūt: aut quā
 iuita idicat: aut dubi
 tat de noie ignoti: aut
 trepidat p timorē: aut
 vt non videat scisse cū
 fuerit factū: aut qd nō
 libēter dicat e⁹ nomer
 cui irascit: h ego agnos
 sco ancillarū consuetu
 dinē: q̄ obliuiose sunt
 dūag. h Ephēbus iste
 scilicet Phedria. Ephe
 bus nomē ad gratem
 rettulit: nō ad facinus
 cōmissum. Iste ephē
 cito ostendit cur iste eu
 nuchus creditur.

l Quid ais venefica: Redie rursus ad iracūdiām. aptum
 conuictum & comicum in ancillas veneficas. vt pote venef
 ca lupa: vipera & sacrilega: & cetera. k Quid is obsecro
 ad nos. Non rogantis est obsecro: sed dolentis. l Nisi
 amasse credo. p. Deest q; vt sit. nisi q; vt supra.
 m Nū id lachrymar ygo, vt supra. lō ygo sero trūphant

Quintus Sctus

pro ob id. n. Id opinor. Callide Pythias opinor dixit: cū sciat. o. Quid agis sacril. ga. sa. u. x. e. s. Nā primo scelestā det. de venefica: postremo sacrilega. p. Istuccine intermi- nata sum hic abiēs tibi. Moraliter. Illuccine intermiata sum. Illuccine intermiata sum: p. nō illuc tibi comminata sum.

Illuccine. i. f. h. a. t. appa- ret hęc post se. nā esse mandata: nā supia nō meminit: s. dixerat: tā- tum hos pri^o introdu- cam: & que volo sim^l i. p. h. c. e. q. Quid facerem Ita ut iusseras soli credita sūt. dixerat ei pri^o Chereę edicē. v. q. a. e. adent. **Q**lusti. s. yncopē metaplasm^o p. i. u. s. s. i. s. t. i. r. Scelestā ouē lupo cōmisisti. Be- ne dilatū tot occasio- nibus puerbū psonę Thaidis ascriptum est: cōtinet em̄ foemineam reuerentiā meretricium sensum: reditq; rursus ad minora cōuitia: q̄a videt se esse confictam: & est puerbium.

Quē. l. c. sic mihi da- ta p̄ba. videt plura fu- isse dictura: nisi supue- nisse. Cherea. r. Quid illic hois est: p. genitiuū casum in^o turiose dicit: p. nominatiuū honorifice. Quid illic hois est: nō

cōtinuo agnoscit hūc hominē meretrix: quia & si adhuc en- nuchi veste idur^o ē: attamē exiit: Spadonis icēsu vultūq; hūc: mutauit: & p̄ter vestē tot^o i. Chereā rediit. v. Hora mea tace obsecro. Blande ac puellarit̄ arripet: x. Tace: nō silentiū indicentis est: sed securā facientis: vt. Tace egomet conueniam ipsum.

y. Habemus hominē Mire hominē dixit: vt reum. lube cōprehēdi: pro cōprehēde: vt lu- bere velle significat.

z. Et quantū potes; Deest cito.

a. Quid illi faciem^o. Subaudiē cōprehen- so. b. Quid faciam: rogas: Moraliter exp̄s sic: puelle stupentis ver- ba: & nō habentis. qd respondet ad ea que dicta sunt.

c. Vide amabo si non eum aspicias os impu- dens videtur. Mire ab eo quod respondere co- perat: ad aliud transfer mirata confidentiam Chereę id est non est. tum que est eius. Non est impudēs inquit nō est nisi similis impudēs

Misera occidi iscelix: si qdē tu istac vera p̄dicas. nū id Lachrymat virgo: Py. id opinor. Th. qd ais sacrilega: Istuccie inmiata sū tibi abiēs hīc. Py. qd facerē. ita vt Iusti soli credita est. Tha. scelestā ouem lupo cōmisisti. Disputet sic mihi data p̄ba eē. qd illic hois ē. Py. herā Mea tace obsecro. saluę sum^o: hēm^o hoies ip̄s. Th. vbi Is ē. Py. hē ad sinistra videt. Th. videt. Py. cōphēdi iube Quātū potes. Th. qd illi faciem^o stulta: Py. qd faciam Rogas: vide amabo si nō cū aspicias os ipudēs videt Tha. Non est. Py. tum quæ eius confidentia est.

ti. sic alibi. Veritas mē. sic in est. i. v. a. v. f.



A Pud antiphonē vterq; pater & mater. Etā rediēs in vicinā suā causam redit Cherea: cur nō muta- uerit vestē. Oportuit at: et d' necessitate argumti fu- erāt: sed illud magis mirū. q. i. ca dom^o pre: qua in sdes in- troeundū erat adolecentulo qui nullo mō introire posse- mus: inferi aut cui hęc redierit. e. Quin videret me: Quin mo- do p. quo minus. d. Dū. a. h. f. Antipho- nis. f. e. Notus qdā obuiā venit. An nor- qui me posset agnosce- re. an q. me nouerit. id est amic^o. i. Quan- tū qd. Deest vlociter. g. In angiportū. Vide illū nō vitallē sub vna clausula his idicere in- pedes. In angiportum Angiportum dicebāt

vt cū meretrix virginē a Cherea vitatā audis- set: et cū turpi hitu i- cedere iturere: cū reū vi- tiatę p̄gisiputaret. a. Apd antiphonē dixit i. domo ei^o. b. Vici- p̄: & mater. Nō vter- q; pater: & vterq; ma- ter: s. vterq; patēs: q̄a pater & mater q̄si de- dita opa domi erant. Nō tā mirum si domi

A Cherea: Thais: Pythias: Pd' antiphonē vterq; m̄ & p̄: q̄si dedita opa Domi erāt: vt nullo mō introir posse: qn videret me: iteri Dū ante hostiū sto. not^o mihi qdā obuiā veit. vbi vidi Egomet i pedes quantū q̄o i angiportū qndā desertū

erāt: sed illud magis mirū. q. i. ca dom^o pre: qua in sdes in- troeundū erat adolecentulo qui nullo mō introire posse- mus: inferi aut cui hęc redierit. e. Quin videret me: Quin mo- do p. quo minus. d. Dū. a. h. f. Antipho- nis. f. e. Notus qdā obuiā venit. An nor- qui me posset agnosce- re. an q. me nouerit. id est amic^o. i. Quan- tū qd. Deest vlociter. g. In angiportū. Vide illū nō vitallē sub vna clausula his idicere in- pedes. In angiportum Angiportum dicebāt

vicum e non parui: angiportus ergovia publica. h De
 fertum. Deest fugiens. i Ira miserimus fui: id est fatiga
 tus: lassus & languidus sum dum fugio: & honesta locutio
 est: vt miser amado: miser currendo. k Neqs me cogno
 sceret. Nota improprie dictu pro agnosceret. l Sed est ne
 hec Thais quam video: tam pridē ipse visus nunc primum
 videt. m Hereo. Incertus remaneo: atq; desigor: primus
 metus admittit cōsiliū:
 sed cogitatio reddit
 confidentiā. m Hē
 qd me aut. q. m. f. Coli
 ligit se rursus ad ipud
 tiam Chærea: & vide
 si nō eadem est auda
 cia in Chærea: que in
 suscipiendo facinore fu
 it. &

Quid mea au
 te. q. m. f. Opportune
 se cōfirmavit: qui si ex
 timuisset: & fugisset:
 nihil nuptie promoue
 rentur. o Bonevir
 dore. Hoc totū figura
 te dicit: vt meretrix: &
 subtiliter. Nā scit Chæ
 ream esse que alloquit
 non eunuchum: & hic
 magna occasio datur
 meretrici ad eundē ado
 lescentis: qui habitum
 nō mutauit: & adhuc
 quasi eunuchus: & ser
 uus est. Bone vir do
 re salue. Maior obui
 gatio est per hanc dili
 mulatione: Thaidis ad
 uersus Chærea: q; si il
 lū id quod e appellet.
 p Hera factum. Nō
 potuit subtiliter rīde
 re Chærea: q; accōmo
 dare se interrogati

q Satin id tibi pla
 cet. Hoc potest: non si
 gurare dicit: sed aperte
 r Vnā hanc noxiā ad
 mite. Trisyllabo noie
 noxiā dixit: quasi no
 xam. Sic alibi dictum
 est Dnam eē extra no
 xiam. s Si aliā ad
 misero occidito: verba
 seruorum: quib; nihil
 horribile est post præ
 sentes plagas: & nō ce
 ditō: sed occidito: et nō
 alias dixit: quasi illa
 dixerit adhuc trisfor es
 vri fugitiuus: t Nō
 meam seuitiam verit
 es. Vt fugeres: hanc me
 tui ne me criminaretur
 tibi: perfecte imita^o est verba fugitiuorum: q apud dños fa
 ciunt comprehensi. v Vitiare ciuem bonam. Bonam in
 tulit ciuem: quod plus est q; virginem. auxesis grada: im fa
 cta. x Conseruam esse credidi. Sed admirabiliter confer
 uam dixit. & hoc ipsum se mirabiliter pronunciatōū est: tā
 quam miserabiliter crediderit conseruam esse: que eius erat:
 atq; eam quasi cōseruam vitiare debuerit. x Conseruā.
 Opportune stomachabatur Pythias facta mentione con
 seruē. y Vix me contineo: quin inuoluem in capillū. Mi
 neq; itē proprie foeminarum sunt: & in se: & in alios vngul

bus sauentum: vt vnguibus ora foror foedans & pector
 ra pugnis. sed inuoluem ab auibus tractū est: vt apud Vir
 giliū. Predam pedibus circūvolat vncis. Ergo hoc gestu:
 & dicto: & corporis motu est. ad iuuandum. z Inuolē
 in capillum. Apparet more veterum intonsum esse. a Et
 am vitro derisum aduenit. Mire hoc addidit ad occasiōē:
 saltem quod non fugeret. b Quid ita vero. Abeam sub

auditur. Vero autē yro
 nicos pronūciandū
 ē. sane debere dicimur
 pœnas pro iniuria ei:
 cui iniuriam fecerim?
 quas se non debeturā
 Chærea: vt furcifero di
 cit Pythias si illi eodem
 intulerit in seruilī habi
 tu cōstituro. Si id fe
 cerim Si inuolauerim in
 capillum eius.
 c Missa hęc faciam?
 Que hęc scilicet iocula
 na & fustia. d Nō
 te dignū Chærea feci
 si. Artificiose meretrix
 ab eo quod licuit: ad
 id quod oportuit tran
 sit: nec tractat quid sit
 legitimū: sed quid ho
 nestū: itaq; totā illam
 partem factā accusadi
 omittit: & a suo deno
 tibus persone adolese
 tis obiurgat: sicut enim
 vno verbo obitari pos
 se: licuit mihi in domo
 meretrici. f. & contra
 meretrici: ne videatur
 irrationabilis audacia
 illa: cuius a poeta indu
 cta est. Non te dignū
 c. f. Dignū. pro digne.
 aut deest facinus: vt sit
 nō te dignū facin^o feci
 si. mira accusatio: mix
 ta laudi: & blandimē
 to. e Nam si ego. d:
 Et deē: vt sit ordo: nā
 est maxime: & hū ad
 ditum est maxime: vt
 appareat: quod est di
 gna pati sit meretrix:
 nō tū maxime digna
 pati Thais ē. f At tu
 indign^o: qui faceres ta
 men recte dixit. quare
 tuor em sunt modi in
 huiusmodi rebus: ita
 vt aut vterq; dign^o sit:
 aut vterq; indignus:
 aut alteri digno: alter
 indignus: aut ecōtra.
 g Neq; ad eol quid
 nunc con. c. f. d. Intelli
 git Thais amari virgi
 nem ab hoc: & ideo sic ait: vt cōcliet nuptias: nam satis si
 gni est: q; eunuchi habitum propter hanc sumpsit: & vide
 quemadmodum ad captionem nuptiarum transeat: vt qd
 dicere non audeat Thais ostendit adolecenti coniecturis: que
 tentat scire amantem virginem: & viam ostendit petēdie
 sibi vxoris. h Hoc mihi beneficiū Chærea. Blande no
 men repetitum est Chærea. i At nunc de hinc spero eter
 nam inter nos gratiam fore: Thais. Nunc iam Chærea vera
 veris equiperās recedit a iocularibus. Sepe ex huiusmodi re:
 hoc est turbulenta. k Quapiam. Quecunq; vel aliqua:

Dedi. inde itē in aliud: inde in aliud. ita miserimus fui
 Fugitādo ne quis me cognosceret. sed est ne b thais quā
 Video: ipsa est. hereo qd faciā. qd mea aut: qd faciet
 Mihi. Tha. adeamus. bone vir dore sale. dic mihi
 Aufugistin: Chę. hera factū ē. Tha. satin id tibi placet:
 Chę. Nō. Tha. credin te impune abiturę. Chę. vnā hęc
 Noxiā mitte: si aliā ad misero vnq; occidito. Tha. nō
 Meā seuitiā veritus es: Chę. nō. Tha. qd igit: Chę. hęc
 Metui ne me criminaretur tibi. Tha. quid feceras?
 Chę. paululū quiddā. Tha. cho paululū ipudens. an
 Paululū esse hoc tibi videtur virginē vitiare ciuē bonā:
 Chę. Conseruā esse credidi. Py. cōseruā. vix me cōtineo
 Quin inuolē i capillū. mōstrū etiā vitro derisū aduenit
 Tha. Abi hinc insana. Py. quid ita vero abeam. credon
 Isti quicquam furcifero: p̄sertim cum se seruum
 Fateatur tuum. Tha. missa istęc faciamus:
 Non te dignum chærea fecisti. nam si ego digna hac
 Contumelia sum maxime. at tu maxime indignus.
 Qui faceres tamen: neq; edepol quid consilij
 Capiam scio de virgine ista: ita conturbasti mihi
 Rationes oēs: vt eā nō possim suis (ita vt equū fuerat:
 Atq; vt studui) tradere: vt solidū hoc pararem mihi
 Beneficiū chærea. Chę. at nūc de hinc spero æternā iter

K

Quintus Actus

I Quid si hoc volu
it quispiam deo: pleracq;
repentinis impulsione
nata: mirisq; pueribus
deo ascribi solent: vt
descendo hęc ducente
deo flamma inter & hos
stes: et hic me digressu
vris deo appulit oris.
& Salustius: Vt tanta
repente mutatio non si
ne deo videret. Quid
si hoc q. u. d. vult amo
re intelligi deū.

m Egdē pol in eā pte
accipioq; & volo. vt
eterna inter nos sit gra
tia: & ex malo princi
pio cōpleat magna fa
miliaritas: et volo: eue
nire subaudiit: & est sy
lepis tertia. n Im
mo ita quæso: vtrū me
retrice: an deos: quæso
em vtrūq; accipi pōt:
an quæso vnū.

n Hoc scio: scio vñ sci
at Thais. inepte queri
tur cū ipsa res damnet
nuncq; hęc conditionē
substitu. Chærea: vt p
eunuchō etiā seruo se
figeret sine amoris im
pulsu p Nūc igno
sco tibi. q; culpa nō sit
hois sed amoris.

q Nō adeo inhūano
ingenio sū. Hoc ē im
mitis nō sum q; tū pu
tas vt. Nō obtusa adō
gestamus pectora pœ
ni. r Neq; tā impe
rita. i. nō expta s vt
quid. a. u. n. Non inhu
mana: q; hō. nō iperi
ta: q; meretr: & neq;
cā impita ingt. q. d. ne
q; tam pudica sum. vt
qd amor valeat nesciā
r Te quoq; tā Thais.

bene quoq; nō. em tā
hęc ita amat: vt negli
gar illā: sed hęc illi cā.

v Pol tibi ab illi chę
rea carit. facere tanq;
soleat capillū ac vestē
cōfundere q; amauerit

x Nō ausim: p non
audebo: & ē verbum
hui' tēporis tātū non
ausim: vtrū ppter æta
tē: an ppter fratrem suū
Phædrā pot'. y Ni
hil tibi quicq; parelco
quartū: aut nihil p nō

Definas: p eo qd ē
define: aut deest fac: vt
lic fac definas.

a Ego me tuę cōmē
do et pmitto fidei. satq; amatorie vt apparet. nē maxie captū
Chærea: ac mancipatū virgini. cōmendamus nos cognuis:
cōmittimus ignotis. ergo auxels est maioris officij iudei cir
ca Thaidē b Te mihi matronā cupio: te adiectiui vim
habet ex aio supplicanti s habitū adoleſcētis ostendit.

Nos gratiam fore thais: sæpe ex huiusmodi re quapiā

Ex malo principio magna familiaritas

Conflata est. ecquid si hoc quispiam voluit deus.

Tha. Equidem pol in eam partem accipioq; & volo.

Chę. Immo ita quæso vnum hoc scito: contumeliæ

Nō me fecisse cā: sed amoris. Tha. scio: et pol ppterea

Magis nūc ignosco tibi nō adeo inhūano ingenio sum

Chęrea: neq; tā imperita: vt quid amor valeat nesciam.

Chę. Te quoq; iam thais (ita me dij bene ament) amo:

Py. Tum pol tibi ab isto chęrea cauendum intelligo:

Chę. Nō ausim, Py. nihil q; tibi credo. Tha. definas.

Chę. Nun ego te in hac re mihi oro vt adiutrix sis.

Ego me tuę cōmēdo & cōmitto fidei, te mihi patronā

Capio thais. te obsecro emoriar. si nō hęc vxorē duxero.

Tha. Tamē si pater. Chę. quid: ah volet certe scio ciuis

Mō hęc sit. Tha. paululū opperiet si vis iam frater hic

Ipsē aderit virginis. nutricē accersitū iuit: q; illam aluit

Paruulā. in cognoscendo tute ipse hic aderis chærea.

Ch. Ego vō maneo. Tha. vis ne iterea dū is venit domi

Opperiamur poti': q; hic añ hostiū. Chę imo p cupio.

Py. quā rē actura obsecro es: Th. nā qd ita: Py. rogitas:

Hūc tu in gdes cogitas recipere post hac. Tha. cur non?

Py. crede hoc meę fidei: dabit hic aliquā pugnā denuo.

Tha hau: tace obsecro. py. pauq; pspexisse eius videre

Audatiā. Chę. nō faciā pythias. Py. nō pol credo chęrea

Nisi si cōmissū nō erit. Chę. qn pythias tu me seruato:

Py. neq; pol seruandū tibi q; dare ausi neq; te seruā.

Tha. Apagete. adē optime ipse frater. Chę. perij hercle

Obsecro abeam? intro thais, nolo me ī via cū hac veste

e Emoriar: si nō hęc
vxorē duxero: vide a
morē adoleſcētuli: cul
in ipso flore nihil dul
cius vita ē: spā tū despi
cere: si sibi hęc vxor nō
dat. d Tū si pater.
ecyppis: aut apollope
sis secūda. e Quid:
ah volet certo scio. Ah
quid deest dicat: sed
ista oia ad cōfirmatio
nē valēt. f Ciuis mō
hęc sit: Mire hinc vo
tū cōuersus: qui timet
potuit nō ducit vxo
rem. g Paululum
opperiet. f. v. Adō cū op
bari potest. h Ego
vō maneo: Vero mō
consentitū est aduer
biū: alias cōfirmatio.
alias conuincio: alias
participia yroniā tuā
vt Egregiā vero laudē
& spōia ampla refer
tis. i Domi potius
opperiamur q; rē. Non
ignara ille cōrari meę
retrix: nō solū Chęrea
retinet: vtrū etiam vo
cat: vbi virgo est: & la
tis callide utrogat:
an velit q; nesciat vel
le. k Immo pœu
pio: Amatorie non vo
lo: sed cupio. l Hūc
tu in gdes. Pronomen
in his plus valet q; at
cusatio: Hunc tu in g
des cogitas. Mire cum
ille iam velit cogitas d
xit. volens vt nō reco
gitet. m Cognas. r
Per ancille verba vult
ōndere: q; sit tractan
dorū adoleſcētū exp
ta meretr. n Post
hac. Post hoc factum:
post hęc audaciā.
o Crede. h. m. i. Pud
lariter dixit meę iudei.
p Dabit. h. a. p. Pug
nā pro stuprū dixit. vt
At nō iucere leges.
nocturna q; bella s rē
ti: & iugis factus: vt
Lucillus: vicini? o lo
cit: & magnā pugna
uimus pugnā. Dabit
aut p pte p iducet: vt
Magnam dabit ille rui
nā. ar: onibusq; f. f.

q Hau. tace obsecro.
Au interiectio est p
batę mulier: vt apud
grecos xv. r Parū
per. vi. e. au. Parū yro
nia est: vt nō sensille.
e Vno sed m
mon. Hinc et
Vergiliū. Illa
cedam iusto
nōbre anli. hō
molera hō. hō
loquid an hō
lucan gerant
vra ita dicit q;
vultū mēto
vultū com

sed pspexisse dixit: iā nō sit expianda illi' audaciā q; pfecte
cognia sit. s Nō fa. py. Bñ & morat. appositi pythias
r Nō pol chę. zc. Iocularit vt ille Pythias dixit: ita hęc Chę
rea. v Quin Pythias. Iterū nomē vultuose est additum.
Quin p imo. x Neq; pol ser. zc. Torū ioculariter: & qe

sticulose: vt puellam cum adolescentulo fabulari videas.
 y Adest optime ipse frater. Optime oportune: & nō est ad
 ditam cuius frater: vt pote in re manifesta. 3 Nolo me in
 via cū. h. v. Subtilis
 adolescēs (quia nihil p
 fecerat dicendo percū
 pio) inuenit causam:
 qua tandē ingredi pos
 sit. a Quāobrē tā
 dem: p. n: interrogatio
 hęc increpationē conti
 net impudentissimi fa
 cti: b An quia. Hęc
 interrogatio inuisionis plena est in eū: quem nihil pudet.
 c Id ipsum. Hoc veluti molito vultu dicit: adeo vt imite
 tur dictū vultū: d Virgo vero yronicos
 n am ironia est. vt: Egregiā vero laudē. Virgo. Quasi quæ

minime pudicitie statū: ac verecundiā virginalis veneretur:
 e I Prę sequar. Manifestū est cur meretrix docta capiedos
 iuuenum prę ire velit Chæreā in consequēdo ipsa sit tardior.
 vult em liberū sine ar
 bitris cū puella eē col
 loquū: & licitū amo
 re: nisi forte putamus
 Terētū hęc sine cā ses
 cisse: q fuit artificiosissi
 mus poeta: nā neq; ip
 sa ingredi cū Chæreā:
 neq; ingredi simul per
 mittit Pythiā. f Tu
 interogatio inuisionis plena est in eū: quem nihil pudet.
 Pythias relicta est ob
 no pauore suo senē compellere ingredi ad meretricem: & p
 sentem fieri ad confirmandas nuptias.

Videat. Tha. quāobrē tandē. an q̄a pudet. Chę. id ip̄m
 py. Id ipsum. virgo vero vitiata.
 Th. Ip̄ seq̄r. tu istic mane vt chremē itroducas pythia.



Pythias. Chremes. Sophrona.

Vicquid veni
 re in mētem.
 In hoc loco
 cogitantis di
 spuratio est a
 pud seip̄a pythie q̄te
 nus parmenonē dolo
 possit viciā.
 a Quidnā: sic Cice:
 Que nā quidnā refra.
 b Qui Quō: vel vt.
 c Qui hunc. f. n. Pro
 prie supposuit. Nā vt
 subduci dicit: q̄ nolū
 admittē: ita supponi
 q̄ nō desideramus. sic
 Pla. Huic supponitur
 hyrcus vnerus nausēa:
 d Moue vero nutrit.
 Vero pro interiectione
 posuit stomachāris.
 e Video sed nihil pro
 mouis. Hinc est illud
 Virgilianū. Illa gradū
 celerans studio prope
 rabat anili. scilicet non
 re celabat: sed studio.
 f Promoues. Proficis. g Ama
 bo quid autē cognoscit nec: Exhibitum spectatori est qd post
 scenam geratur: id est agnitio puellę h At memoriter.
 Plus intulit: q̄ interrogabatur: nam magna sunt signa: in q
 bus anilis memoria non erat. At memoriter: respōsionis bre
 uitas attulit compendium perquirenti: ne plura interroget.

Vicqd veni imētē nē possit m: q̄dnā: q̄ rferā
 Sacrilego illi grā: q̄ hūc supposuit nobis. C. mo
 Oci te nutrit. S. moueo. C. vidō: s; nihil pmoues (ueyo
 Py. lā ne ostēdisti signa nutriti. Chr. oīa, Py. amabo qd
 Ait: cognoscit ne: Chr. ac memoriter. Py. bene e depol
 Narras. nā illi faueo virgini. ite itro: iā dudū hera vos
 Expectat domi. virū bonū ecclū pmenonē icedere huc
 Video. vidē vt ociof sit. si dijs placeat: spero me habē
 Qui hūc meo ex cruciē mō. ibo itro: d' cognitōe vt certū
 Sciam: post exibo: atq; hunc per terrebo sacrilegum.

i Nam illi faueo vir
 gini. Quasi diceret. Illi
 faueo nō Chære: & si
 mul causa est cur illis
 vicis cupiat: quia sci
 licet multum illi faueo.
 k Virum bonū. Iro
 nia: l Eccum Para
 menonem incedere vi
 deo. Res odio dignior
 nouitate: scilicet inces
 sus: m Vide vt oc
 osus sit: Inuidet illi se
 curitatem: quem solli
 citum redditura est: nō
 enim vlla alia erit vin
 dicta post: p̄ter istā.
 Vide vt ociosus sit.
 Vultu dicit: et gestu cū
 esse securum: & mire
 poeta hęc describit:
 vt rep̄te ostendat cō
 motum esse.
 n Si dijs placeat. Pro
 prium est exclamantē
 indignitate alicui re
 o Spero me habere: qui hunc meo ex cruciē modo. Pro
 habituram. Aut spero: pro credo more suo. Meo modo. Id
 est: vt volo. p Ibo itro vt de cognitione certum sciam.
 Eleganter defatigare Parmenonem nō necessarium putat.
 sed ex occasione: nam post dicit: se ire itro: exitura autē: vt
 ipsum in timorē coniciat.

Quintus Sæctus.



R Euiso quidnā Cherea, h. r. a. g. q. f. a. r. t. Astu pro astute: modo aduerbiū est: & alias nomen vt iam in astu uenit b Diu uestram fidē. Modo non in uocantis est: sed admirātis: & est figura per ekphrasin facta: c Nam ut amittam q. e. a. Dicit

id ad illecebrā fuit: qd cogni^o ē cito. n Que. d. i. f. Apud amantes. f. o Videi nihil mūdi^o. Bū uidei nō em sunt: Videi. m. n. n. c. m. q. n. zē. Bona uarietas: nā hęc oia p magis aduerbiū pferunt: nec oia per cōparatiuū gradū. p Nec magis. c. q. n. m. c. More suo. ne diceret cōpositū: aut deq̄a

tum dicere deberet: qd ei amorem: & difficultatē mū & carissimum. d Difficilimū. Quia uirginē: quā amabat. e Carissimū. Quia meretrice auara. f Virginē. q. a. Apoteosis. secūda. g Cō feci. Primo q̄si obli^o. dicit superioris transit ad uirginē: deinde addit causam ex abundātia: q̄ dixisset amorem cōfecit: posset intelligi cōfecit expediri: perieci: aut uero uirginē cō feci: quid intelligimus: nisi hoc unum: q̄ insul tancer parmēno cōfecit cōfectam uirginē: q. d. suparatā: atq; de uictam: nā pprie hoc uerbū conuenit gladiatori^o his qui grauis simis uulneribus occubuerunt. sic Cice in Ca tilina Gladiatori illi cōfecto & sauto. conuenit ergo seruilib^o p̄bis velut iocose uernilif tātanti rē cōfectam esse in puella uirginē: & non exhiberi Chereæ dānū uel negociū a meretrice auara. h Id uero ē. Vero nisi ornā tūū esset nihil signifi cāret. i Palmariū. Palma dignū. k Quō. a. m. ig. e. m: Opime nō meretricis dixit: sed poti^o meretricū. l Matu re. Cito & an tps. m Ut cū cognouerit. Suauiter nō uenit. sed cognouerit dixit: qd ē plenu^o p̄spicaci. Ut cū cognouit. Bū addidit mature: Fere ei cito cognouisse obsuit: sed

Parmeno. Pythias.
R Euiso quidnā cherea b rere agat: q si astu rē tractas Dij vras fidē qntā & cōp̄ā laudē capiet par uit. Nā ut omittā qd ei amorē difficulti^o: et carissim^o a (mēo. Meretrice auara surripui uirginē quā amabat: eā cōfecit Ut potiret sine molestia: sine sūptu: sine dispēdio: tū b Altere id vō ē: qd ego puto mihi palmariū me r̄ppisse Quo mō adolefcētul^o meretricū i genia: et mores posset Noscere mature: ut cū cognorit p̄petuo oderit quæ dū Foris sūt: nihil uidei mūdi^o: nec magis cōpositū q̄c̄q̄: Nec magis elegās. q̄ cū amatore suo cū cenā liguriūt Harē uidere ingluuie: fordes: iopiā: quā ihonestē sole sit Domi: atq; auidē cibi. q̄ pacto ex iure hesternō panē Atre uorent. nosse oia hęc: saltis ē adolefcētulis. py. ego Pol te pro istis dictis: & factis scelus uiciscar: ut Ne impune in nos illuseris.

tius. ut s. Hic nō ius it min^o inep^o mag^o se uer^o. q Que. c. a. f. e. c. Vnū cū p̄posito: al terū cōiunctio: et dē hęc figura liptotes. r Liguriū. omo tou λιγυροῦ sc̄p̄ū grego suauē intelligit. liguriē dē q̄te elegat. & more lenū multo fastidio suauiora queq; degu s̄iat. s Harū vi in glu. Ordo erit harū uide ingluuie: fordes: in op̄ā. q̄ ihonestē sit do mi. i. cū sole sit: ut q̄ notat: atq; auidē obli^o q̄ cū foris sunt cōnant. t Quo pacto. t. i. Cōpositū: aut dect madē dū: aut maceratū: aut emollitū: nā apparet et sordidū eis: et q̄si acer: ut dur^o uiterq; panis: q̄ ex iure hesternō sic comedē^o: cui cōtrariū sal. fuit de delictis milī tū loquēs. Panes ei in dies mercari inquit. v Ex iure hesternō: panē atrū uotēt: Hoc ē ut qdā uolunt ex anti q̄tate mucidū: q̄si panē mucidum: hesternō iure accipiētēs deglutit unt. x Ego pol te p rē. Miro artificio potē: & ab initio nō pla

caē pythias: nec i gr̄as redit Chereæ: et isup nūc mire a parmēno irritat mag^o: ut p cā parmēno terrat: adeo ut eū igre di ad Thaidē cogat senex: & demū p senē nuptē cōfirmet: hęc ergo artificib^o et erudit^o: cetera spectatori^o poeta exhiby



pythias. Parmeno.

Roh deū fidē
facim⁹ foedū.
Vim magnas
ōndit: deorū
implorans si
deq: q̄ in hoc negocio
nimis sit humanū con
filiū. a Proh deū si
Simulata p̄turbatione
sui parmenonē terret
pythias. a Proh de
si. Hęc singula p̄nūciā
da sunt pauido: & at
tonito vsu. b Foedū
dū. Crudele. Sal. Foedū
oculi. c O infelicē
adolescētulū. Plus est
miseriā adolescētis dū
cere pythiā q̄ irasci ei.
d O scelestū parmēo
nē. Vt verba sunt: per
it p̄fecto miser adole
scēs: cū i eodē peccato
irascit parmenonē py
thias nō Chreog.
e Miseret me. Hęc oīa
q̄ scū loquit: et fingit
se nescire q̄ aīstiat par
meno. f Quē futu
e. d. ex. i. eū idi. Graues
poenē: q̄ possūt ceteris
documentō eē: exempla
dicuntur. Quē. f. d. e. i.
Mō p̄ idigna foeda cru
deliaq: significat: vt at
q̄ illi miserū: vt. Quā
illē turba est: an quā
loquit: an q̄ oīdat ex
vultu: ac dicitis: sed ap
paret ex vultu pythiā
turbā dicere: vt in An
dria. Quidnā. p. e. v. ve
reor quid fiet. o. v. f. n.
q. h. e. t. a. g Rogi
tas audacissime. Tostū
b terribile est i gestu: ac
vsu pythiā: ac nimis
vilitatū: & foemineū.
h Perdidisti: sū quē ad p. eu. Artificiose n̄ accusat qd pec
cauerit aduersus Thaidē: q̄ ex poena adolescentis plus de
leat q̄ sibi irascatur parmeno. i Dū studes. d. v. n. Bene

Roh deū fidē: facim⁹ foedū: o infelicē adolescētulū. o
Scelestū p̄menōē: q̄ istū huc adduxit. Pa. qd ē:
Me. itaq: vt ne id vidrē misa huc effugi for: (Py. m̄fet
Futura eē dnt exēpla i eū idigna. pa. o iuppit̄ q̄ (as q̄
Illec̄ t̄ba ē: nū nā ego p̄ij: adibo. qd istuc pythias: qd ais
In quē exēpla fier: Py. rogitas audacissime: p̄didisti istū
Quē adduxti p̄ eunucho adolescētulū: dū studes dare
Verba nobis. pa. qd ita: aut qd factū ē cedo: Py. dicā.
Virginē istā quē dono data ē. scin eam hinc ciuem esse.
Et fratrē eius apprime nobilē. Pa. nescio. Py. at qui sic
Inuenta ē. eā iste vitiauit miser. ille vbi id resciauit esse
Factū frat̄ violētissimus. Pa. qd nā fecit: Py. colligauit
Eū primū miseris modis. pa. hē colligauit eū: Py. atq
Equidē orante (vt ne id fieret) thaidē. par. quid ais:
Py. Nūc minatur porro id se facturū qd m̄echis solet:
Quod ego nūq: vidi fieri: neq: velim. Pa. qua audacia
Facere tantū facim⁹ audet. Py. qd ita tātū: pa. an nō tibi
Hoc maximū ē: q̄s homo p̄m̄echo vnq: vidi i domo
Meretricia deprehendi quēq: py. nescio. Pa. at ne hoc

studes dare: neq: enim
dedisti. k Quid ita.
Deest dicit: vt sit quid
ita dicit. l Son eā
ci. h. e. Abūdat quē ad
modū supra. Quam
amabat virginē eā cō
facis sine molestiā.
m Et fratrē eū eē ap
prime nobilē. Hęc ad
terrorē. & gratiā aucta
sunt: nā primo virginē
posuit: post ciuē: ad vl
timū nobilis sororem.
n Nescio. Perturbat
Parmeno: nec negare
potuit: nec cōsentire vo
lebat: sed quasi defensi
onis loco dixit nescio.
At q̄ sic inuēta est. Fas
cile est credat quod ne
sciat: ergo pythias non
laborat: vt suadeat ci
uē esse. o At q̄ sic in
uēta est Magnū horro
rē incutit audētī: non
accusando: sed miserā
do Chreeram. p Fra
ter violētissimus. Hoc
inuētū est: quod dare
ad nobilē. p Colliga
uit primo cū mira tar
ditas ad torq̄ndū par
menonē simul eūā rell
ctus ad succurrēdū lo
cus. q Atq: equi
dē horāte ne id faceret
Thaidē: adeo violētissi
mus: & recte hoc addi
tū: ne speret auxiliū a
Thaidē. r Nūc mi
nā ipse. Bū minā: vt
succuri possit ei: q̄ nō
sit passus: s Minā
tur porro sese. Deest
cturū. t Quod mos
chis solet. Deest fieri.
v Quid ita tū. Min⁹
ci nō patit: sed defendit: vt magis terreat parmenonē.
x In domo meretricia. d. q. Causa final̄ virginē: ciuē apud
k s

Quintus Actus

meretricē viciatū met
cedē offert: petitur ad
supplicium. y Ne
scio. Quā astute dixit
nescio: ne laborans ad
contradicendū amitte
ret fidem simplicis per
sonae: vera dicentis.
vult em̄ magis nunciū
officio fungi q̄ persua
dentis: 3 Dico edicō
co vobis. vt
su pra. Vbi querā. v. i.

Dico. tibi pythias.
Edico omnibus tuis:
ergo ad vniuersos vtrū
q̄ referatur: & dico: &
edicō: Obsecro an is ē.
Insultāris: vt in phor.
Hocine eras: nam scie
bat eū esse. a Ne
q̄ in illum Thais fieri
vim sinat: Quā h̄ p̄
uidet Pythias: quē equidē. o. n. n. f. i. t. b Neq̄ illi pro
fit & tu percas. Torū hoc ad id addidit: vt senex intro mita
tur ad confirmandas nuptias: sed poeta hoc agit: personē

Nesciat pythias: dico edico vobis nostrę eē illū herile
Filiū. py. hē obsecro an is ē: Pa. ne q̄ i illū thais vī fieri
Sinat. atq̄ adeo aut cur non egomet introco: Py. vide
Parmeno qd agas: ne neq̄ illi p̄sis: & tu p̄cas. nā hoc
Putāt q̄ qd factū ē ex te eē ortū. Pa. qd igit̄ faciā miser
Quid ve incipiā: ah ecce aut video rure redeuntē senem:
Dicā huic an nō: dicā herde: & si mihi magnū malum
Scio paratū, sed necesse est huic vt subueniat. py. sapias.
Ego abeo intro, tu isti narrato oēm ordinē vt factū fiet:

scūt: e Quid ve in
cipiā. Perficimus medi
ocra: incipimus ingena
tia. d Ecce aut video
rure redeuntē senem.
Choragū est admira
tio: vt opportune in p
scenium: e Dicam
huic an nō. Quod nō
esset verisimile nisi du
bitasset: quid enim ad
Choragū pertinet: qd
ad ipsum pertinet du
bitat. f Scio para
tum: sed necesse ē. Hęc
causa dubitādi fuit q̄
hic Parmenonē illic a
dolescentis periculum
cernitur. g Sed nec
esse ē huic. Dicere sub
audiendū ē vt sit: sed ne
cesse est dicere: & a syn
deton: & inferendū est

q̄ sequitur enim propterea: vel quid tale. h Sapias. Sapi
tis dicit: non vides quid futurum sit: sed tamen deuisse cō
tenta:



X meo propinquo rure hoc capio comodi. Anno
tandū q̄ huius senis nomē apud Terentiū nō est
apud Menandru Simon dicit. a Ex meo pro
pinquo rure
hoc capio cō

modi. Firmatur stat
mentis trepidantis se
nis. vt appareat q̄ ino
pinato male omen ste
ri possit: q̄ ipsum supe
rius etiā in Parmenone
seruatū est. Imparatis
enim menibus mala
maiora sunt. ergo nūc
iam occiosus icedit se
nex: vt neq̄ mores in
trepet: neq̄ quicq̄ su
ficeret mali: sed agat q̄
rias proxime villę: cui
hñficio nō sit quid in
vrbe ageret filii: & nūc
adest vbi opus est poetę: & vide hanc causam fuisse: cur nō
ad villā diuenterit: cū omnes villas comicas suburbanas ef
se: comoditate ipsam nūc explicat: & ostendit. b Neq̄

Laches Senex. Parmeno:

X meo propinquo rure hoc capio comodi
Neq̄ agri: neq̄ vrbis odium me vnq̄ p̄cipit.
Vbi satietas coepit fieri simul cōmuto locū, sed ē ne ille
Noster p̄meno: & certe ipse est. quē p̄stolare p̄meno
Hic ante hostiū thaidis: Pa. q̄s hō: hē saluū te aduenisse
Here gaudeo, La. quē p̄stolare: pa. p̄ij: lingua heret

agri: neq̄ vrbis odiū me vnq̄ percipit: Tragicus apparatus
delictas memorat: qui pericula cogniturus est. c Odiū
vnq̄ percipit fastidium ex abundantia est. d Vbi satie
tas coepit. f Suffecerit.
ad hanc sniam duo su
periores: hi versus: sed
energia est senilis elo
quis: faceti: & garull.
e Simul cōmuto. Mi
ra breuitate duas res
explicuit. e Simul
Vbi satietas est: deest:
nā. vt sit: nam vbi satie
tas coepit fieri: & coe
pit pro coepit. Satie
tas: odiū ab eo quod
p̄cedit id: quod sequi
tur. f Sed est neno
ster ille parmeno. e. c. i.
e. Et dubitauit: & fir
mauit postea: vt pote

senex viso iam languido: atq̄ oculis grate defessos.
g Quē p̄stolare parmeno Innuit nouen: non cui p̄stolar
te: sed quē dixit: aliter Tullius: qui tibi ad forū aureū p̄rao

stolarentur. Prestolari est presto esse: et apparere: hoc est obsequi. h. Quis homo est. Quare quis homo cum prouiderit...

apostopesis: te uiscar quia necessario sequit. a Sed istuc quicquid est: Inueta ca cur supplicia differant: donec vxore...

Metu. La. he qd est: qd trepidas: fati salue: dic mihi. Pa. Here primu te arbitrari id qd res est veli. qd hui...

Pro eunuch. No interrogat. sed exhorret. d Sic est huc rē. Bn vtrūq: quia neq: eunuchus est. q vtrāuit virginē: neq: moechus q in domo meretricia. & specta...

Quendam signi- ficat. huius more suo dixit: potiusq: meretrici: quin etiā interrogatus Thaidi potius dicitur...

tu: vel indigno matrimonio filii vitā pacisci vellet. k No dubitū quin mihi magnū malū hac re fiet. Suauē est necesse...

K 6



Nunquam aedepol quicquam iam diu Pythias egredi-
tur veluti inrisura Parmenonem: ut ipsa putat: egre-
di autē a poeta cogitur: ut doceat populum: quid in-
tus egerit senex: ergo persona cachinnas inducitur: quā
rens parmenonem: aspectuque eius ob nimium risum

vix loqui posse. a Nū
quid aedepol quicquam. Ray ē
uenire: quid velis: &
quid maxime velis: id ra-
tū magis. Intro ad nos
venit etas: non grellu
etas: nec via: sed aio:
& opinio. b Mihi
s. r. f. Regulariter dī fog
lino recte sole: sed anti-
que: ut alibi: hoc ipsa
in itinere altere dū nar-
rat forte audiu. c
Quic. h. v. a. ē. Ridere
mirat parmeno.
e Nūc id p. deo. Pro-
pter id. d Quid ris-
des pgi. Ex huius ybis
ondit q. multū ndeat
petulans puella.
e Perit. ppne i. ocver-
hū est aptū q. si. las-
sa ridēdo. f Nunquā
ed. rē. Rogitās q. si nar-
ratura videbat: & redi-
it ad insultationem.
g Quos lu. p. Ex ero-
rore: & metu nimio sen-
nis credētis constrictū
siliū se offēsurū i. do-
mo meretricis. h At
etiā. p. a. ē. Hec oīa sic in
scena pūctada sūt: ut
risu interrūpi verba pu-
elle videant: maiorisq.
insultatōis eēt: si la que
fatigata risu est itēg di-
cat se aut de illo multū
risisse: q. si sic crediderit:
nō aut hoc id dicit: q. p.
s. q. siug sidē deroget.
sed q. res incredibilis su-
erit: quā illi p. suaserit:
aut certe si credendum
fuerit. non aut statim:
neg. exaiata: neg. fa-

Pythias. Parmeno.
Vnquā aedepol quicquam iam diu: quod magis velle euēire
Mihī euēit: quod quomodo senex intro ad nos uēit er/
Solgeridi dō fuit: quod quod timeret sciebā. Pa. quod b. (rās: mihī
Aut est: Py. nūc id. p. deo ut cōueniā parmenonē. s. vbi
Obsecro is ē: Pa. mē quirit hec: Py. atque ecce uīdō. adibo.
Par. quid ē iēpta: quod tibi vis: quod ridēs: pgi. Py. ah ah ah
Perij: defessa iā misera sum te ridendo. Par. quid ita:
Py. Rogitas: nūquā aedepol hominem stultiorē uidi te: neque
Videbo. ah nō satis pōt narrari quos ludos prēbueris
Intus. at etiā primū callidū ac disertū credidi hominē.
Pa. Quid est: py. quod illico ne credere ea quod dixi oportuit
Te: an nō pēnitebat te auctore flagitij: quod fecisset
Adolescēs: ni miserū p. i. i. sup. etiā iudicares: nā quid illi
Credis animi tū fuisse: vbi uestē uidit illā eē idutū eū
Pater: pa. quod est: Py. iā sciste p. i. s. se. Pa. hem quid dixit
Pessia: an mēta es: etiā ridēs: ita ne lepidū tibi uisū est
Scelus nos irridere. nimium siquidē istuc ipune habueris.
Py. Verū. Pa. reddā herde. Py. crede: s. i. diē istuc p. meno

eta rei cognitione. i Illico ne. c. Obiurgatio de tēpore:
k An non pēnitebat flagitiū: illud quod supra a stulto:
hoc quod nunc dicit a malo fieri potuit: illud ab imprudē-
te: hoc quod p. est a sciente. An nō pēnitebat. f. parū uide-
debat. ipse alibi. Quantū hic ope: f. p. Pla. in trucu lēto. Pē-
niter ne te. q. angillam
solā. Nimis erūpre.
l Ni miser insup. e.
in. Duo obicit. vnum
quod male p. uenit: al-
terū quod male p. dide-
rit consilia sua: & hū
iudicaris: nā iudicium
dī eius qui vna pecca-
uerit. Ni miserum est
am. i. p. Ad inuidiam
Parmenōis: miserum
dicit adolescentem: eo
modo quo Iuno accu-
sans Venetam ait. An
miseros troas. a. o. Sic
cū agim: cum ab his
q. falso rei sūt i. actores
c. p. a. scelus remouem.
m Nam quid illi. a. c.
Fuisse adole. scenti. l.
n Quid est iam scis
te penisse. Hoc non su-
penubus: ac culpa pa-
tientibus dicit.
o Hē quid dixi pessī-
ma. Nunc demū ind-
ligit parmeno se eē de-
lusum. p. Eūam si
des: Apparet eā ex hu-
ius stomacho uel emē-
tius cachinnare.
q Nos indere. Hos
superbius dixit: qua-
si diceret me.
r Siquidem istuc im-
pune.
Subauditur tamen ni-
mum. s. Verum. Is
identis interrogatio.
t Sed in diē istuc par-
meno est fortassis iō-
gam dilationem: unde
disatio eēt dicta diē p.
lacio.

v Tūā pendebs; lā nimā velocitatem significat. x Denobilitas flagi Duas res significat simul: & cogis flagitia facere: & facientē indicas.
y Vterq; exēpla in te edent. Noua ac merita tormenta q̄ pro exemplis narrant: aut h̄ do cumēta sint ceteris: ne delinquant exēpla dicitur: & edent: & edet legitur: i edent figuratū est: si edet recte: & plus est edet: q̄ dabit: 3 Nullus sum. Hoc fecit Parmeno. a Hic p̄ illo tibi munere honos est habitus ab eo ipso vico & uerō q̄

Est fortasse qd̄ mini are: tū i p̄debis: q̄ stultū istum
 Denobilitas adolescentū flagitijs: & eūdē indicas: vterq;
 Exēpla i te edēt. par. null⁹ sū. py. hic p̄ illo munere tibi
 Honos est habitus ab eo. Par. egomet meo iudicio
 Miser quasi forex hodie perij.

pico & pro munere: & honos numeri singula ris: qui rumigerulis p̄ heri solet.
 b Egomet meo iudicio miser quasi forex. propriū foricum est: vel stridete clarius: q̄ mures: vel sterpere magis cum obrodunt frivola: ad quā vocē multū se intendentes: quāuis per tenebras noctis: transfigunt eos. Piau.
 Confessorem te faciam foricia venia: quasi forex.
 c Quasi forex hodie perij. Quia latere potuit: nec occidit si tacet.



Vid nunc: qua spe: aut quo consilio huc imus. Resimise te hūc eē qui supra militē dixerit de Thaidē. lam dudum te amat & rursus iam tibi hęc adit. f. v. & hic videbis: q̄s exie hēat: a sētatio. nā idē militi auctor fuit summę desperationis: & animadue r

et onem pugne: quid sequatur nisi deditio superatorum. d Et faciā quod iubeat. Proprie. Nam in deditioe victores iubent: victi obsequuntur. e Qui minus q̄ hercules seruiuit. o Hic Terentius exprimit consuetudinē: in qua ignauis rationes criminum: & exempla suppeditant: nam sic & supra de Pyrho.

te q̄ semper a mensa Gnato inuitus abstrahatur: nam et supra eum ad litem ventur: ex verbis Thrasonis manifestū est: & Gnatonē inuitū sequi: vbi dicit hancine ego conaumentā tam insignē. a g. i. m. & h̄ne ait: qua spe: & quo consilio: tā quā omnia expertus: & nec muneribus gratus: nec terroribus metuendus. a Quid nunc qua spe. A parasico intelligitur quid agat miles: sed ad hoc inducis interrogare ipsū sum militem: vt populus audiat: quo consilio veniat ad Thaidē. Quid nunc: qua spe: summa desperatio est apud militē reconciliandę amicę: ad hoc: vt ego animo serat admitti phadriam: dum ipse quoq; recipiatur: nā ne vt erit sine fabule contristandus ē. b Quid inceptas Thraso. Incipere magnorum facinorum est: & audatē. c Vt Thaidē me dedam. Post inductionem belli: & instru

Gnato. Thraso.
 Vid nūc: qua spe: aut q̄ cōsilio huc imus: quid
 Inceptas thraso: Th. ego ne: vt thaidi me dedā: & faciā
 Quod iubeat. Gn. qd̄ est: Th. q̄ min⁹ huic q̄ hercules
 Seruiuit omphale. Gn. exēplū placet. vtinam mihi
 Cōmitigari videā sandalio caput. sed fores crepuerūt
 Ab ea. Th. p̄ij. qd̄ aut̄ est hoc mali: hūc ego nūquam
 Videram. etiam quidnam hinc properans profilit:

f Omphale. Lidie regina fuit: que Hercules sibi seruientem: etiam ad laniscium compulit: cum ipsa calathura & colum: cultusq; fœs mineos cum sagittis: & claua: leoniscq; tegamine mutasset. Seruiuit hercules: Omphale subauditur: & ego seruiā Thaidē. g Vtinam committigari tibi videam sandalio caput. Cōmitigari est tū dēdo deprimi: arq; deponi. g Videā sandalio caput: Plus dixit caput. Quā alia p̄ corpis: vt alibi dice re: verberati: & mire calcamento caput.
 h Perij quid hoc autem mali est. Eunuchi habitu. Chærea: sed viri confidentia profilit: & militem: veluti noui riuualis terret aspectu. i Hunc ego nunquam videram: Ideo Chæream miratur.

re: veniat ad Thaidē. Quid nunc: qua spe: summa desperatio est apud militē reconciliandę amicę: ad hoc: vt ego animo serat admitti phadriam: dum ipse quoq; recipiatur: nā ne vt erit sine fabule contristandus ē. b Quid inceptas Thraso. Incipere magnorum facinorum est: & audatē. c Vt Thaidē me dedam. Post inductionem belli: & instru

Quintus Actus



Populares ecquis zc. Hic persona Chærea est feruens gaudio: vt ad seculi est in prosperis rebus. a O populares. Nō misit infane exultat nuptiis q̄ dudū ob id solū q̄ vitauerat eginē letabat. b Nemo. h. q. Et interrogauit: & mīdit sibi. Nemo. h. q. Parmenon tertū. c Cui tā. s. e. cō. bo.

dē sit militis q̄ Miles pellit foras: sunt gaudia ex nostris bonis: sunt gaudia ex aliis malis hostiū aut inimicō: ergo vtrūq̄ genus gaudiorū cōplexus ē: r Visam domū bñ domi querit amator exdus: nā neq̄ ruri: neq̄ in foro est s̄ Quin ego nūc. p. p. hic tā militi neq̄ seruicū amiq̄ vt apparet præb̄ locus. t Perierim p̄peruo: q̄ illud p̄

Tā q̄lū gatis: & tot quā tratis est. d Quid hic. l. e. Inuēta p̄sona ē quā ad gesta hęc narat Chærea: vt p̄p̄us er miles instruat: quid in tus gestū sit. e In uentor inc. Inuenire sapientis est: incipere audacis: perficere p̄statis: ergo plena laudatio ē. & cōstat hoc Chærea laudatiue dicere: nā in subditis solū cōsiliū attributur: est Parmenoni. f Scin me zc. Syllepsis: & nota scin me: cū sufficeret son: ergo me abundat: & est figura. g Scis Pāphilā amīcā meā. Amatoris dixit me: vel ponit spon sā meā: vel quā amo. h Inuēta. Cognitā. i Cui m. Deest esse. k Scis sp̄sām mīhi. Deest esse: & ē sp̄sām nūc participiū.

l Audin tu zc. Hoc vultu mutato: & turbato dixit. m Amore. zc. Bū in trāgillo. quia mari & tēpestati bus oīs amīcē mobilitas & instabilitas cōparat. Sic Hora. Sim p̄ mūditiis. hec quotiens fidē mutatofq̄ deos grās desluxerit: quora ventis: & mutat insolens: qui nūc te fruit credul⁹ au rea: & cetera n Thais se patri cōmēdauit. i. c. e. f. hoc est qd̄ p̄iuit phēdriē: q̄ vna ē domus post Pāphilē nuptias o In clientelā & fidē clientelā: vt amē: in fidē vt defendatur p̄ Fratris igit̄ tota ē Thais: bñ tota: vt nē ex parte q̄

Chærea. Parmeno. Gnato. Thraso.



Populares: ecq̄sviuit hodie me fortunatōr: nemo

Hercle q̄sc̄p̄: nā i me plane dij p̄tātē suā oēs oñdē

Cui tā subito tot cōtigere bona. Pa. qd̄ hic leg⁹ ē: Ch. o

Parmeno mi: o mearū voluptatū oīm inuentor: iceptor:

Perfector, scin me in q̄b⁹ sum gaudijs: scis pāphilā meā

Inuēta ciuē: Pa. audiui. Ch. scis sponsā mīhi. Pa. ita me

Dij amēt: bñ factū: Gn. audī tu hic qd̄ ait: Ch. tū autē

Phēdriæ meo fratri gaudeo eē amorē oēm in tranq̄llo:

Vna est dom⁹. thais patri se cōmēdauit i clientelā: & in

Fidē nobis dedit se. Pa. fr̄is igit̄ tota ē thais. Ch. scilicet.

Par. lā hoc aliud eē qd̄ gaudeam⁹: q̄ miles pellit foras.

Ch. Tū tu frater vbi vbi est: fac q̄ primū hæc audiat.

Par. Visā domi. Thr. nūqd̄ o gnato dubitas q̄n ego nē

perpetuo pieri. Gn. sic dubio opinor. Ch. qd̄ p̄mēorē

Primū: aut laudē maxime illū: q̄ dedit mīhi cōsiliū: vt

Facerē: an me q̄ ausus si i cepe: an fortunā collaudē: quæ

dedit cōsiliū. Tria sunt in vita hominum: cōsilia: facta: successus: cōsiliū animi est. Factum corporis. Successus fortunę. Illum Parmenonem. f. 3. Quę tot res tantas tā oportune. i. c. d. Bene tot res. quasi diceret: eunuchum p̄ quo duceretur cōmendationem virginis: absentiam meretricis.

v Sine dubio opinor: quia nūc quis dicitur perpetuo perisse: Quid em op⁹ hac excepe de ē. q̄ nemo ita perit: vt tp̄aliter percat: et postea nō sit perditus Corruit parasit⁹ stulti dicitur militis: non illum perpetuo: sed sine dubio perisse opinari. respondens: non est em contrarium id opt nor te perisse sine dubio. pro certo perisse confirmatur miles: vt post tanta munera ex desperato supplic: ex supplicē patiens ritualis existat

x Quid commorem primum: dyaporesis oratoria familiaris laudantibus Cacerō. Vnde igitur potius incipiam. Hoc aut sit: vbi omnia: & magnavidetur: & paria y illum qui mīhi dedit cōsiliū. Attribuantur personis cōsilia: facta: casus: & orationes: ergo hic laudatur cōsiliū parmenonis: factum Chærea: casus fortunę. Idē q̄: euentus: oratio feminis. illum qui mīhi dedit cōsiliū.

occasio
deputa
pas.
tri sēbu
tri lau
tri
cui
ueni
g domi
naruit
in vtrūq̄
uendit
dijlo d
e Sata
non ip̄
trigū
supp
hic mī
tudine
udo. C
qua mul
cōgru
am: g
am. d
Mili. g
tote huc
causē
e Peri
vno est
lū. vt V
pūm cor
lū: dē
cōle & t
māne ad
p̄lentes
f Obsec
Māp̄i d
nūc au
nūc s̄
ecumā &
Gono id
ē hęc
dij p̄
uendit
uendit
p̄
quāda

occasione vitii meren
di: patris interuicium nu
priis. a An mei pa
tris festiuitate. Etia pa
tri laus impari eda est.
nam non erat transu
dum festiuitatem: qua

Gubernatrix fuit: q̄ tot res tantas tā opportune in vnū
Conclufit diē: an mei patris festiuitatē: & facilitatē. O
Iuppiter serua obsecro hec bona nobis.

& festiui amatorie nō
obstitit: quod ignouit
vt facilis: vñ festiuitas
in dictis: facilitas vero
ro in aio: & factis fe
stiuitatem legitur: vt fe
stiuus dies est.



Il vestra 2c. Hic introducitur Phædria e domo sua ve
niens: vt fratri cōgaudeat. Audierat em̄ q̄ gesta ef
sent apud Thaidē ex p̄menōis relatōe. Ibi etiā iter
uētū pasit: thraso miles in p̄e amoris meretrici ad
mittitur a Phædria. a Du vestra fidē, Cito iter
uenit Phædria: vt pote
q̄ domierat. b Que
narravit. Nimi⁹ aff. cō
in vtrāq; p̄e defectus
oratiōis amat: est ergo
eclipsis: de cō gaudio.
c Satis credo. Sic dicit
nota agentib⁹ solet: re
cregit huius dī cui sūt
nuptie gaudio: & ille
sic ridit: vt amicis grā
tulanib⁹ decet. Satis
credo. Credo autē ideo
quia multi sese fingūt
cōgratulari cū inuides
ant: gaudere cū dolet
ant. d Mihi illa. i.
Mihi, s. gaudet. ama
torie huic: et mihi p̄nū
ciatōe iuuādū est.
e Peri. q. ml. 2c. Hic
vero est ardor isuauis
sim⁹. vt Vir. Formosū
pastor corydon arde
bat alexin. d. d. & p̄fes
cto sic & sapiētes spe
maxime ad amorē cō
gūt. Stulti forma tū.
f Obsecro Gna. 2c.
Mire q̄si despatis om̄
nibus auxiliis. abiecta
nimis supplicatio idu
etur: nā & obsecro: &
Gnato id significat: et in te spes est. g Quid vis faciā. Nō
est hoc interrogatōis: sed oñ dētis nō esse qd̄ faciat. h Pre
cib⁹. p. Nihil militi superest p̄ter p̄ces: vt victo: & p̄dū vt di
uiti: nil igit̄ aliud optat q̄ sic res eāt: vt p̄sona Thaidis que
viri possit. Precibus pretio: a synthera velut afflicta & lasa
p̄nūciāda sunt. i Precio varie. Quia alibi dixit precario:

Ve herē. Vltimū genus hñficū est. i In parte. a. Nō
em̄ parte dixit: vt equa intelligat. m Tandē. Et desperā
tis est: & difficulter credētis. Tā dē nō est aduerbiū tēporis:
sed nūc saltē significat. n Difficile est. Vultu & p̄nūcia
tiōe & asseueratōe firmādū ē. o Si qd̄ tibi col. ē. Eclipsis:
Si qd̄. pro si qd̄ colli
bitū ē efficit. p No
uite. Deest p̄ficere: sed
vbiq; p̄sa gestu fecit.
miles: vt pote ifantissī
mus. q Quod. y. d.
a me opta. Donū p̄m
uē: & mun⁹ p̄mū: s.
donū p̄mū dīs dat:
mun⁹ p̄mū hoib⁹: nā
separim donū deorū ē:
p̄mū virosq; fortitū
mun⁹ hoium: & donū
munusq; tā an̄ factū
q̄ p̄ factū dat: p̄mū
nō nisi p̄ factū ē: do
nū voluntariū: p̄mū
debet. oia ergo. ovve
roo p̄nūciavit p̄io
donū: & sic p̄mū q̄st
vnā p̄e orōis. Quod
vis. d. p̄mū: donū: vt
a largo hoie: p̄mū: vt
a p̄claro faciore. Qd̄ v
a. m. et. p. o. i. o. f. Do
nū optato. ob qd̄ p̄mū
um accipias. r Pre
miū a me o. Totū mi
litariter: nā & optato
dī: & optari a militi
bus: vt alibi Vir. Forq;
optet q̄ volet p̄mū.
s Si effi. 2c. Prouer
biale ē. t P̄ntē abūte. Vt surū deorsū: vltro citro: et cetera
hmōi: fanda ifanda: iusta itūta: digna indigna: velit nolite
v Inuocato vt. l. Semp̄ inuocato: non vocato fecit. In &
auger: & minuit dictionē. iuocato male itelligit̄ p̄cib⁹ voca
to cū sit. i. Et nō iurādo. q̄ vltro vltro dēari suā domū
x Do fidem. Iuro: confirmo: spondeo, y Accingar. Nō

Phædria. Cherea. Thraso. Gnato:
Oll vestram Fidem incredibilia parmeno modo
quæ narrauit: sed vbi est
Frater. Chē. p̄sto adē. Phē. gaudeo. Ch. sas. credo nihil
Est thaidē ac fratre tua dignius qd̄ amēta nostrē oī
Est fautrix familię. Ph. hui mihi illā laudas. Thr. perij
Quāto min⁹ spei ē: tāto magis amo. obsecro o gnato: i
Te spes ē. Gn. qd̄ vis faciā. Th. p̄fice hoc precib⁹ p̄cio
Vt hærēā i p̄te aliq̄ tā dē apud thaidē. Gn. difficile est.
Thr. Si qd̄ tibi collibuit ē facile. noui te. hoc si effeceris
Qd̄ vis donū a me: & premiū oprato id opratū feres.
Gn. ita ne: Thr. sic erit. Gn. si effitio b̄ postulo vt mihi
Tua domns te p̄sente & te absente pateat iuocato vt

quia difficile est: quod negavit supra. sed suis votis parasit? adductus est ad conandum: ideo & accingar dixit: sic em di...

g. Si te in p. o. Hoc e si vel casu inuenero: & in platea (ing) no cir ca meretricis fores. h. Nihil est q. d. Nihil pro no: vt sic no est quod dicas mihi: vt sic qd p. v. t. d. quod pro qd vt sit dicas mihi: certu est aut sic veteres locu tos esse. i. Alium q rebam. Aut alium p quendam posuit: vt sit quandam querebam: id est aliquem: aut ali um: hoc est non quem tu putas: hoc est alius no Thaidem: sed si ali am diceret: neqz como de: neqz loquere tur: preualer enim ma sculinum genus. k. Peristi, ordo e. Post quam in platea, hac of fendero: peristi. l. Eia. Interdu hortat tantis est ergo nuc cia correctione significat. m. No cognosco. g. v. t. f. Locutio annoa da mire laudat: vt p suadere potuisset.

n. Vestrum tam superbiu. Non vestrum superbu. Vestru. Scilicet absolute. vt Pol Crito. a. o. ergo subaudiam? vel in genium: vel animu: vel morem: vel institutum. o. Prius audite paucis. Mira insinuatio ne agit: q non vt consentiat sed vt audiant peti: & bene prius: quasi no obster: quo mi nus faciant: quod velint. Tum deinde quod attentionem ex citat addidit paucis: deinde si placuerit: factus em flebitur cu quo no pugnamus. vt consentiat. Prius audite quid fidu tia ostentat persuasoria re dicitur. p. Audiamus. Bn no faciamus: sed audiam? dixit: nam prima oratoris impetra tio i mala causa est audiri meruisse. q. Tu concede pau lulu istuc Thrafo. Thrafo hoc i bona pte accepit: & io pa ter. utat enim vel turpe esse si humiliter preetur suo nomie: seqz audiente parasitus: vel incongruu sibi cu presens no a Gnatone laudetur. r. Istuc Thrafo: Non ad se vocat: sed locu ostendit: quo abeat: atqz concedat. s. Principio ego vos ambos: Videt neqz se odio haberi: neqz offedi animos audientiu in militis nomine: hoc ergo oratore: p eo hoie in

quo offendit eu in q no offendit posuit. t. Melius quic quid facia: id fa. ma. cau. m. Deest rei: aut est: vt sic me huius quequid est: quod facio id facere maxime causa ma: Hic a persona discessit: et re no odiosa p odiosa posuit. parasitica premul amore: & comodo. v. Veru si ide vobis placet. Multu attulit ad persuadendu no esse comodu militi admit ti: sed sui comodum: & ipsoru esse comodum. x. Vos non id fa. insci. est. Oratorie: & secudu insinuatidis prepta sic di...

Sit loc? sep. Th. do fide ita futury? Gn. accingar. ph. que Ego hic audio: o thrafo. Th. saluete. ph. tu fortasse facta Quæ hic sient nescis, Thr. scio. Ph. cur te ergo i his ego Cospicor rgiob? Th vobis frer? Ph. sci qz frer? miles Edico tibi si te i platea offedero hac p hac vnqz: nihil e Quod dicas mihi: quereba aliur: iter hac habui. peristi. Gn. Eia haud sic decz, ph. dictu e. G. no cognosco vestre Genus ta supbu. ph. sic erit. Gn. pri? audite paucis: qd Cu dixero si placuerit facitote, Ph. audiam? G. tu coce paululu istuc thrafo. pncipio ego vos credere abo h (de Mihi vehementer volo me huius qd qd facia: id facere Maxie ca mea, verz si idem vobis pdest vos n id facere Inscitia e. Ph. qd id e: G. milite ego riuale ricipiedu ceseo ph. h ercipiedu. G. cogita mo. tu hercle cu illa phedria Et libenter viuis: eteni bene libenter victitas: & qd des Paululu est: et necesse est multu accipe thaidem: vt tuo Amori uppeditare possit, sine supru tuo ad oia hac Mag? opportun? ne magis ex usu tuo neo e: pncipio & Het qd det: & dat nemo largi? fatu? est: i sulfus: tardus

aut rogo: sed ceseo: vt consiliat? no parasit? videat loqui: na quod ego addidit: no dicto vsus est: quo vti soler. q plus in negocio videt: na sic in phormione: Viris. c. Quz si in re tua intulerit ego facta sedulo: huc dixisse credo: ego amplius de liberandu ceseo. a. Cogita mo. Modo aut tantum si gnificat: aut epis est adu? biu: & simul icerta distinctio est. b. Et libe. vi. Id e bono qz abos extar edax c Suppeditare possis zc. Aut suppeditare p suppeditari: aut deest se vt Ac cingutoes opi. d. Ad oia hgc oppor. zc. Locutio est ex ne gauua tertia: vt agru in his. t. m. n. h. e. Opportun? Pro opportunior. f. Ex vsu magis. Pro vtilior. g. Nemo est. Hoc est opportunus. h. Habet quod det. Vt dicit. i. Et dat nemo largius. Vt liberalis. k. Fatuus est. Hoc est ex vsu suo. Fatu? inepta loques: a. fando fatu? d' inde Fau ni fatu: & nymphe fatu? dicitur snt. fatui igit sunt q vobis & dictis fatui snt. Insulsi i so corde: & aio. l. Insulfus. Si ne sale et sapia: aut sine saltu & facilitate. m. Tardus in v enerem, f. c. Sterut. Flux dixit qz dormi.

Text on the right edge of the page, partially cut off.

Tar. Corpore & membris: quamq; & intellectu tardos
 vocamus: qui stulti sunt: sed melius est sic intelligi: vt ea vi-
 tia videatur dicere: que inamabilem faciunt etiam diuine lar-
 gumq; amatorem. Nam aut verba comendat: vt Penderq;
 iteru narrantis ab ore. Hic fatuus est: aut sapientia grati fa-
 cit: vt. Multa vni virtus animo: & hinc insulsus est: sed mi-
 hi videtur fatuu dicere tantu: qui gloriatur & blandiri ami-
 cenesiat. Insulsus: q;
 non sit fallax: t cupid
 coitus. Fardu: qui no
 facile explicet venere:
 que res meretricib; odi
 osa est. Fatuus. Id e in
 sulsus, sunt qui fatuu
 animo putat. Insulsu
 dicitis: sed male: na fa-
 tui quoc; dii sunt: qui
 & fauni dicuntur: et no
 stulti: sed multum fan-
 tes: i. loquentes fatuus
 est insulsus: hec q; nunc
 addidit: non ex superi-
 oribus pendet: sed su-
 periora velat pfrimū:
 nam quia diues: & li-
 beralis potuit ob esse ri-
 ualibus: hec omnia ho-
 na in milite, corrupu-
 tur: q; fatuus: q; insul-
 sus: & cetera: que ipse
 persequitur. Fatuus in-
 sulsus: hec bene addu-
 tur: quia dixit et habet
 quod de: et dat nemo
 largius: ob rem ea va-
 lebat: vt amaretur ma-
 les a meretrice: & pro-
 nendus omnibus e: et
 sed ingrata sunt mulie-
 ribus maximeq; lasciu-
 is: hec omnia q; subij-
 et fatuus: & insulsus:
 hoc pro aceruo vitio-
 cu quadam vultu im-
 probitate pronuncian-
 dum: quo magis res
 in medio posita esse vi-
 deatur. n Noctesq;
 diesq;. Plus significat q; si diceret: diebus et no-
 ctibus vt hoc ipso nomine consiliari auctoritas
 inesse videatur. o Vbi velis. Qn vel cu.
 p Quid agimus. Initu consentionis: dubitatio
 est eius qui negauerit. Hoc cuā deest: vel habet.
 q Quod ego. Parasitus. s. r Primū puto.
 Quali parasit. s. Accipit. h. Accipit: Pasit: in-
 uitat: vt. Illos porticib; rex accipiebat i amplis.
 t Nemo melius prorsus. Horu alterum appa-
 rat: & alter; indicat copla. v Miru nisi illoc
 hoie. q. p. Facete dixit adolefcenti parcus: & q;
 putet a more sine dano esse oportere: quicq; se fel-
 lerit meretricem: no solu eliciendū esse milite: sed ce-
 quouis mo sustinendū: ac perferendū. Miru em
 illo. h. q. p. optinuit parasitus sa quod negabat:
 primo deliberatū: vt quod agimus post cessu:
 vt miru. n. h. q. p. ac miru hoc inquit eiusmodi
 est: vt etiā cu mala cōditione patiendū sit.
 x Idē ego arbitror. sane opusuit cōsensione:
 precipue phedre cuius res agit: nā ita & seruata
 persona est tarde p̄sentientis amatoris: y Re-
 cte facitis. Gratiarū actio est. Vnū etiā vos oro:
 subtiliter eū parasitus hic se adūgit: suasq; par-
 tes circa hos agit. y Vt me in ve. lā laudat
 et nimis parasit. e: si recorder; eū dē dixisse: facete:
 lepide: laute. 3 Satis diu iā hoc fa. yo. Vi

de quomodū seruat se paulatim in eorū assentionē exvi-
 tuperatiōe militis: a Hoc saxū. Prouerbiū in eos qui in
 extricabili labore afflicti sunt: & bene saxū de stulto milite
 ait: & sepm sisyphū. phe. fecit. Hoc saxum voluo. Velut sisy-
 ph' apud inferos. b At ego. p. i. p. Subaudiam. & sū-
 alitū: vt pasit' ait. c Phedria et tu Chgea. Ambos noiat
 h ic qsi legib' paciscant. d Hūc comedendū. Et cū ceteris

Stertit noctesq; et dies: neq; istū metuas ne amet mlier.
 Facile pellas vbi velis. Ph. qd agimū s: Gn. p̄terea hoc
 Etiā (qd ego v̄ primū puto) accipit hoies nemo melius
 Prorsus neq; plixi. Ph. miru ni hoc hoie q̄ quo pacto
 Op' ē. idē ego arbitror. Gn. r̄cte facis. vnū etiā vos oro
 Vt me in vestre gregē recipias. Satis diu iā b saxū voluo.
 Ph. Recipim'. Ch. ac libēt. Gn: at ego. pistoc phedria:
 Et tu Chgea hūc. comedēdū: & de ridēdū vobis ppio.
 Ch. Plac. P. dign'. G. accede vbi vis thrafo. T. obsecro
 Te: qd agim'. G. qd. isti te ignorabāt. s; mores postq;
 Oñdi tuos: & collaudauit te: sedm facta: et vtutes tuas
 Impetraui. Th. bñ fecisti: & gratiā ago maximā. nūq;
 Etiā sui vsq;. qn me oēs amarit plurimū. Gn. dixi ego
 Vobis i b eē aticā eloquentiā: Ph. Nihil p̄termissum.
 Gn. lre hac. Vos valete & plaudite calliopius recensui.

Finis Eunuchi.



n Quin me om. ama. Contrariū superiori. qd
 est em: q; bñ nō fecerit quicq; si i illo est vt ame-
 tur. o Attica elo. Et hoc yronicos: vt illa q;
 supra atticam dicit verā: atq; germanā: quia ex-
 cultior eloquentia dicitur attica: & summi ora-
 tores atticū appellatū sunt. p P̄termissum
 est: & hoc anceps ē intellectu: gemio ad vutū.
 q Ite. h. Quo vocat parasitus: an ad mere-
 trice: an ad cenā militis: vt p̄misit. hoc ego cre-
 do: et cenā. lre. h. Cōmestatum ad milite v̄ ad
 Thaidem. Si cenā interfuit meretrice: quō post
 acta sunt omnia: cum mentio noctis non facta
 sit: omnia post cenam gesta sunt: & nō cōple-
 ta per rixam. cenā non superfuit plurimū tem-
 poris ad agendam.

reb; sumus poeta etiā
 fidē oñdit amicitie pa-
 rasticū exēplo Gnato-
 nis de milite loquentis
 hoc mō. c Propio:
 Facete sic dixit: vt para-
 situs: & vt qui de eo cō-
 usuo loqueret. f Di-
 gnus. Hec verba viti-
 ma longi sermōis eius
 modi sūt: vt miles hec
 audies laudatū se eē: et
 approbatū existimet.
 g Vbi vis. Honorifi-
 ce reuocat allegatū cū
 iniuria dēdū: vbi vis:
 quia accede i peratiū
 erat: & vbi nisi qn in-
 tellexeris vitiū est.
 h Isti te igno. Figura
 Διογην: ad vitiū e
 primer: & ad laudē: &
 ad mores oñdit hoc
 ambiguū. i Secun-
 dū facta & vit. tu. Et
 hoc amphibolū: nā vit-
 tutes yronicos p̄vitiis
 posuit: vt nescis q; vit-
 tutes: et omat' esse ex tu-
 is virtutibus: facta &
 virtutes proprie militi-
 bus acerbunt. k Fa-
 cta & virtutes. Ama-
 rior est yronia in vitiis
 olos hoies q; veritas.
 l Nunq; etiā fui vsq;
 Nunq;: & locū: & tps
 significat. vsq;. locum
 magis. Nūq; p noni-
 m Et nūq; vsq;. Pro-
 nō vsq;. i. nusquam.

Acta ludis megalētib; .L. Com.
 Len. L. Vale. Flacco aedilibus curru-
 libus. Egere. L. Ambiuus Turpio.
 L. Atilius Prenestinus. græca Mē-
 nandri prima acta secunda: Mo-
 dulauit Flacc' tibijs duab' dextr'.
 M. Iunio. T. Semproino consul.